

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

ئاراس

زنجیرهی روشنبیری

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکهت شیخ یهزدین

سه‌نووسه‌ر: به‌دران شه‌محمد هه‌بیب

کتیب: فهرهاد و شیرین

شانۆنامه. دانانی: نازم حیکمهت

و. له تورکییه‌وه: شه‌محمد تاخانه

بلاوکاروهی ئاراس - ژماره: ۶۰

به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی

نووسینی به‌رگ: خو‌شنووس محمد زاده

پیت لیدان: ئاراس نه‌کره‌م

چاپی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

هه‌ولیر - ۲۰۰۱

له کتیب‌خانه‌ی به‌رپه‌راپه‌تی گشتیی روشنبیری و هونه‌ر

ژماره (۲۱۹) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه‌تی

نازم حیکمهت

فهرهاد و شیرین

جوړه داستانیکه

شانۆنامه‌یه‌که له سی په‌رده‌دا

و. له تورکییه‌وه: شه‌محمد تاخانه

که سه کان

میژدی ژنه مندال له باوه شه که	چارچی
پیاوه کورته بالا که	مهیمه نه بانوو
پیاوه بالا بهرزه که	وه زبر
لاوه کچی به که م	سه پزیشک
لاوه کچی دووهم	ئه ستیره ناس
کرتکاره کان	سه رویناز
شاگردان	شیرین
ئیشکگران	پیاوه تازه هاتوو که
ئهرزه نیییا (خه لکی ئهرزه ن)	ده رویش
گورز، چپای ئاسنین، ئه ستیره ی	سهروه ستا
ناهید، تاریکای دره وشاوه،	شهریف
که له کیسوی و ئاسک، کورس،	فههاد
بلبل، ئه وه نارهی پیده که نی،	بوياخچی
ئه و خوځه ی که ده گری، کات	سه مه رقه ندی
(زهمان).	پیاوه مه شخه ل به ده سته که
	ئه و پیاوه ی له ته کیه تی
	ژنه مندال له باوه شه که

تیبینی بو ده رهینه ر: خو دواندنه کان به یه ک شیوه، به ده نگیکه گران ده بی. له دیمه نی دووهمی په رده ی یه که مدا خو دواندنه کانی شیرین و مهیمه نه بانوو (که یه که م جار فههاد ده بین) له شیوه ی برکه برکه دا ده و تریته وه.

په رده ی یه کهم

پیشه کی

(جاړچی له دووره دهنگ هله دپړی وړی دهکا، تا له لای راسته وه دهچیتته به رده می په رده ی دادراوه وه.)

جاړچی: نهرزه نیبینه، مه لاین بیستمان و نه مان بیست، نهرزه نیبینه، فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه. فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه... فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه. نهرزه نیبینه.

(جاړچی، دهگاته ئه شوپنه ی که دوو لای په رده ی شانۆ به یه که دهگن، واته ریک له ناوهره راستی پیشه وه ی شانۆ، راده وستی، پاش ئه وه ی سی جارن فرمانه که ی دهستی ماچ دهکات و دهیخاته سه ر سه ری، دهست به خوتننه وه ی دهکاته وه.)

جاړچی: «نهرزه نیبینه، رووی قسه مان له گشتتانه، هر له حهفت سالانتانه وه تا وه کو حهفتا سالانتان... ئیمه که کیژی شا سه نه م-ین. ئیمه که مهیمه نه بانووی فرمانپه واتانین، ئیمه، که دادپه روه ری، نه که به تهرازووی هیژم، به لکو به تهرازووی گوه رفرۆشان ده پیوین، له کاتیکدا که له چله داره بی ناسکترین و قژی سورمه مان پاژنه ی پیمان ده کوتیتته وه... ئیمه که له و کاتانه دا و له شگری دوژمنان شاره که تانی گه ماروو دابوو، وینه ی پالوانان جهنگاین و ناودارترین پالوانانمان به زه ویدا دا. نهرزه نیبینه، رووی قسه مان له گشتتانه. خوشکمان چل رۆژه نه خو شوه و له ناو جیدا که وتوو... ئه و که سه ی دهرمان بۆ دهردی نه خو شمان بدۆزیتته وه، گه ربیه وئ چل شاری پت ده به خشین، گه ر دیه وئ گه نجینه که م له چل حوشران بار بکات، بیبات... نهرزه نیبینه، رووی قسه مان له گشتتانه، هر له حهفت سالانتانه وه تا حهفتاتان... خوشکمان چل رۆژه نه خو شوه و له ناو جیدا که وتوو...»

(جاړچی، دواى ئه وه ی دیسانه وه سی جارن فرمانه که ماچ دهکات و

دهینیتته سه ر سه ری، وړی دهکا.)

جاړچی: نهرزه نیبینه، مه لاین بیستمان و نه مان بیست، نهرزه نیبینه، فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه... (جاړچی له لای چه په وه دهچیتته دهره وه.) فرمانی فرمانپه و ده خوتنمه وه..

*

په رده ده کریتته وه

په رده ی یه کهم. دیه نه ی یه کهم

له کو شکی مهیمه نه بانوودا، ئه و شوپنه ی که شیرین-ی لی له ناو جیدا که وتوو، شه وه. چراکان هله لکراون.

مهیمه نه بانوو، وه زیر، سه رپزشک، ئه ستیره ناس، دایه ن، سه رویناز، شیرین.

وه زیر و سه رپزشک له لای دهرگاوه به پیوه ن. ئه ستیره ناس له به رده می په نجه ره گه وره که دایه، به دوورین سه یری ئه ستیران دهکا. شیرین له سه ر لاکیتشه دا بی جووله نوستوو. مهیمه نه بانووی تاتای له لای سه ربیه وه دانیشتوو. مهیمه نه بانوو نیچوه وانی له ناو دوو له پیدایه و بیده نگ دهگری. له خواریه وه، دایه ن چۆکی داداوه و به م لاولادا ده جوولیتته وه. سه رویناز له لایه که ی دیکه ی لاکیتشه که دا، به پیویه، به و باوه شینه زله ی دهستی باوشینی دهکات.

له دهره وه، له دووره دهنگی جاړچی دی... دهنگی جاړچی: نهرزه نیبینه، رووی قسه مان له گشتتانه، هر له حهفت سالانتانه وه تا حهفتاتان، ئیمه که کیژی شا سه نه مین، ئیمه که مهیمه نه بانووی فرمانپه واتانین... (دهنگی جاړچی هیدی هیدی بز ده بی.)

مهیمه نه بانوو: (سه ر به رز دهکاته وه، وه کو داواى یارمه تی بکا، سه یری ئه م لاو لای دهکات.) ئا... وه زیره که م...

وهزير: به لئى ئەي بانووى گەورەمان...
مىھمەنە بانوو: سەرزىشك...
سەرزىشك: فەرمان مېرم...
مىھمەنە بانوو: ئا... ئەستىرەناس...
ئەستىرەناس: بە لئى گەورەم...
مىھمەنە بانوو: داىە...

داىەن: داىەت بە قوربان... لىرەم ئەي پارچەي جگەرم... لەژىر پىيە
ناسكە كاتدام...
(مىھمەنە بانوو دەگەرپتەو بەرى پىشوو... ئەم جارەيان ھەنىسكە
زۆر نەرمە كانىشى دەبىستىرەن.)
(دىسانەو و لە دوورترەو دەنگى جارچى دى.)
دەنگى جارچى: ئەرزەنىيەنە، خوشكمان چل رۆژە نەخۆشەو لەناو جىدا
كەوتوو...
(دەنگى جارچى بزر دەبى.)
ئەستىرەناس: خۆى دەوئىنى. نازانى خوشكەكەي مردووە يان نەمردووە،
خەمى ئەستىرەنانى نىيە...
وهزير: (خۆى دەوئىنى.) چ ژنىكى جوانە خودايە، تەنانەت كە دەشگرىن
چەند جوانە، ئاي خودايە...
سەروىناز: (خۆى دەوئىنى.) بە راوەشانەو بە باوەشىن قۆلم لى بوووە...
سەرزىشك: (خۆى دەوئىنى.) ئاي گەورەم، ئىستاكە تۆ بەمجۆرە وەكوو
خاتوونەكەي مائەوەي من بىچارە دەگرىيەت و دەنالئىنى، بەلام ئەگەر
خوشكت بمرى... داخت بە مندا دەپىژى...
مىھمەنە بانوو: (دىسان سەر بەرز دەكاتەو، دىسانەو، سەبرى رووى
يەكە يەكەي ئەوانەي دەورو بەرى خۆى دەكا، قسە دەكا.) ئاخ
وہزيرەكەم، ئاخ ئەستىرەناس، ئاخ سەرزىشكەكەم... ھىچ ئومىدئىك
نىيە؟ خوشكەم، تاقانەم، شىرىنم دەچى و دەچى؟

داىەن: رۆلەم خۆت تازار مەدە، پىيەكانت ماچ دەكەم...
مىھمەنە بانوو: (دەگەرپتەو بەرى پىشوو، خۆى دەوئىنى.) وەلام
نادەنەو... وەلام نەدەنەو چاكتەرە. گەر بلئىن ئومىد نىيە، من بەر لە
شىرىن دەمرم... ئەم كەش ھەمسو توايەو، بە چاومدا دەچى.
برژانگەكانم لە گريان خەرىكن ھەلدەوەرئىن. خودا بەلا لە كلىش و لە
برژانگىش بدا...
ئەستىرەناس: (خۆى دەوئىنى.) ئەگەر چوارىنىك بلئىن كە لەگەل بارو
كاتدا بگونجى، مەسەلا ئەگەر بلئىن، ئەستىرە...
داىەن: (خۆى دەوئىنى.) بزائە... ھىچم پى نەزانىبوو، ردىنى وەزىر چاك
سپى بوو.
ئەستىرەناس: (خۆى دەوئىنى.) چوارىنە، گەر بوترى: ئەستىرە... ناىتە
سەرەتا... ناى... ناى... ناى... بوون، تەواو، ئەو دەوژمەو، دەبى
بەم جوړە بوترىت: «ھا ژىردەستەي، ھا بە شا بووى.» بە لئى «ھا ژىر
دەستەي، ھا بە شا بووى...» ئىستا سەروايەك بۆ «بووى»؟
سەروىناز: (خۆى دەوئىنى.) ئەم بەو لاوлада چوونەي داىەنەش تارامم لى
تىك دەدا... گەر باوەشىنەكە بكىشم بەسەرىدا.
وهزير: (خۆى دەوئىنى.) لە سەير كردنى رووى تىر نابم... كە دەگرىن
بالەكانى لووتى چۆن دەكرىنەو و دادەخرىن... ئاي خودايە...
مىھمەنە بانوو: (چاوەكانى براونەتە دەمو چاوى شىرىنەو... خۆى
دەوئىنى.) ئىستە ئەگەر دەست بە جوولانەو بەكات. قۆلەكانى لە
گەردنم دەنالئىنى و پىم دەلئى: تاتا...
سەرزىشك: (خۆى دەوئىنى.) ھەر چۆنىك بىت، تۆش چووتەتە سەر
بنجى خۆت، سولتانەكەم، سولتان سەنەمى باوكت پىنج دەقىقە بەر
لەوہي بمرى فەرمانى لە ملدانى وەستاكەمى نەدا؟
ئەستىرەناس: (خۆى دەوئىنى.) نىوہ دىرى دووہمىش تەواو، ئەوجا با
بىيەو سەر سىيەم... «ئەستىرە...» دەچىتە ناو ئەم نىوہ دىرەوہ. بلئىن

چی؟ ئەستیرە؟ «ئەستیرە»؟ «ئەستیرە...»

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینتی.) دەبێ کەلە لە پەنجە کانت رزگار بکەم، خۆ دزینەو لەسەرا ئاسانە، سبەهی کاروانی عەلی زادە دەچیتە هیندستان... ئەگەر هەزار لیڕە. بە نەهینی بدەم بە عەلی زادە... دەربازم دەکات...

وەزیر: (خۆی دەدوینتی.) سوپاس کە ئەوەندە پیرم ناگەم ئەوەی پیر بوونی ئەم ڕووە جوانە ببینم...

ئەستیرەناس: (خۆی دەدوینتی.) «ها تۆ مردووی...» خراب نەبوو... با بیلیمەو تا لە پیرم نەچیتەو:

«ها ژێر دەستە، ها بە شا بووی

ها گریاوی و ها کە خۆشرووی

ئایا بە دەست ئەستیرەیه...

کە تۆ دەژیت، یا کە مردووی...»

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینتی.) هەزار لیڕە بۆ عەلی زادە زۆرە. ئەم پاژنە هەلکێشە پیسکەیه کە لەو گۆرەدا. لە لایە کیشەو هاکا تەماشات کرد نەخۆشە کە ڕووی لە چاک بوون کرد، بەلام ئەگەر چاک نەبوو. چاک بوونەو هشی بۆ نییە... بەو خودایە میهمەنە بانوو فرمانی لە ملدانی من هەر دەدا...

سەرویناز: (خۆی دەدوینتی.) برسیم بوو. تینووشم... زمانم وشک بوو.

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینتی.) هەشت سەد لیڕە دەدەم بە عەلی زادە. هەشت سەدیش زۆرە. پێنج سەد؟ بەلام ئەگەر نەخۆشە کە چاک بوو؟ میهمەنە بانوو: (دایەن دەدوینتی.) پەردا خێک ئاو.

دایەن: شەکراو بەهینم، تۆ حەزت لە شەکراوی شاتوو...

میهمەنە بانوو: نەخێر... ئاو

سەرویناز: (خۆی دەدوینتی.) خەریکە قەلپ قەلپ لە پێش چاومدا ئاو

بخواتەو... (دایەن بۆ ئاو هینان دەچیتە دەرەو.)

میهمەنە بانوو: (چاوەکانی دیسان پراونە تە شیرین، خۆی دەدوینتی.) ناخ، گەر دایکمان نەمردایە، دایە. داخۆ ئەگەر من نەخۆش بوومایە، گەر من بکەوتمایە تە ئەم بارەو، داخۆ شیرینیش وەکو من خەم دایدەگرت؟ یان بیری لە چوونە سەر تەختە کەم دەکردهو، گەر بە تەماشای نەبووین بیری هەر لێ دەکردهو... تۆزیکیش پیتی خۆش دەبوو؟ من، کە باوکم مرد، ئایا دڵم بە چوونە سەر تەختە کەی خۆش بوو؟ بەلام... بۆچی بیری لەم جۆرە شتانە دەکەمەو؟

وەزیر: (خۆی دەدوینتی.) چۆن دالغە لێ داو... کێ دەزانێ چیی بە بێردا تێدەپەری؟ تا ڕۆژی حەشر با بەمجۆرە بیری بکاتەو، منیش هەرودەها تەماشای بکەم... ئای خودایە...

میهمەنە بانوو: (خۆی دەدوینتی.) ئیستا ئەگەر دەستی بیزوینتی... تاقانە کەم، خوشکە کەی خۆم... ئەگەر ئەم دەستە ئاوا بخاتە جوولە... برژانگەکانی چەند درێژن؟ داخۆ لەوانی منیش درێژترن؟

ئەستیرەناس: (خۆی دەدوینتی.) چ بێدەنگییە کە ئەمە... لە دووردا، زۆر لە دووردا، لە وێدا ڕووی شینی ئەستیرەکانیش، ئە ئاوا بێ دەنگ و بێ دەنگدانەو.

میهمەنە بانوو: (بە دڵخۆشییەو هەوار دەکات و لە جیبی خۆی هەلدەستی.) جوولایەو. نەتانندی؟ (کە وەلام نابیستیتەو پەژارە دایدەگریتەو.) بۆچی وەلام نادەنەو، لەگەڵ ئیوهمە. نەتانبینی؟ کوێرن؟ (بە سەرویناز.) تۆش نەتبینی؟ چاوتان بە هەلکۆلین بچی، نەتاننیت؟ (نەرم دەبیتەو.) بینیت، سەرویناز وا نییە؟ بینیت...

سەرویناز: بینیم، سولتانە کەم. ئەم دەستە، ئە ئاوا...

میهمەنە بانوو: (بە سەرپزیشک.) بۆ لەوی وەستاوی؟ تۆ پزیشک نیت؟ سەرپزیشکیشی... وەرە سەیری نەخۆش بکە... دەلیم دەستی جوولانەو... بروا بە من ناکەیت؟

سهرپزیشک: (له نه خوښ نزيک ده بېته وه، مه چه کی ده گری به ده سته وه.)
پروا ده که م، سولتانی من، بوم هه يه پروا نه که م؟
میهمه نه بانوو: ئا ئه وه یان... ئا ئه وه ده سته یان بوو که جوولایه وه... که واته
توش بینیت؟

سهرپزیشک: بینیم، گه وره م، به لام...
میهمه نه بانوو: (به ئه سته ناس.) سه یرتکی ئه سته یران بکه،
ئه سته یره ناس، سه یری ئه سته یره ی شیرینم بکه. گورانیکی تیدا نییه؟...
چون؟

ئه سته یره ناس: (چاوی به دووربینه وه یه.) هه یه، به لئی. ئه سته یره ی سولتان
شیرین له که لووی کارژوله وه هه لئا تووه...
میهمه نه بانوو: (به هاوار قسه ی ئه سته یره ناس ده بری.) درؤ ده که ن. هه ر
هه مووتان درؤ ده که ن. درؤ. درؤ (له پر بیده نگ ده بی.)

سهرپزیشک: (خوی ده دوینتی.) ده بی هه لبتیم...
میهمه نه بانوو: (خوی ده دوینتی.) به کول، به گرمی ده گریتم... ده نگم
چهند ناخوښه له گوتمدا...

وه زیر: (خوی ده دوینتی.) که تووړه ده بی و هه لده چی، ئه وه نده ی دی جوانتر
ده بی... ئای خودایه...

میهمه نه بانوو: (به دهنگیکی نهرم و له سه ر خو، به لام پر له خه فته، پر
له هه ر هه شه قسه ده کا...) هیچ کامیکتان چاکه تان له ده ست نایه ت...
خوشکم و له پیتش چاواندا ده مرئ... ئیوه ش... وه زیر و سه رپزیشک و
ئه سته یره ناسن... شیرینم و له پانزده سالیدا ده مریت و... شاری
ئه رزه نیش خودا بیگریت... له به یانییه وه جارچی جار ددا. تاکه
که سیکی به هانامدا نه هات... خو م ده زانم چی ده که م. چاوتان لی بی
چی دی ناگریبم... چی دی هاوار ناکه م... هه ر تهرمی خوشکه که م له
ده رگای سه راوه ده چیتته ده ری، که لله ی سه ری براوی ئیوه شی له گه لدا
ده بی... له ملی هه مووتان ده ده م، له هی تو ئه ی سه رپزیشک، هی تو

ئه ی ئه سته یره ناس، (به وه زیر.) له هی توش... له شاری ئه رزه نیشدا
هه ر له حه وت سالانه وه تا حه فتا سالان... به ردی له سه ر به رد...
(دایه ن. سوراحی به ده سته وه یه و دیت، ئا و ده کاته نا و په رداخه وه و،
په رداخه که بو میهمه نه بانوو درتژ ده کاته وه.)

دایه ن: ئا وه که م هینا...
میهمه نه بانوو: (به ده م ئا و خوار دنه وه وه.) گرمه... وه ک خوین.
دایه ن: له به فر دانه که وه هینا و مه.

میهمه نه بانوو: جا با واش بیت، هه ر تامی خوین ده دات...
دایه ن: هه و الیک له ده رگای ده ره وه هات. ها وشارتیک ده یه ویت بیته
خزمه تتان... نه خوښه که چاک...

میهمه نه بانوو: (قسه به دایه ن ده بری...) به میدیکی شیتانه وه هاوار
ده کات.) زوو، ئه و پیوا ه بیتنه ئیره، کی چوزانی، به لکو خدری
زینده یه... (وه زیر و دایه ن ده چنه ده ره وه، سه رپزیکیش ده یه وی پروا.)
میهمه نه بانوو: (به سه رپزیشک) تو بینه. تو پیوا یکی ئومیدت له ده س
داوه. دوو قسه ی له گه لدا بکه یت... تا ده گاته ئیره، خدری زینده ش
بیت، باسک و بالی ده شکیت.

ئه سته یره ناس: (خوی ده دوینتی.) ئه مه ش نه خوښه که چاک ناکاته وه...

سه رپزیشک: (خوی ده دوینتی.) ئه گه ر نه خوښه که چاک بکاته وه
سه رپزیشکایه تییه که ی ئیمه له ده ست ده چیت... پتی چاک ناکرت...
ئاخ... گه ر ئیستا بوومه له رزه یه ک ببیت... یانیش ناگریک بکه ویتته وه...

میهمه نه بانوو: (خوی ده دوینتی.) ئه وه ی که هاتووه، لاوه یان پیره؟
سه رپزیشک: (خوی ده دوینتی.) ئه گه ر یه کیک له م چرایانه بخه مه خواره وه.
میهمه نه بانوو: (خوی ده دوینتی.) شیرینم رزگار ده کات... وام به دلدا دیت...
سه رپزیشک: (خوی ده دوینتی.) شیت بوون له ده سته ی مرو قدا نییه.

ئه سته یره ناس: (خوی ده دوینتی.) ئه گه ر نه خوښه که یان پی چاک نه کرت...
ئیمه ش تیدا ده چین.

سه‌رویناز: (خۆی ده‌دوینتی.) دیسانه‌وه خه‌وم دی... هینده‌ی نه‌ماوه
به‌ریمه‌وه سه‌ر زه‌وی...

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی.) شیرینی من چاک ده‌کا...

سه‌رپزیشک: (خۆی ده‌دوینتی.) هه‌ر ده‌بێ هه‌لبێم، هه‌رچییه‌کم کردبێ و
نه‌کردبێ هه‌ر ده‌بێ هه‌لبێم...

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی.) ئایا ئه‌ستیره‌کان په‌کیان پێیه‌تی، ئه‌گه‌ر
ژباییت و ئه‌گه‌ر مردیت... له‌وانه‌یه‌ ئه‌ستیره‌کان په‌کیان پێی نه‌بێ، به‌لام
من په‌کم پێیه‌تی...

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی.) داخۆ لاوه‌ یان پیره‌؟

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی.) ئه‌ی هاوار... نامه‌وی بمرم... مردن (هه‌ست
به‌ خۆی نا‌کا که‌ قسه‌ ده‌کا.) مه‌رگم ناوی.

میهمه‌نه بانوو: (به‌ ئه‌ستیره‌ناس.) چیت وت‌؟

ئه‌ستیره‌ناس: من؟ به‌نده‌تان؟! نه‌خیر، هیچم نه‌وت، ئه‌ی شابانووی
گه‌وره‌م...

میهمه‌نه بانوو: (به‌ سه‌رویناز.) ئاوینه‌یه‌کم لیره‌وه‌ بده‌ری...

له‌به‌رده‌می میهمه‌نه بانوودا رایده‌گریت... میهمه‌نه بانوو،
سه‌رپۆشه‌که‌ی و برۆکانی ریکده‌خات...

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی.) به‌راس‌تیش من ئه‌وه‌نده‌ی
ده‌لین... جوانم...

سه‌رپزیشک: (خۆی ده‌دوینتی.) ده‌بێ هه‌لبێم...

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی.) گه‌ر له‌ ملی سه‌رپزیشک بدات،
حه‌قیه‌تی...

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی.) وام هه‌ست ده‌کرد برۆکانم هه‌له‌وره‌بون،
هیچ نه‌بووه‌... ته‌نیا چاوه‌کانم زۆر سوور بوونه‌ته‌وه‌.

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی.) من تاوانم چییه‌؟ جه‌للاد سه‌رم پێ
داده‌وه‌وتی، ئینجا شمشیره‌که‌ به‌رز ده‌بێته‌وه‌... ئینجا به‌پشتی مالمدا.

به‌پشتی ملی مندا... شمشیره‌که‌ دیته‌ خواره‌وه‌... ئینجا... ته‌نگاو
بووم... هه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ بته‌قمه‌وه‌...

میهمه‌نه بانوو: (به‌ سه‌رویناز.) بیهمه‌ره‌وه‌.

(سه‌رویناز ئاوینه‌که‌ ده‌باته‌وه‌ و دیته‌وه‌ جیتی خۆی ده‌ست ده‌کاته‌وه‌
راوه‌شاندنی باوه‌شینه‌که‌.)

ئه‌ستیره‌ناس: گه‌ر رێم بده‌ی ئه‌ی شابانووه‌که‌م، من بچمه‌ سه‌ره‌وه‌ و له‌
که‌له‌وه‌وه‌ و... ئه‌ستیره‌کان...

میهمه‌نه بانوو: نه‌خیر، له‌وانه‌یه‌ شتیکت لی بپرسی...

ئه‌ستیره‌ناس: (خۆی ده‌دوینتی.) له‌گه‌ڵ سه‌رپزیشکدا رێک بکه‌وم و قور
قوراگه‌ی ئه‌م دوو ژنه‌... پلیکانه‌ نه‌ینییه‌که‌ ده‌ناسم... هه‌لدین... ئه‌م

کاره‌ گه‌مه‌ی تیدا نییه‌.

(ئه‌ستیره‌ناس، هه‌نگاوێک به‌ره‌و میهمه‌نه بانوو ده‌چێ که‌ پشتی تی
کردووه‌. سه‌رپزیشکیش ده‌جوولێته‌وه‌، سه‌رویناز، ماندوو و جاروبار

خه‌و ده‌بیاته‌وه‌ و باوه‌شین راوه‌شینی. رێک له‌م کاته‌دا وه‌زیر، دایه‌ن
و پیاوه‌ تازه‌هاتووه‌که‌ دینه‌ ژووره‌وه‌. پیاوه‌ تازه‌هاتووه‌که‌ به‌ رێزیکێ

دیاره‌وه‌ سلاو له‌ میهمه‌نه بانوو ده‌کات.)

تازه‌هاتووه‌که‌: خودا چاکی بکا... سولتانه‌که‌م...

(به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ته‌ماشای سه‌رپزیشک و ئه‌ستیره‌ناس ده‌کا.)

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینتی.) پیاویکی چهند ناشیرینه‌.

تازه‌هاتووه‌که‌: نه‌خۆشتان هه‌یه‌، ده‌بیت ئه‌مه‌بیت که‌ لیره‌ نوستوو...

میهمه‌نه بانوو: تو خه‌لکی ئه‌رزه‌ن-یت‌؟

تازه‌هاتووه‌که‌: نه‌خیر.

میهمه‌نه بانوو: پزیشکیت‌؟

تازه‌هاتووه‌که‌: نه‌خیر.

میهمه‌نه بانوو: ئه‌ستیره‌ناسی‌؟

تازه‌هاتووه‌که‌: نه‌خیر.

میهمه نه بانوو: خدری زیندهیت؟

تازه هاتووه که: نه خیر... خدری زینده ده بی دهموچاوی جوانتر بیت... که چی
ئیوه هه رکه منتان بینی و نه بینی، له دلی خوتاندا وتان... «پیاویکی
چهند ناشربنه»

میهمه نه بانوو: (ده ترسیت و ده که ویتنه ژیر سام و کاریگه ریی پیاوه
تازه هاتووه که وه.) چونت زانی؟

تازه هاتووه که: (وه کو پرسیاره که ی نه بیستبیت.) هیشتا با سهیری
نه خوشه که بکه م...

(تازه هاتووه که ده چیتنه لای ئه و لاکیشه یه ی شیرین-ی له سهردا
نوستوو، خوتنه کوه ی ده پشکنیت، پیلوی ده کاته وه و لیکیان
ده نیتته وه، هه لده ستیتته وه،)

تازه هاتووه که: جوانیی سولتان شیرینی خوشکتان داستانی سهرزارانه...
به لام، هه رچوتیک بیت به مجوره شم به خه یالدا نه هاتبوو... پیتان بلیم
بیر له چی ده که نه وه و چیتان به میتشکدا رته ده بی؟

میهمه نه بانوو: نه خیر... پیوست ناکات...

تازه هاتووه که: نه خوشه که تان مه ترسیی له سهره، تا به یانی یان رزگاری
ده بیت یان نا، ته نانه ت باروونتر بدوین، یه ک سه عاتی پی ناچیت و
ده مرئ...

میهمه نه بانوو: تو هاتوویت ئه مه م پی بلیت؟

تازه هاتووه که: هاتووم به تو بلیم خوشکه که ت چاک ده که مه وه...
میهمه نه بانوو: سوپاس خودایه.

تازه هاتووه که: ته نیا بهر له هه موو شتیک، سی مهرجم هه ن.

میهمه نه بانوو: چیت له من ده وی داواکه...

تازه هاتووه که: بو خوم، هیچ داواکاریه کم نییه، نه چل شاری تووم ده ویت و
نه چل حوشریشم هه ن بو له سهر بارکردنی گه نجینه ت... ده بی ئه مه
چاک بزانی ئه ی میهمه نه بانوو کیچی شا سه نه م.

میهمه نه بانوو: مهرجه کانی تووم په سنده.

تازه هاتووه که: که وایی، له پیتشدا (سه رویناز پیشان ده دا.) ئه م کیژوله یه،
قوئی له باوه شین راوه شانده وه شه که ت بووه، زگیشی برسویه،
ئه ستیره ناسیش کاری هه یه ده بی بیكات، ری به ویش بده.

میهمه نه بانوو: پرۆن، (به سه رویناز.) تو گولته ر بنیره ئیره.

تازه هاتووه که: نایه ویت، با که س نه بیت...

میهمه نه بانوو: باشه.

تازه هاتووه که: دوایی، فه رمان ده ده ییت، کوشکیت بو خوشکه که ت بنیات
بنری...

میهمه نه بانوو: بو شیرینی خوم، نه ک یه ک، هه زار کوشک به بنیات نان
ده ده م...

تازه هاتووه که: بابینه سه ره مهرجی سییه م، (له پر روو ده کاته
سه رپزیشک.) ئه وه ی بیری لی ده که یته وه راست نییه، سه رپزیشک،
چاوم له جیی تو نییه... نه خیر شه ییتان و مه ییتانیش نیم... ته نیا من
له وه ده گه م که مرؤف بیر له چی ده که نه وه، هه ر که سیکیش خوی
توژیک مانوو بکات له مه ده گا، برا (ده گه ریتته وه میهمه نه بانوو.)
مهرجی سییه م... چاک بوونه وه ی خوشکت، ژیان خوشکت، به م
مهرجه وه به نده، (قسه کانی ده بریت، ماوه یه ک بیده نگی.) له دووره وه
هاتم، تینومه...

میهمه نه بانوو: (به دایه ن.) ئاو بده.

دایه ن: (ئاو ده دات...) نوشی گیانت بی...

تازه هاتووه که: ئاوه که تان وه ک شه کر وایه.

دایه ن: له وه سه رچاوه یه ی پشتی چیا ی ئاسنینه وه بو مانی ده هین، بو
سه را..

تازه هاتووه که: ده زانم، شاری ئه رزه ن ئاوی خوارده وه ی نییه، کانیه کانی،
له جیاتی ئاو کیمیان لی ده چوری...

میهمه نه بانوو: مەرچی سییهمه مت نهوت؟

تازها توه که: میهمه نه بانوو، تو شیرینت زۆر خوشده ویت. هیچ خوشکیک نه و نه دهی تو خوشکی خویش نه ویستوه... له مه و دواش که سیک و هکو تو خوشکی خویش ناوی... بو پرزگار بوونی خوشکت، تاجه که ت و ته خته که شت... (له پر روو ده کاته وه وه زیر). نه وهی بییری لی ده که یته وه راست نییسه، وه زیر، چاوه ری بکه تا قسه کانم ته و اوین. (به میهمه نه بانوو). بو پرزگار بوونی خوشکت نامادهیت و از له تاجیش و ته خته کشت بهینی... ده زانم، به لام پیوست به وانه ناکا، (دیسان قسه کان ده ری). منیش مه گهر له باریکی ناله باردا بیده نگ بووم. (ئاوه که هله گرت و دهی خواته وه). به راستی ئاوه که تان له شه کراوی سارد ده چیت.

دایه ن: نوشی گیانت بی...

تازها توه که: به لام خه لکی شاره که له تینوو اندا داده هیزین. سه چاوه کان له جیانی ئا و قوراویان لی ده چوری... (له پر روو ده کاته سه پریشک). دیسان نه ترانی، سه پریشک، دیسانه وه راستیت به بیردا نه هات. چونکه مەرجه که م، ئا و هینان نییسه بو شار... ده زانم، کوششی زۆر کراوه که ئاوی چیا ئاسنین بهیتریت بو ئا و شار.

وه زیر: تاشه به رده کان کون ناکرین.

تازها توه که: ده زانم (به سه پریشک). بینیت، سه پریشک، ئیستا چاره ت دیته وه، بیر ده که یته وه که بیر له هیچ نه که یته وه. به لام نه میس ههر بیر کردنه وه یه.

میهمه نه بانوو: مەرچی سییهم؟

تازها توه که: بو پرزگار کردنی خوشکت ده بی شتیکی خویش به خشیت... به لام ئایا ده توانیت نه وه به خشیت، ناتوانیت بیبه خشیت... من به خویش ناتوانم بریار بدهم.

میهمه نه بانوو: چیت له من ده وی؟

تازها توه که: (به سه پریشک). پروانه، دیسان ده ستت به بیر کردنه وه کرده وه. سه پریشک، چند به خراپیش بیرده که یته وه، له کاتی کدا من نه و نه ده پیرم که هه ندیک شتم پی له ژنان داوانا کری، به ناشرینی و هه ژاری خویش ده زانم.

میهمه نه بانوو: داواکاری به که ت له من چیه؟

تازها توه که: نه ک بو من، تو بو خوشکه که ت ده بی شتیکی خویش به خت بکه یه ت.

میهمه نه بانوو: تیگه یشتی بیر له چی ده که مه وه؟

تازها توه که: به لی، له دلندا ده لییت: «به ههر حال ژیا نه وهی خوشکم پیوستی به مردنی من هه یه...» له دلندا ده لییت: «ده مرم.» ده لییت: خوژگه نه م کاره زۆر زوو بکرایه وه نه و نه ده ئازارم نه چیشتا یه. ئا به مجوره، نه وه تا له ئیستا وه خه میک که وته بیر کردنه وه ته وه... (یه کسه ر رووه وه وه زیر و ه رده گه ری). په له مه که، شالیاره که م، پیوست به گیان به خشینی سولتان ناکات، به لام پیوستی به به خشینه وهی شتیکی نه و ته هه یه که به لای تو وه گیانی به خشیا یه چاکتر ده بوو. وه زیر: وس... تیگه یشتم، تیگه یشتم. خودا بتگری (به میهمه نه بانوو)... نه م جادوو گهره له دیارتانه وه ده رکه ن...

تازها توه که: (به میهمه نه بانوو)... برۆم؟

میهمه نه بانوو: (له بیر کردنه وه به ئاگادیته وه). چی؟ بو کوئی؟ نه دی خوشکه که مت رزگار نه ده کرد؟

وه زیر: سولتانه که م، داواکاری به که ی به جی نه هینن. له ملی نه م نه فرت لی کراوه بدهن.

تازها توه که: (به میهمه نه بانوو). ئای کچی شا سه نه م، رووت چند جوانه. له شی له و گول جوانتره که به هوت سالان جاریک ده پشکوئی. نیو چه وانت وه ک رووناکی به بیان... برۆکانت قه له م... چاوه کانت مامز... نه م خاله زینانه ی ناو نه م شه و گاره خه و الووه... نه م خاله

که سکانه... ئەو لووتە ورد و ناسکەت... لیوێکانت... ئەم تووترکە تەنیا
لە ئەستەمبوولدا دەرووی... ئەم هەلووژەیه لە دەشتەکانی بۆلییە و هیه...
ئەو کچی شا سەنەم تۆ لە شیرینی خوشکیشت جوانتری.

وەزیر: سولتانە کەم، ئەم ئیبلیسە لە گۆ بخەن.

تازە هاتووێ کە: کچی شا سەنەم... ئەو کچی شا سەنەم... ئەم لە شەوی تۆ،
دەبێ بە وشکە گەلای دارچنار، زەرد، وشک... خشەخش... ئەم برۆیانە
شاش دەبن و تیکدەچن، ئەم چاوانە وەک چاوی مەری سەر براو
دەروان... لووت درێژ دەبێت... لیوێکانت وەک پارچە داوی لە
شەرپەرە هەژارترین ژنە ئەرزەنی بوو و هەیان لێ دێ... لە گەل ئەو شادا
لە من ناشرینتر نابێ...

میهمەنە بانوو: چی دەلێتی، بۆچی ئەم قسانە دەکەیت؟

وەزیر: ئەم بەدەفەرە بێدەنگ بکەن...

تازە هاتووێ کە: ئەوا مەرجی سییەم دەلێم، میهمەنە بانوو، مەرجی
سییەم بۆ ئەوێ خوشک نەمری... تۆ جوا نییە کەت دەبەخشیت و
خوشکە کەت دەژی.

وەزیر: بۆت نییە ئەو بەکە ی گەورەم، بۆت نییە مەرجیکی و هەا پەسند
بکەیت... تەلێکی برژانگت بە سەد هەزار...

میهمەنە بانوو: (قسە بە وەزیر دەبێ). ... وس

تازە هاتووێ کە: دەزانم بێر لەچی دەکەیتەو، میهمەنە بانوو. چەند بە پە لە،
چەند بە ئالتۆزی بێر دەکەیتەو. بەلام ئەنجام هەر بێر لە هیچ
ناکەیتەو... تەنانەت بێر لە بێر کردنەو هەش ناکەیتەو. ئەوا حەسایتەو.
میهمەنە بانوو: بێر لە هیچ ناکەمەو... نەخێر بێری لێ دەکەمەو... باشە...
مەرجی سییەمیشتم پەسند کرد.

تازە هاتووێ کە: من درۆم لەلا نییە. پرووت دەژاکێ، پێر دەبێ، بەلام لەشت،
دلت، گشتی و هەا تازە، و هەا گەش، گشتی و هەا بە تینوویەتی
دەمینیتەو، بێر لەو مەکەرەو کە بلێیت «هیشتا سوپاس!»، خۆزگە

ئەوانیش پێر دەبوونەو، ئەوانیش دەمردن.

وەزیر: سولتانە کەم... گەورەم... تاقانە کەم... ئای خودایە.

میهمەنە بانوو: با درێژ بە کارە کە نە دەین... مەرجە کەم تەم لاپەسندە... و تەم
لە لام پەسندە سا... تینە گەیشتی، مەرجی سییەمیشتم پەسند کرد.

(ماوەیه ک بێدەنگی.) باشە، ئیستاکە چی دەبێ؟

تازە هاتووێ کە: کچم، ئەلێرە دانیشە.

(تازە هاتووێ کە میهمەنە بانوو پشت بە بینه ران دادەنێ، ئەو کاسە
گەورەیه دەهێنێ کە لە سووچە کەدا دانراو، شووشەیه ک لە گیرفانییەو
دەردەهێنێ و بەناو کاسە کە یەدا بە تال دەکاتەو... تازە هاتووێ کە گولتیک
و لە تە پروو کتیک لە باخە لیبەو دەردەهێنێ و دەرخاتە ناو کاسە بە
هالاو کەو. هالاو دووبارە بەرز دەبێتەو. هەموو ئەمانە کە پروو دەدا،
دایەن لە باریکدایە کە زۆر دەترسێ. خەریکی دوعا خۆیندەو هیه.)

تازە هاتووێ کە: (بە میهمەنە بانوو.) مەترسە کچم، هەرگیز لەشت
ناسووتی، دەستی خوشکە کەت بگرە. (میهمەنە بانوو، هەر پشتی لە
بینه رانە، دەستی شیرین دەگرێ.)

تازە هاتووێ کە: ئاگری بێ گوناھی لە هەموو شتێک خاوتینترە، ئاگری بێ
بەزەیی کە لە هەموو شتێک پاکترە، جوانیی ئەو گولەیی کە لە ئاگردا
سووتاو بوو بە خۆلەمیش چۆن بە خۆلەمیشی لقه داربی تیکەل بوو،
جوانیی تۆش بەو مردنە تیکەل دەبێ کە خوشکە کەتی گەماروو داوو
مردنە کە دەبەزینێ، کچم... (بە سەرپزیشک.) سەرپزیشک... تۆ
دەتوانی پرۆی... (سەرپزیشک دەچیتە دەرەو) وەزیر... تۆش دەتوانی
پرۆی...

وەزیر: نەخێر. من نارۆم. من لێرەم... من...

تازە هاتووێ کە: راست دەکەیت، مەرۆ...

میهمەنە بانوو: (بەدایەن کە وازی لە دوعا خۆیندن هیناوە و دەگرێ.)
مەگرێ... دایە گیان... ئەگەر من لەسەر پێخەفی مردن بوومایە،

شیرین-یش هەر وهه‌های نه‌ده‌کرد؟

وه‌زیر: نه‌خیر... نه‌خیر... نه‌یده‌کرد. سویند به‌سه‌ری تۆ ده‌خۆم نه‌یده‌کرد.

شتیکی وه‌ها هیچ ئافره‌تیک. هیچ پیاویک. هه‌رکسه...

میهمه‌نه بانوو: (قسه به وه‌زیر ده‌پێ). ئا... وه‌زیره‌که‌م. له‌به‌رچی ئه‌و قسه

ناخۆشانه ده‌که‌ی؟ تۆ سه‌ری من وس به... قسه مه‌که... ته‌ماشای

ده‌موچاوم که... سه‌یری ده‌موچاوم بکه تا له ده‌موچاوته‌وه تیبگه‌م

ده‌موچاوم چیی لێ هاتوه.

تازه‌هاتوه‌که: (به میهمه‌نه بانوو). بیه له خوشکت بکه‌وه. خوشکه‌که‌ت

دیسان وه‌ک جاری جارانی، دیسانه‌وه وه‌ک کارمامزێک به

ده‌ورو به‌رتدا ده‌گه‌پێ... خواردن ده‌خواو، ده‌نوی، هه‌لده‌ستی، ده‌ژی، له

کاتی‌که‌دا که خه‌ریک بوو ده‌مرد.

میهمه‌نه بانوو: به ده‌موچاومدا بپروانه، ئا... وه‌زیره‌که‌م. به ده‌موچاومدا

بپروانه... نه‌که‌ی ده‌مت بکه‌یته‌وه، قسه مه‌که... ته‌نیا له یه‌ک شت،

خوشکه‌که‌م نامرێ... شیرینه‌که‌م..

(پرووی وه‌زیر که سه‌رنجی له‌و گۆزانه ده‌دا له ده‌موچاوی میهمه‌نه

بانوودا پرووی ده‌دا، ئه‌بله‌ق ده‌پێ.)

تازه‌هاتوه‌که: تۆ خۆشه‌ویستی ده‌زانی ئه‌ی کچی شا سه‌نه‌م... تۆ

خۆشه‌ویستی ده‌زانی...

میهمه‌نه بانوو: ئای پرووت چه‌ند زه‌رد هه‌لگه‌پراوه.. وه‌زیره‌که‌م... بۆچی

چاوه‌کانتم لێ ده‌شارییه‌وه؟ جاران له سه‌یری ده‌موچاوم تیر

نه‌ده‌بوویه‌وه، بۆچی وه‌ها ده‌زانی... ئاگام لێ نییه؟

تازه‌هاتوه‌که: خوشکه‌که‌ت ده‌ژی... خوشکه‌که‌ت ورده ورده گیانی به

به‌ردا دیته‌وه... پرووی لێ وه‌رمه‌گێره‌وه... مه‌جوولێ...

میهمه‌نه بانوو: ئا... وه‌زیره‌که‌م، چیه؟ تۆش ده‌موچاوت پیره، به‌لام

هه‌رگیز ناشرین نییه. پرووی دایکیشم پیر بوو به‌لام ناشرین نه‌بوو..

به‌لام ئه‌وه‌ی من؟ دایه... ئاوینه‌که‌ بێنه، به‌رامبه‌رم رایبگه‌، نه‌خیر...

نامه‌وی... دوایی ته‌ماشای ده‌که‌م، زۆر دوایی.

وه‌زیر: ئیدی به‌سه. بیه‌کن له‌پێی خودا به‌سه... هه‌لسن له‌وتیه... ده‌ستی

خوشکه‌که‌ت به‌رده... (له باریکی ناخۆشدا ده‌لاوینیته‌وه.) ئۆ

هۆۆۆ... (وه‌زیر خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌رده‌هینێ، ده‌یه‌وی له سینگی خۆی راکا،

تازه‌هاتوه‌که، خۆی ده‌هاوتیه سه‌ر وه‌زیر و خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌ده‌ست

وه‌رده‌گرتیه و، له‌م کاته‌دا.)

دایه‌ن: ئای...

میهمه‌نه بانوو: چی ده‌کا؟ بۆ وای کرد؟ (هاوار ده‌که‌ن.)

تازه‌هاتوه‌که: (به میهمه‌نه بانوو.) پراوه‌سته... مه‌جوولێره‌وه، دانیشه...

خوشکه‌که‌ت ئه‌وا هه‌لده‌سیته‌وه...

(وه‌زیر به‌سه‌ر لاکیشه‌که‌دا ده‌که‌وی...)

وه‌زیر: (به تازه‌هاتوه‌که.) بۆ لێ نه‌گه‌رایت، خودا بتگرێ.

تازه‌هاتوه‌که: تۆ وه‌کو ترسنۆکان، وه‌ک به‌زیوه‌کان دل‌داری ده‌که‌یت، وه‌زیر،

ته‌نیا بۆ خۆت... نه‌ک خۆت... تا ئه‌و پراوه‌یه‌ی که بیه له کوشتنی من

ناکه‌یته‌وه... ته‌نیا بۆ خۆت دل‌داری ده‌که‌یت.

(له‌م کاته‌دا هه‌لاوی ناو کاسه‌که دامرکاوه‌ته‌وه.)

تازه‌هاتوه‌که: (به میهمه‌نه بانوو.) ئاگر کوژایه‌وه، کچی خۆم...

خوشکه‌که‌ت رزگاری بوو.

میهمه‌نه بانوو: شیرینه‌که‌م...

شیرین: هه‌پشو... هه‌پشو...

تازه‌هاتوه‌که: پراوه‌سته... ئه‌وه... ئه‌وه چاوه‌کانی ده‌کاته‌وه... ته‌واو، ئه‌وه

خوشکه‌که‌ت بۆ گه‌پرايه‌وه... ده‌ستی به‌رده...

وه‌زیر: خودا هه‌مووتان بگرێ.

میهمه‌نه بانوو: خوشکه‌که‌م، شیرینه‌که‌م، تاقانه‌که‌م...

(شیرین تا نیوه و ناته‌واویک راست بوو بووه‌وه... میهمه‌نه بانوو خۆی

به‌سه‌ر شیریندا داداوه، دایه‌ن خۆی به‌میلیدا پێچاوه‌ته‌وه... شیرین له

باریکدایه که وه‌کو نه‌ببینی و نه‌بیستی وه‌هایه، له‌و کاته‌دا تازه‌هاتوه‌که بیده‌نگ ده‌چیتته‌وه ده‌روه).

دایه‌ن: خودایه سوپاس... خودایه سوپاس...

شیرین: (دایه‌نی ناسیبووه‌وه، به‌لام خوشکه گه‌وره‌که‌ی، که باوه‌شی پیدا کردوه، هیتشتا پشتی له‌ بینه‌رانه، نه‌ناسیوه‌ته‌وه)... دایه گیان... داخۆ له‌ میژبوو نه‌خۆش بووم... داخۆ ئیستا به‌ ته‌واوی چاک بوومه‌وه؟ تاتام له‌ کوئییه؟ خوشکه‌که‌م ئاگادار بکه‌نه‌وه... (له‌م کاته‌دا روو به‌ رووی میهمه‌نه بانوو سه‌ری هه‌لده‌برئ... به‌لام رووی له‌لایه‌ن بینه‌رانه‌وه نابینرئ به‌رامبه‌ر یه‌ک دین). دایه گیان، ئەم ئافره‌ته‌ کئییه؟

په‌رده

کۆتایی دیمه‌نی یه‌که‌می په‌رده‌ی یه‌که‌م

په‌رده‌ی یه‌که‌م - دیمه‌نی دووهم

رووی به‌ره‌و باخچه‌ی ئه‌و کۆشکه‌ی بۆ شیرین دروست کراوه، پتیلیکانه‌ی پان و به‌رین بۆ ده‌رگا‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌که‌وی، باخچه‌که‌ دارستیو تیدایه‌ که‌ مبه‌وه‌ی پتیه‌یه.

ده‌رویش، به‌هزاد، سه‌روه‌ستا، شه‌ریف، فه‌ره‌اد، بۆیاخچی، کریکاران و ده‌ست و پتیه‌نده‌کان.

فه‌ره‌اد، له‌لای چه‌پی ده‌رگا‌که‌وه، له‌سه‌ر ئه‌سکه‌له‌یه‌کی بلتندا خه‌ریکی کارکردنه‌ له‌ نه‌قشه‌کانی ژێر گوتسوانه‌دا، شه‌ریف، ریک له‌ژێر ئه‌سکه‌له‌که‌دا خه‌ریکی کارکردنه، ئه‌ویش هه‌ر نه‌قش ده‌کا، نه‌قشه‌کانی لای پتیلیکانه‌کانی لای راسته‌وه‌ی ده‌رگا... به‌هزاد خه‌ریکی ره‌نگکردنیه‌.

سه‌روه‌ستا و ده‌رویش ته‌ماشای کۆشکه‌که‌ ده‌کن، بۆیاخچی خه‌ریکی ئاماده‌کردنی بۆیاخه، کریکار و ده‌ست و پتیه‌ند له‌ کارکردن و دین و ده‌چن.

سه‌روه‌ستا: (به‌ ده‌رویش) ئه‌ ئاوها، هه‌ر که‌ کاری نه‌قشه‌کان کۆتاییان هات، کۆشکی سولتان شیرین ته‌واو...

ده‌رویش: چه‌ند که‌س، چه‌ند روژ کارتان تیدا کرد؟

سه‌روه‌ستا: ئی... چوار سه‌د که‌سیک کارمان تیدا کرد... له‌وه‌تیی ده‌ست به‌ دانانی بناغه‌ کرا تا ئیستا ده‌کاته‌ یانزده‌ مانگ.

ده‌رویش: چه‌ند سال به‌رگه‌ ده‌گرئ؟

سه‌روه‌ستا: ئی... ئه‌گه‌ر نه‌سووتئ، ئه‌گه‌ر نه‌رووخئ، چاودێری بکرئ، جار نا جارێک ده‌ستیکی پیدا به‌ینرئ، ته‌مه‌نی هه‌زار سالی ده‌بی...

ده‌رویش: دوایی چی ده‌بی؟

سه‌روه‌ستا: چۆن، دوایی چی ده‌بی؟

به‌هزاد: (له‌سه‌ر کاره‌که‌یه‌وه راست ده‌بیتته‌وه خۆی تیکه‌لی قسه‌که‌ ده‌کا)

دوایی، ده‌ژاکئ، ده‌مرئ، خۆ تا قه‌یامه‌ت هه‌ر نامینئ.

ده‌رویش: که‌واته‌ بۆچی و خۆتان ماندوو ده‌کن؟

به‌هزاد: بۆچی خۆ ماندوو ده‌که‌ین؟ تۆ بۆچی هه‌ناسه‌ ده‌ده‌یت؟ دوای هه‌زار سال، یان ته‌نانه‌ت سبه‌ینیش برووخئ، ده‌بی دروستی نه‌که‌ین؟ ئیمه

دروست ده‌که‌ین و ده‌رمئ و دروستی ده‌که‌ینه‌وه...

ده‌رویش: ده‌رمیتته‌وه...

به‌هزاد: با برمئ... دیسان دروست ده‌که‌ینه‌وه... بنچینه‌ی کار رمان نییه، دروست کردنه... (فه‌ره‌ادی پیشان ده‌دا که‌ له‌سه‌ر ئه‌سکه‌له‌دا کار

ده‌کا)

ئهم هه‌رزه‌کاره‌ی سه‌ر ئهم ئه‌سکه‌له‌یه‌ ده‌بینئ؟ ئه‌مه‌ی و نه‌قشه‌کانی ژێر سوانه‌کان ده‌کا؟ نه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ خواره‌وه‌ کار ده‌کا، ئه‌وه‌ی سه‌روه‌ه،

کورمه‌، ناوی فه‌ره‌اده، ئه‌مه‌ ریک چواره‌مین روژه‌ بی ئه‌وه‌ی هیچ بخوات و هیچ بخواته‌وه‌ و... بی ئه‌وه‌ی بنوئ...

سه‌روه‌ستا: شه‌وانه‌ش چراوگ داده‌گیرسینئ...

به‌هزاد: کار ده‌کا...

سەرۆهستا: من چەندم پێ وێت، دایکی هاتە ئێرە و گریا، باوکی خۆی لێ توورە کرد.

بەهزاد: سوودی نییە، کوپی من بە جارێک خۆی بەکارهکه بەخشیوه... تا ئەو نەقشانە بەگوێرە دلی خۆی تەواو نەبن و... تا لە شوێنیکی نادیاردا نەنووسێ «کاری وەستا فەرهاد» و رۆژی لیبوونەوهی لەسەر تۆمار نەکا، پەرەمووچەکە لە دەست دانانیتەوه.

دەرۆتیش: نەخۆتان دەمێن و نە نەقشە کانتان... هەر دەمرن...

بەهزاد: ئێمە دەژین، کاکە، دەژین... (نەقشەکانی خۆی پیشان دەدا).

هێشتا تۆ لە نزیکەوه پڕوانە ئەم نەقشانە من... کوپەکە من منیشی رەت کرد، بەلام هێشتا رەنگی پرتەقایی من لەوهی ئەو چاکترە.

سەرۆهستا: راست دەکە، وەستا بەهزاد، ئیستاش هێشتا لە رەنگکاریدا هەر لە پیشەوهیت... بەلام لە هیلکاریدا دەستیک نییە بگاتە دەستی فەرهاد... هەمیشە و هەر دادەهێت... مەراقی ئەم نەقشانە زۆر گوبسوانەکەم کردووه... خۆزگە تەواو دەبوو و ئەسکەلەکە لە لادەبرد بماندیایە...

شەریف: (لەو شوێنەوه کە کاری لێ دەکرد، هەندیکیش بە فەرمانەوه دیتە قسە). وەستا...

سەرۆهستا: (بە دەرۆتیش). تۆ لە ژێر داریسێدا هەندیک بەهەسێرەوه، تۆزێکی کە لەناو کۆشکە کە شادا دەگەرێن.

شەریف: وەستا

سەرۆهستا: ئەوه دێم، شەریف ئاغا.

(سەرۆهستا دەچیتە لای شەریف).

شەریف: (ئەو نەقشانە پێشان دەدا کە خۆی کردوونی). دەمگوت دە سەیرێک بکە... نابێ؟

سەرۆهستا: ئێ... ئێ... خراپ نییە... باشە، زۆر باشە... تەنیا، گەلاکان... گەلاکان وەکو بلیی باش نەکیشراون...

شەریف: گەلاکان چییانە؟

سەرۆهستا: (پرسیارەکە شەریف دووبارە دەکاتەوه). گەلاکان چییانە؟ پڕوانە، رۆلە، شەریف ئاغا، لە هونەرەکە ئێمەدا کە پرسیت «چییانە؟» کارەکە دەتالۆزکی... کار گیروگرفتی تێ دەکەوی... واتە، نەقشکار وەکو بلیی، کامە رەنگ، کام هیلکار و بەهۆی چییەوه و بۆچی، بۆچی گونجاوه و بۆچی نەگونجاوه، ناتوانی ئەمە پڕوان بکاتەوه، بەلام دەیزانی...

بەهزاد: (بێ ئەوهی لە کار بوەستێ و هەر لە جیتی خۆیەوه تیکەلی قسە دەبی).

بەخودا وەستا، ئەگەر بەمن بی، تەنیا زانینی ئەمە بۆ نەقشکار بەس نییە، نەققاش دەبی هۆ و بۆ چییەکەشی پڕوان بکاتەوه.

سەرۆهستا: قسەتە، وەستا بەهزاد، بەلام ئەم جوۆرە نەققاشەش لە هەزاردا یەک هەلناکەوی...

بەهزاد: فەرهادی من ئە ئاوهایه...

سەرۆهستا: (خۆی دەوێت). ئەم وەستا بەهزادەش لەهەموو جیتی کدا هەر کوپەکە...

شەریف: (یەکدوو جیتی نەقشەکان چاک دەکاتەوه و، لەسەرۆهستا دەپرسیتەوه). ئەدی ئیستا چۆنە؟

سەرۆهستا: ئێ... باشە، باشە... بەلام... قسە یەکت پێ بلیم، کوپم شەریف ئاغا، ئەم نەققاشییە ئێمە کاری ئازایەکی پایە بلندی وەکو تۆ نییە.

شەریف: واتە دەتەوی بلیی چی؟

سەرۆهستا: دەمەوی بلیم تۆ تەماشای ئێمە مەکە، گواپە ئەگەر شەیتان خۆی پەسند نەکا شەق دەبا، ئێمەش وەکو هەموو پیشەسازەکانی دی، دارتاش و نەقارچی، ئاسنگەر و زێرنگەر و پزیشک و هی دی، هونەرەکە خۆمان دەبەینە کاکیشانی فەلەک، بەلام دوایی و لە کۆتاییدا نەققاشی... ئەوهی تۆ دەیلێ... نەققاشی... (پروو لەبەهزاد)

(دەكا.) وا نىبىه وەستا بەهزاد؟
 بەهزاد: (هەر لە جىبى خۆبەوه و بۆ ئەوهى دەس لە كارەكەى هەلبگرى،
 بەدەنگىكى پىر لە تىزەوه) وەهاىه، داىكى شەرىف ئاغا داىهەنى ناو
 كۆشكە، داىهەنى سولتاناغە.
 سەرۆهستا: (بە شەرىف.) منىش دەموبىست ئەمە بلەيم، شەرىف ئاغا،
 كوانى با سەرنجىكى قسەكانت بد...
 بەهزاد: (هەرۆهها لە جىبى خۆبەوه و بىن ئەوهى دەست لە كار هەلبگرى،
 بەلام ئەمجارەيان زۆر بە سووربۆونەوهوه.) لەو شارەى كە ئارەزووت
 لىبە... دەبىبە والى... شەرىف ئاغا...
 شەرىف: من دەمەوى بىمە نەققاش...
 سەرۆهستا: تۆ دەزانى... بەلام بۆونە والى...
 شەرىف: من دەمەوى بىمە نەققاش... لە راستىشدا بۆومەتى...
 بۆياخچى: (لەسەر كارەكەىهوه دىتە گو.) وەستا... رەنگى ئالم ئامادەكرد...
 سەرۆهستا: ئەوه هاتم... (شەرىف بەجى دەهیللى، دىسانەوه چاوى بە
 نەقشەكانى ئەو دەكەوى، دەوهستى، سل دەكاتەوه، بەلام بى ئەوهى
 بىهوى دىتە قسە.) ئەگەر رەنگى ئەم گولە زەردانەش كەمىك كالتەر
 بكەيتەوه... هەر خۆت دەيزانى، شەرىف ئاغا... بەلام تۆزىك كالى
 بكەرەوه... (دەچىتە لای بۆياخچى.)
 شەرىف: (خۆى دەدوینى.) هەر راست بەگىلم دادەنپن... گەر لە خۆيان
 نەبىت و وىستت كارەكەيان بكەيت تىدا دەچى... ئەم گەلايانە
 چىيانە؟
 رەنگى گولە زەردەكان قەت تىر نىبە... هىچىش... يان بەراستى دەبى
 هەندىك كالى بكرى؟ ئەى خودا گىانم بستىنى... بۆچى پىم ئەنجام
 نادرى؟
 (لەسەرۆه بۆياخ بەسەر شەرىفدا دەچۆرى، شەرىف دەم دەكاتە
 سەرۆه.) هەى فەرهاد... سەرۆه بەرمت بەرباد كرد... بۆياخ دەچۆرى...

(بۆياخ لە داچۆران ناوهستى.) لەگەل تۆمە... نابى ئاگادار بى؟...
 (داچۆران ناوهستى.) هىبى لەگەل تۆمە...
 (شەرىف دەست بە هەژاندنى پەيژەكە دەكا.)
 سەرۆهستا: (هاتوووتە لای شەرىف.) چىبە، شەرىف ئاغا؟
 بەهزاد: (كار بەجى دەهیللى و لە شەرىف نزىك دەبىتەوه.) هىچ بۆوه؟
 شەرىف: فەرهاد لەسەرۆه بۆياخەكەى پىژاند.
 سەرۆهستا: نابى، فەرهاد بۆياخ دەپىژىنى؟
 شەرىف: تەماشای ئەم دلۆيانە بكە، يان بۆياخەكەى پىژاند، يان لە
 فلچەكەىهوه دەپىژىنى.
 بەهزاد: كورى من يەك دلۆپ لە فلچەكەىهوه ناپىژىتە سەر زەوى.
 (دلۆپەكان شىتەوى چۆراوگە وەردەگرن... بەهزادىش و سەرۆهستاش
 چاويان بەوه دەكەويت.)
 بەهزاد: (هاوار بۆ سەرۆه دەكا.) فەرهاد، كورم...
 سەرۆهستا: ئەمە چىبى لى بەسەر هات؟
 بەهزاد: فەرهاد... كورم... وەلامىش ناداتەوه... (بە شەرىف كە پەيژەكە
 رادەهەژىنى.)
 راورهسته سا، شەرىف ئاغا، پەيژەكە مەجوللىنە... (بەسەرۆهستا.) با
 سەرۆهستا: (بىر دەكاتەوه.) جوانە، وەها بە پىتو پالى بەدىوارەوه داوه و
 وەستاوه، دەست و باسكىش ناجوللىنە.
 بەهزاد: (سەرۆهكەوى بۆ لای فەرهاد، روى دەمى دەكاتە خوارەوه.)
 نوستووه... نوستووه كاكە... بەلام نەقشەكانىشى، چەند جوانن،
 گولالەى واى تىداىه، ئاى ناپىاو، ئەمانەى بەچى كىشاوه؟ گولالەى
 وەها لەسەر زەويدا نەكىشراوه و نەدەكىشريت... نوستووه و پرخەى
 دى... وەك هىستىرى شىر فرۆشان بەپىتو نوستووه.

سەرۆهستا: ماندوویی چوار رۆژ و چوار شهو...
به هزاد: به ئاگا ناییتتهوه، سهری بری هه ئناستیتتهوه...

سەرۆهستا: نه بووراییتتهوه؟

به هزاد: نه خیر گیانه کهم...

سەرۆهستا: دایگره، وهستا به هزاد... (به شاگردهکان.) کورینه، یارمه تیبی وهستا بدن.

(به هزاد به یارمه تیبی شاگردهکان، فههاد له باوه شیدا داده گری... له ژیر ئه و درستیوهیدا داده نێ که درویش-ی له ژیردا دانیشتوه. کراسه که ی خۆی داده که نێ و دهیکاته سهرینی ژیر سهری فههاد.)
(له م کاته دا:)

سەرۆهستا: (به شهریف.) وه ره، با بچینه سهره وه و به وه نه قشانه دا پروانین که فههاد له ژیر سوانه کاندای کیشاونی... شهریف ئاغا.

شهریف: (خۆی ده دوینێ.) ئۆ... وهستا فههاد، منیش شهریف ئاغا. رۆژتیک ده بێ ناچارتان بکه م به منیش بلین وهستا شهریف.

سەرۆهستا: (به سهر ئه سکه له که دا ده که وێ.) شهریف ئاغا.. ناییتی؟

شهریف: ئه گهر سهری نه قشه کانی فههاد بکه یین چ ده لێ؟

سەرۆهستا: هیچ... سهری شتی جوان خیره..

(سەرۆهستا له سهر که وتنه کهیدا به سهر ئه سکه له دا بهرده وام ده بێ، شهریف-یش یه که م ههنگاوی به سهر ئه سکه له دا ده هاوێ. له م کاته دا.)

به هزاد: (له ژیر درهخته که دا به دنگ دێ.) شهریف ئاغا... شهریف ئاغا...

شهریف: چیبیه؟

به هزاد: ده مه وێ له گۆزه که ی تۆوه جامیک ئاو ببه م... ئه وه ی تۆ ئاوی سهرایه ئاوی بناری کتوی ئاسنینه، ئه وه ی گۆزه که ی ئیمه دیاره...

شهریف: جا چیبیه؟

به هزاد: ده لێم... هه ندیک ده می فههاد ته ر ده که م، کوره لیه کانی شهقی

بردوو ه.

شهریف: (خۆی ده دوینێ.) ئاوه که ی مه ده ری... کوره شهرمه، شهریف...
ده کری ئاو به تینوو نه درێ؟

سەرۆهستا: (چوو ته سهره وه و خه ربکی ته ماشا کردنی نه قشه کانی

فههاد.) فههاد دایرشتوون... وه ک ده سته کانی خۆش بن... به خودا سه وزیکه هه یه، وهستا به هزاد، ئه م جۆره سه وزه م نه دیوه و

نه ده شیبینه وه، کوره که ی تۆ له ره نگیشدا ره تی کردووی...

به هزاد: نه خیر. ئه وه ندهش به ته مه ن نییه... (به شهریف که به ئه سکه له دا سهر که وتوه و گیشتووه ته لای سهره وستا.) ده مویست ئاو ببه م...

شهریف ئاغا...

شهریف: ئیستا دیم... به خۆم دیم و بۆت تیده که م...

سەرۆهستا: (به شهریف. که نه قشه کانی شی پیشان ده دا.) چۆن ئاغام؟
ئه مه شتی که به رگه ی بگیری، ئه م گولالانه، ئه م سه وزه... سهری ئه م

پێچانه که...

شهریف: هه سوودی بێ نایهت؟

سەرۆهستا: من؟ هه سوودی به کی؟

شهریف: به فههاد...

سەرۆهستا: ده رۆی چیت له گه لدا بکه م، ئه گهر گه نج بووما یه له هه سوودی یان شه قم ده برد، راستییه که ی ئه وه یه، ئیستا که ش ئه گهر

لایه کی دلم پێبکه نی، لایه که ی دیکه ی ورده ورده ده کزیتته وه، ته نانهت باوکیشی هه ندیکه له دل گرتوه... وا نییه، وهستا به هزاد؟

به هزاد: نازانم (به شهریف.) تۆ چۆنت بینی، ئاغام؟ ره نگه کانی به راستیش له وانیه من...

شهریف: داخۆ ره نگه کانی تۆ زمانی قسه یان ده بێ؟ هیشتا له به رده می ئه م سه وزه دا!...

به هزاد: باشه، باشه...

(شهریف و سهروهستا دادهبه زن، شهریف گۆزه که ی هه لده گری دهیداته دهست به هزاد که هاتووه ته ژیر ئه سه که له که وه.)

شهریف: بگره
(که شهریف گۆزه که دریتۆ دهکاته وه... یان به پیکه وت یان به ئه نقهست، بی ئه وه ی خوشی ئاگای لی بی دهیخاته خواره وه، گۆزه که دهشکی.)

شهریف: ئاخ... به داخه وه.
به هزاد: ئه وه شت کرد.
شهریف: به ئه نقهست نه بوو.
به هزاد: (به توورپه بیه وه.) ئه گهر به ئه نقهستیش ت کرد بی چی ده بی... به ئه نقهست نه یکردوو ه.

(به هزاد دهگه پیتته وه، که به توورپه بیه وه دهروا، شهریف به دوایدا دیت و قۆلی ده گری.)

شهریف: پیت ده لیم به ئه نقهست نه بوو، وهستا به هزاد.
به هزاد: قۆلم به رده...
سهروهستا: راوهستن، خه ریکی چین... وهستا به هزاد؟
به هزاد: (قۆلی راده پسکینتی) یه ک قوم ئاو... شهرمه (به توورپه بیه وه دوور ده که ویتته وه و ده چیتته لای فه ره هاد و ده رویش، له ژیر دارسیودا، له م ده مه دا.)

شهریف: (به سهروهستا.) به ئه نقهست نه بوو.
سهروهستا: بیگومان، شهریف ئاغا، پیاو به ئه نقهست کاری وه ها ده کا؟
شهریف: گۆزه که م به ئه نقهست نه شکاند، به لام به ئه نقهست که له ی وهستا به هزاد...
سهروهستا: ده ده ی ئاغا...
شهریف: خودا به لا له ئاغاشتان بدا، له ئیوهش... (به توورپه بیه وه دهگه پیتته وه، ماوه یه ک ده سوورپیتته وه. دوایی ده چیتته سه ره کاره که ی خۆی.)

(له م ده مه دا.)
(به هزاد چووه ته ژیر داره که، دهستی له گۆزه که ی خۆیه وه ته ره ده کات و به په نجه ته ره کانی دهست ده کا به ته ره کردنی لیوی فه ره هادی نووستوو.)

ده رویش: پیاویکی توورپه یه
به هزاد: وه هام...
ده رویش: له چی توورپه بوویت؟ به که لکی چی دی؟
به هزاد: توورپه بوون به که لکی توورپه یی دیت، ئه ی چۆن توورپه نابی با پیره گیان؟ گۆزه که ی به ئه نقهست شکاند... سه سوودی به کوره که م ده با، ئه وه نه ققاشیی بو چییه؟ خو ئه گهر خو م نه گرتایه چه قۆکه م ده رده کیتشا و... به لام منیشیان هه لده واسی... با هه لمبواسن.

ده رویش: په له ی چیتته؟ که س له م ویرانه یه نامینتی...
به هزاد: ئه مهش هه ر قسه یه؟ له م ویرانه یه دا به وه ی که سنگیکمان دانه کوتیوه ده بی توورپه نه بین؟ نابی کامه ران بین، نابی خوشه ویستی بکه ین، سه سوودی نه به ین، شه ره نه که ین، نه ژیین؟!

ده رویش: چاوتان ئه ولاتر نابینتی، که وتوونه ته سه ره خه یالی دنیا وه.
به هزاد: خه یالی چی، چ خه یالیک؟ به به رد، به ئاسن، به ته خته، من چوزانم، به بو یاخ. شتیک به فلچه دروست بکری ده بیتته خه یال؟
به لکو تو له دنیا ی خۆت بیزار بوویت لۆژ لۆژ ده گه پیتت و ده وهستی...
ده رویش: من له حالی دنیا گه یشتووم و به جیم هیتتووه ته وه... قیل و قالی...
به هزاد: من نه مکردوو ه، قیل و قال و میل و مالی... پیکه وه هه ره موویم پی قبووله، هه موو شتیکی پیروزم خوش ده وی، مرۆف ده ستکردی خۆی خوش ناوی؟
(له م ده مه دا سهروهستا، فه رمان به شاگرده کان ده دا.)
سهروهستا: ده سا ئه سه که له که لاده ن، نه قشه کانی ژیر سوانه کان ته واو...

(شاگرددهکان، هیتشتا لهسهروهه ن دهست دهکهن بهلابردنی نه و
 نهسکه لانهی فهرهاد کاری لهسهه دهکرد)
 شهریف: (خوی ددهوینتی.) نه مه لایه کی نه قشه کانی لئ بگردایه ته وه،
 به خوشی هیتشتا برباخهکان تازهن و وشک نه بوونه ته وه، مخابن ده بی،
 چهنده حه یفه؟ چهنه بازی مه که، مخابنه...
 سهروهه ستا: (به شاگردان.) نه مان کورپنه لهسهه رخو... په له مه کهن
 (به هزادیش بربارمه تی دیته پیشه وه.)
 به هزاد: ناگاداربن... هیدی هیدی... پروانه، نه تم تهخته یه ی سهروهه خه ربکه
 بهر نه قشه کان ده که وی، لاری مه که نه وه... سا...
 شهریف: (خوی ددهوینتی.) گهر پالیتیکی پیوه بنیم، نهسکه له که به سهه ریدا
 ده که وی و نه قشه کان... پالیتیکی پیوه بنیم... پالی پیوه نیم...
 (نهسکه له لاده بری، یه که سهه له سوانه به ره و خوار نه و نه قشانه ی ژیر
 سوانه کان دهرده که ون، هه موو که سیک کاری خوی جی ده هیلتی و
 له ویدا کویونه ته وه و ته ماشای نه قشه کان ده که ن.)
 دهنگه کان: شتی وانه بینراوه، نافه رین... ده راوهسته پیت به سهه ر پیمدا
 نا!... ته ماشای نه م گولالانه بکه، به خودا نه ققاش بیت و کهس له
 سهه روی نه مه وه نیبه، (له م ده مه دا - نهسیره ناس - دیته ژووره وه،
 ناپوره که به ریزه وه ری و شوتنی بو ده که نه وه.)
 نهسیره ناس: باره که لالا... باخی به هه شتتانه هیناوه و خستووتانه ته ژیر
 سوانه کانه وه، (پرسیار له شهریف ده کا که له ته کیدا وه ستاوه.) چونه،
 شهریف ناغا؟
 شهریف: جوانه
 نهسیره ناس: (نه قشه کانی به شی خواره وه پیشان ده دا.) نه مانه ش
 نه وانه ی تون، وان نیبه؟
 شهریف: به لئ.
 نهسیره ناس: ماشالا... ماشالا، نه وانه ش جوانن، دایکی دایه نت، به

نه ققاشی تو خه م ده خوا، به لام نه گهر نه مانه بینتی که یفی پیتان دی،
 منیش چهنده جاریکم پی و تووه «خه م مه خو دایه، نه مه هه وه سیکه دیت
 و دپروا» نه دی شا سه نه می به هه شتیش هه وه سی شاعیریه تی
 نه بوو؟
 شهریف: نه وه ی من هه وه س نیبه
 نهسیره ناس: ده زانم نه وینه... (پیده که نی.) هه وه ست که دریزه ی کیشا...
 بووه بریار... (به ره و به هزاد ناور ده داته وه.) فهرهادی تو نه مانه ی ژیر
 سوانه که ی دروست کردوه، وان نیبه؟
 به هزاد: به لئ، کوره که م دروستی کردن.
 نهسیره ناس: له کوییه؟
 به هزاد: نوستووه.
 نهسیره ناس: نوستووه؟
 سهروهه ستا: چوار رۆژ، چوار شه و بی نه وه ی هیچ بخوات و بخواته وه، بی
 نه وه ی بخه وی شه وانه ش به چراوگ...
 نهسیره ناس: (بی نه وه ی گوی له قسه کانی سهروهه ستا بگری، به ره و
 شهریف ناور ده داته وه.) پروانه ناغا، مرۆف کوشکیکی وه های بییت
 و باخچه یه کی وه هاشی هه بییت،... که مه ی له کاسه ی بلوور ده که ویت و
 خو شه و یستت به سهه ر سینه تدا ده کیشیت و... پروانه... چوارینه یه کی
 نویم نوسی، با بو ت بخوینمه وه:
 ته مه نمان به سته بیته، نه ی هه ردوو چاو خومار
 پرکه، خواردنه وه پرکه، به لیلوور با نه بی به تال
 چونکه نا نه م به سته یه ی ژیر نه م گومه زه دا
 دیته خویندن ته نیا یه ک جار...
 چونه؟ ها؟ چونکه نا نه م به سته یه ی ژیر نه م گومه زه دا... (ده وه سستی.)
 ناخ نه م به سته یه، نه م به سته یه ته نیا جاریک ده خوینرتنه وه... (له
 سهروهه ستا ده پرسئ.) وان نیبه، وه ستام؟

سەرۆستا: (هیچ شتیک تینه گه یشتوو.) وایه...

ئەستیرەناس: وا بزنام دوا جار که هاتمه ئیره سێ رۆژ لەمهو بەر بوو؟

سەرۆستا: بەلێ بەر له سێ رۆژ تەشریف...

ئەستیرەناس: (قسە بە سەرۆستا دەبرێ) داخۆ له ژوووه زێرکارەکان له

میچ بە زێرگرتن بوونهوه؟

سەرۆستا: لێ بوونهوه...

ئەستیرەناس: با بچین تەماشایەک بکەین... فەرموو شەریف ئاغا...

(ئەستیرەناس، شەریف و سەرۆستا دەچنە ناو کۆشک، قەڵەبالی

پەرت دەبێ، هەر کەسە و بۆ سەر کاری خۆی، لەم کاتەدا بەهزاد-یش

دەچیته ژێر داریتووه که بۆ لای فەرهاد.)

بەهزاد: (سیتیەک له دارهکه دهکاتهوه و قهپالیتیکی لێ دهگرێ.) سیتی

چەند جوانن، (بەدرویش.) تۆش خەریک بووی بە ژوووه ودا

بگه‌ریت، بۆ ناچی؟

دەرویش: نامەوی... ئەو پیاوێ کێیه؟

بەهزاد: سەرۆکی ئەستیرەناسانە... گویت لەو چوارینەیه بوو که خۆیندیوه؟

دەرویش: گویم لێ بوو...

بەهزاد: ریتی تۆ جودایه و هی ئەو جودا، بەلام لەشویتیکدا یهک دهگرنهوه،

کاکه، ئیوه هەردووکتان له مردن دەترسن... هەر چۆنیک بێ، کۆرەکهی

من هیچ جوولەیهکی نهکرد؟

دەرویش: نهخێر

بەهزاد: باشه... باشه... بابخه‌وی...

(له دەرۆه دهنگی دههۆل و نهققاره، ئاوازیکی رێ و رەسمیک

دهژهرتیت و نزیک دهکەوێتهوه.)

دەرویش: ئەمه چیهی؟

بەهزاد: دەبێ میهمەنه بانووی فەرمانرەوامان بیت و هاتیبته ناو شار...

دەرویش: دهنگه‌کان به‌رهو ئەم لا نزیک دهبنهوه.

بەهزاد: راسته... ئیستا دەبێ چی بکەین و نهکەین فەرهاد له‌خه و به ئاگا

به‌یتینهوه. (لەم کاتەدا، ئەستیرەناس، شەریف، سەرۆستا، لەناو

کۆشکەوه بەگور دینه دەرۆه و، شەریف و ئەستیرەناس بەرهو دهنگه

دهنگه‌که دهچن، سەرۆستا دار و پەردووی ناوه‌راست و تەشت و

مه‌شتی بیناسازی پیشانی شاگردەکان دەدات، فەرمان بە کرێکاران

دهدا.)

سەرۆستا: بۆ ئیره دین... ئەمه هه‌لگرن... ئیره خاوین بکەنهوه.

بەهزاد: (هه‌ول ددها فەرهاد به ئاگا بینیتهوه.) فەرهاد. فەرهاد... هه‌لسه

کۆرم دهی... هه‌لسه.

سەرۆستا: (له فەرمان داندا به‌رده‌وامه.) دهست و برد کهن... ئەم دار و

پەردوو له‌دەن.

بەهزاد: (هەر هه‌ولی به ئاگا هیتانه‌وهی فەرهاد ده‌دا.) فەرهاد... فەرهاد...

کۆرم.

دەرویش: لەسەر شانتی بنی و بیبه دەرۆه... با یارمه‌تیت بدهم

بەهزاد: نابێ... هەر چۆنیک بیت میهمەنه بانوو نه‌قشه‌کان ده‌بینی، هەر

ده‌شپرسی «ئەمانه‌کی دروستی کردوون؟» ئەم جۆره نه‌قشه‌ی بینی و...

سەرۆستا: (به کرێکاران.) دهی کۆرینه، ده ئیستا بلاوهی لێ بکەن...

هه‌موو بچنه‌ باخچه‌که‌ی پشته‌وه...

(سەرۆستا ده‌چیته پیشوازی میهمەنه بانوو، لەسەر شانۆدا جگه

له فەرهاد و دەرویش و بەهزاد که‌سی دیکه نامینێ، دهنگی نه‌ققاره و

دههۆل نزیک ده‌بیته‌وه.)

بەهزاد: من دەزانم چۆنی به ئاگا به‌یتمه‌وه...

دەرویش: به‌ته‌مایت چی بکەی؟

بەهزاد: (پێده‌که‌نی.) ئیستا که‌ ده‌بینی

(بەهزاد ده‌چمه‌یته‌وه، شتیک به‌گوتی فەرهاددا ده‌چرپیتنی، فەرهاد به

جۆرێک له‌خه و راده‌چەنی.)

دهرویش: چیت به گویتیدا وت؟

به هزاد: پیم وت، ئەو نه قشانه‌ی که کردت تیکچوون، هه‌لسه وهستا
فه‌هاد... هه‌لسه...

دهرویش: گویتی لئ بوو؟

به هزاد: نابینی، بیگومان گویتی لئ بوو... پروانه ده‌جوولیتسه‌وه... ئای،
کاکیله. ئەگەر چوویتسه سەر گۆری هونه‌رمه‌ندیکی مردوو و گەر پیتی
بلیتی کاره هونه‌ریبه‌که‌ت تیکچوو، هونه‌رمه‌ند هونه‌رمه‌ند بئ گۆر
هه‌لده‌ته‌کتیت و دیتسه‌وه سەر کاره‌که‌ی.

دهرویش: ئەوه به‌راستی هه‌لسایه‌وه...

به هزاد: ئەدی چۆن هه‌لسایتسه‌وه، فه‌هاد... کورم
فه‌هاد: بابە... نه‌قشه‌کانی ژئیر سوانه‌که ده‌لئ...

به هزاد: (بیتدنگی...) هیچ نه‌بوو نه... ته‌نیا توو خۆت کوو بکه‌ره‌وه... میه‌هه
بانوو به‌رپۆیه‌یه... هه‌رچۆنیک بیت کاره‌کانت ده‌بینیت و ده‌پرسی که کئ
کردوونی، لیره‌به... ئاگادار به... دیاره خۆ ته‌ماشای پرووی ناکه‌یت،
نه‌که‌ی ها، نه‌هی ئەو و... نه‌هی شیرین و نه‌هی ئەو ئافره‌تانه‌ی
له‌گه‌لیاندا... ئەوه ده‌زانی خۆ، ئا له‌و مه‌سه‌له‌یه به‌م لاوه ئەوه‌ی
سه‌یری ده‌موچاوی بکا له‌ ملی ده‌دا... ئەمان کورم، چاوت هه‌ر له
زه‌ویدا بئ، ده‌ی، ئیمه‌ ده‌رۆین... بتبینم... (به‌هزاد و ده‌رویش به‌دهم
ده‌رچوونه‌وه.)

به هزاد: (له‌گه‌ل فه‌هادیه‌تی...) له‌وه‌یان هه‌ر ده‌پرسی که کئ ئەو نه‌قشانه‌ی
ژئیر سوانه‌کانی دروست کردووه، ئەگەر شه‌ریف ئاغا و فیسار پێشتر
هاتن و وتیان (برۆ...) نه‌رۆی... ده‌سا بتبینم.

(به‌هزاد و ده‌رویش ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه... دهنگی نه‌ققاره و ده‌هۆل ته‌واوتیک
نزیک بوونه‌ته‌وه، چوار پێشه‌نگی پاسه‌وانی میه‌مه‌نه‌ بانوو به‌ مه‌تال
و شمشیریه‌وه دینه‌ ژووره‌وه له‌ دوو لای قالد‌رمه‌کاندا به‌رپێز و
به‌رامبه‌ر یه‌ک ده‌هستن، شمشیری پاسه‌وانی لای راست خه‌ریکه‌ به‌ر

ئەو نه‌قشانه‌ ده‌که‌وی که فه‌هاد دروستی کردوون. فه‌هاد که له‌کاتی
چوونه‌ ژووره‌وه‌ی پاسه‌وانه‌کان له‌ پشت دارسیو دا خۆی ده‌شاریتسه‌وه
ئهمه‌ ده‌بینی...).

فه‌هاد: هشت، کاکه، شمیره‌که‌ت به‌ر نه‌قشه‌کانی باوکم ده‌که‌وی... هشت،
(پاسه‌وان پروو ده‌کاته لای دهنگی فه‌هادیه‌وه و له‌ فه‌هاد ده‌گه‌رێ،
نه‌ققاره‌کان به‌ جارێک دهنگه‌ دهنگیان به‌رز ده‌بیتسه‌وه. پاسه‌وان
یه‌کسه‌ر خۆی ده‌خاته باری ئاماده‌بیه‌وه و له‌گه‌ل ئەوانی دیکه‌دا
سه‌ریان بوو پێشسه‌وه دهنوشتیینه‌وه و چاویان به‌ زه‌ویدا ده‌خه‌ن، فه‌هاد،
سوود له‌م هه‌له‌ وه‌رده‌گرێ، ئەویش به‌سه‌رنوشتاوه‌ی و چاو له‌ زه‌ویدا
خۆ ده‌خزیتیتسه‌ پشتی ئەو پاسه‌وانه‌وه که شمشیری به‌ر نه‌قشه‌که
که‌وتبوو.)

فه‌هاد: (له‌پشته‌وه به‌ پاسه‌واندا ده‌ژهنی...) شمشیره‌که‌ت هه‌ندیک به‌ره
به‌و لاوه... نه‌قشه‌کانی باوکم... نه‌قشه‌کانی تیک...
(دهنگی نه‌ققاره‌یه‌کی به‌هێزتر قسه‌ به‌ فه‌هاد ده‌پریت و میه‌مه‌نه‌ بانوو
و شیرین و ده‌ستوپۆیه‌ندیان و... ئەستیره‌ناس و دایه‌ن و شه‌ریف و
سه‌روه‌ستا له‌گه‌لیاندا دینه‌ ژووره‌وه، ئافره‌ته‌کان سه‌ریان داپۆشراوه‌ و،
پروویان کراوه‌یه... ته‌نیا پرووی میه‌مه‌نه‌ بانوو پروو پۆشیکه‌ی وه‌کو
ده‌مامکی پێوه‌یه، به‌لام له‌ جیبی کراوه‌ی ئەم پروو پۆشه‌وه که چاوی
لێوه‌ دیاره، ئەوه‌ ده‌رده‌خا که پرووی میه‌مه‌نه‌ چهند چرچ و پیر بووه و
تیکچوو، ئەو پیاوانه‌ی له‌گه‌لیاندا هه‌موو پروو له‌ زه‌ویدا و چاویان
به‌ره‌و زه‌وی خستوه، له‌شی میه‌مه‌نه‌ بانوو سه‌راسا جوان و لاو و
سه‌رنج راکیشه‌.)

ئەستیره‌ناس: (به‌چرپه‌ دایه‌ن ده‌دوینتی...) ئا... دایه... ئەمه‌ی که له‌لای
چه‌پی ده‌رگاوه‌یه، نه‌قشه‌کانی خواره‌وه شه‌ریف ئاغا‌ی کورته‌ دروستی
کردن.

دایه‌ن: ده‌ستت خۆش بئ کورم.

ئەستىرەناس: كارى ئاغا پيشانى سولتاقمان بده.

شەرىف: لە رېتى خودا واز بېتە، ئەستىرەناس... ئەوانەى من بېيىنى چ دەبى... با نەقشەكانى فەرھاد بېيىنى.

شېرىن: (كۆشكەكە پيشانى مېھمەنە بانوو دەدا.) چەند جوان بوو، تاتە... وەكو كۆشكەكانى بەھەشت.

مېھمەنە بانوو: خراپ نىيە... (رادەوستن.) سەرۆستا.

(سەرۆستا بەو شېوھىە چا و لە زەوى دېتە پيشەوہ.)

سەرۆستا: فەرمانى گەرەمان؟

مېھمەنە بانوو: ئەمە كەى تەواو دەبى؟

سەرۆستا: ئەى بانووى گەرەمان، كارى دوو سى رۆژى ماوہ.

مېھمەنە بانوو: دوو سى رۆژ، نەبېتە دوو سى مانگ...

(رې دەكەن، سەرۆستا دەچېتە جېتى خۆى، لەم كاتەدا فەرھاد، بە

چرپە پاسەوانەكەى بەردەمى خۆى دەدوېنى.)

فەرھاد: هشت... قوالت هەندىك لانا بەيت... لەگەل تۆمە... نەقشەكان تىكەدەچن...

(مېھمەنە بانوو و شېرىن و دەستوېتوھند گەيشتوونەتە لای دەرگا،

فەرھاد بېدەنگ دەبى، داىەن، سەرەراى حەز نەكردنى شەرىف، دەچېتە

پيشەوہ، خۆى بەلای مېھمەنە بانوودا دەخزېنى، نەقشەكانى شەرىفى

پيشان دەدا.)

داىەن: بروان، سولتاقمانى من... ھونەرى شەرىفەكەى من سەير كەن...

مېھمەنە بانوو: چى دەلېى، داىە؟

داىەن: ئەم نەقشانە كورى من دروستى كردوون.

مېھمەنە بانوو: توخوا؟ شەرىف؟ جوانە...

(لەم كاتەدا فەرھاد چى دى خۆى ناگرى و پاسەوانەكەى بەردەمى

لادەدا و بە ھەلچوونەوہ ھاوار دەكا.)

فەرھاد: نەقشەكانى باوكم تىكەدەدەى سەگاب...

مېھمەنە بانوو: ئەوہ چىيە؟ چى بوو لەوى...

(دەستوېتوھند دەشلەژى... فەرھاد بۆ پيشەوہ دەردەپەرى، لەم كاتەدا

مېھمەنە بانوو و شېرىن لەسەر قالدەرمەكاندا، لەسەرەوہن.)

فەرھاد: (چاوى لە زەويداىە.) بە شمشىرەكەى نەقشەكانى باوكم تىكەدەدا... بۆياخەكان تازەن.

ئەستىرەناس: فەرھاد.

(فەرھاد خۆى كۆكردووەتەوہ و بېدەنگ بووہ.)

(پاسەوانەكان خەرىكن بېن بەگژ فەرھاددا، مېھمەنە بانوو و شېرىن

چاويان برېووتە فەرھاد، وەك بلىتى بەرامبەر بە پەرچۆبەك ھاتوون.)

مېھمەنە بانوو: (خۆى دەدوېنى.) ئەمە چەند جوانە!

شېرىن: (خۆى دەدوېنى.) پىياو وا دەبى...

مېھمەنە بانوو: (خۆى دەدوېنى.) چاوەكانى...

شېرىن: (خۆى دەدوېنى.) گەر بتوانم بيانېنم

مېھمەنە بانوو: (قسە دەكا...) مەيگرن... ئەم لاوہ كىيە؟

ئەستىرەناس: فەرھادى بەندەتان، نەققاشە.

(لەم كاتەدا سەرۆستا لەبارىكى شېرزەو ئالۆزداىە، دەچەمىتەوہ سەر

پىيەكانى مېھمەنە بانوو و قالدەرمەكاندا.)

سەرۆستا: كەموكورى و نەزانى بېەخشن، سولتاقمانەكەم... بەزەبىستان

بەگيانىدا بېتەوہ، نەققاشىكى وەھا نەھاتووہ و نەدى، درۆم نىيە

سولتاقمانى من... چاويك بە نەقشەكانى سوانەكاندا بگىرن...

مېھمەنە بانوو: (چاوى ھەر لە فەرھادە و خۆى دەدوېنى.) ناوى...

شېرىن: (چاوى ھەر لە فەرھادە و خۆى دەدوېنى.) فەرھاد...

مېھمەنە بانوو: (خۆى دەدوېنى.) گەر بتوانم بېيىنم...

شېرىن: (خۆى دەدوېنى.) چاوەكانى...

سەرۆستا: بەزەبىت بە فەرھادى بەندەت و ھەموو كۆمەلى نەققاشاندا

بېتەوہ، ئەى سولتاقمانى من...

میهمه نه بانوو: (خۆی دهویتی.) وەللاهی من...

شیرین: (خۆی دهویتی.) پیتکرام...

سەرۆهستا: سولتانی من... گهورەم... بەم نهقشانەدا...

(میهمه نه بانوو ته نیا جارێکیش سهیری نهقشه کانی نه کردوه.)

میهمه نه بانوو: (به سەرۆهستا.) هه لسه... وهستا فه رهادمان به سه ر

نه ققاشی سه را دامه زرانده... سه یه نێخ با ده ست به کاره که ی بکات.

(میهمه نه بانوو و شیرین و ده ستوپیته وند و پیتشه نگه پاسه وانان،

ده چنه ناو کو شک، شه ریف، که له به رده می فه رهادوه ره ت ده بی.)

شه ریف: پیروۆز و خێردار بی فه رهاد ئاغا...

(فه رهاد به ته نیا له سه ر شانۆدا ده می تی.)

فه رهاد: (خۆی دهویتی.) ئەم کابرایه بوچی به منی وت ئاغا؟... سولتان

دهنگی چه ند خو شه... له پا پۆشی هه ردووکیان به ولاره هیه چ کو تیام پی

نه بی نه را... پا پۆشی چین... ده لێی تو یکلێ تازه فستقن... بروانه بووینه

نه ققاش... سه ره شیمان به زه حمه ت پی رزگار کرا... به هه ر حال ژیر

سوانه کانی منی بی نی...

(فه رهاد دیته دواوه، نهقشه کانی ژیر سوانه کان ته ماشا دهکا...)

فه رهاد: (خۆی دهویتی.) ده ست خو ش وهستا فه رهاد... بوچی به منی وت

فه رهاد ئاغا؟ ئافه رینت لی بی، وهستا فه رهاد. دهسته کانت نه رزی...

ته نیا ئەوانه ی ئیره هه ندیک... هه ندیکه دی... (له م کاته دا شیرین له

ته نی شه ته وه دیته وه ژووری، فه رهاد ئەوی نه دیوه، ئەو له پشته وه

سهیری فه رهاد دهکا.)

شیرین: (خۆی دهویتی.) سهیری کو ی دهکا... سهیری نهقشه کانی ئیره...

ده بی ئەمانه ئەو نهقشانه بن که شه ریف دروستی کردین؟ فه رهاد...

فه رهاد... چی ده بی گه ر سهیری من بکه ی...

فه رهاد: (هه ر له نهقشه کانی خویدا راماره، له گه ل خویدا دهویتی...) بو یاخه

سه رزه نو ییه که م چون ده بریقیته وه؟ تو ئەوه ت له چه ند جو ر گیاهه

ده ره ینا کو رم ته نانه ت باوکی شه ت نه ی نیی ئەوه نازانی...

شیرین: (هه روه ها له پشت فه رهاده وه یه، خۆی دهویتی.) فه رهاد،

فه رهاد، فه رهاد... رووم تی بکه ی ت، چاو به رام به ر چاو... گه ر وه کو

شمشیری رووت به ره و رووم بی تی...

فه رهاد: (خۆی دهویتی.) گولاله کانی شه ت... به کام خامه وینه ت کیشان.

هه رگیز نایدۆزنه وه، ئافه رینت لی بی سه روکی نه ققاشان... ئافه رین وهستا

فه رهاد...

(له م کاته دا شیرین سیو یکی له دارسیوه که کردوه ته وه و له شانی

فه رهادی ده دا... فه رهاد به په له ئاو ر ده دا ته وه... چاوی به رچاوی شیرین

ده که وی، رووبه رووی ده بی ته وه... ده چه په سی، ده یه وی سه ر نه وی بکا و

چاوی دا بگر ی، ناتوانی، سهیری شیرین ده کاته وه... چاوی

دا ده گریته وه، سه ری نه وی ده کا، به رزی ده کاته وه، له کو تیایدا

به ده سه ته کانی ده موچاوی ده شاریته وه.)

شیرین: رووت دامه پۆشه، چاوه کانت بو داده خه ی...

فه رهاد: چاوه کانم... (ده موچاوی به لا بردنی ده سه ته کانی ده کاته وه.)

شیرین: من له دره گاکه ی دیکه وه هه له ماتم، ئیستا به دوامدا ده گه رین...

زووکه... چی ده بی سهیری ناوچاوانم بکه...

فه رهاد: سهیری چاوانت ناکه م، وهک راسته وخۆ سهیری خو ر بکه ی ت وام

لی دی، چاوه کانم پیتشه و پیتشه ده که ن...

شیرین: ئەوانه ی منیش.

(له م کاته دا شه ریف له ده رگاوه سهیری فه رهاد و شیرین ده کات که

ئهمان نایبین و بزر ده بی ته وه.)

فه رهاد: (له شیرین نزیک ده بی ته وه.) تو چه ند شیت و چه ند دیوانه ی ت،

وه کو رهنگی سوور، وهک سهوز، وهک گولاله، وه کو ئاو کچیتکی وه کو

نه قش وه های ت، گه ر خو م نه گرم به دهنگی به رز هاوار ده که م، گه ر خو م

نه گرم... (شیرین له شانه کانی یه وه ده گریت و ماچیتک له لاملی یه وه

دهكات.)

تۆ له كه نيزه كه كاني سولتاني؟

شيرين: نه خيتر... فههاد... من ناوم شيرين - ه.

فههاد: (بهري ده دات وهك پاللي پتوه بنئ.) ئه بها... چهند دووري... من

بوومه ته گيرۆدهي ئه ستيره ي به يان.

(فههاد ديسان ده موچاوي داده پوشيته وه)

په رده

كوتايي په رده ي يه كه م

په رده ي دووهم

پيشه كي

(شهريف و فههاد و دايه ن له لاي راستي شانۆوه دينه به رده مي)

په رده ي دادراوه وه، يهك دوو ههنگاو ده نين، به وه ستاني دايه ن -

ئه مانيش ده وه ستان.)

دايه ن: هه نديك راوه ستان. ئه وه نده ي نه ماوه دلّم شهق ببات.

شهريف: يان شتيك هه به و ناته وي پيمان بلتيت و ليمان ده شارپته وه؟

دايه ن: نه خيتر، مهراق مه كه، به لام هه ر چيه كه بيت... نه، مهراق مه كه،

كهس له م به شه دا نه ماوه، هه ر يه كه يانم نارده لايهك، ئاخ، كوري خۆم،

ئاخ كوري خۆم، تووشي چي و چيت كردم... ئه وه ي تۆ نه قفاشي نيبه،

شيتايه تيبه، بتويستايه ده بوويه وه زير...

شهريف: هيتشتا له م قسانه گهري، دايه... وهك بلتي تنبا له چاره ي

منه وه يه؟

دايه ن: وايه به لام كاره كه م به تۆ رانه گه ياند با توش به ئيللان و بيللان ده بي

بيكه يت، تووش نه كردبام، نهك له بهر شيرين سولتان و ته نانه ت

بابي خودا لي خۆش بووت له گۆر ده رچوايه...

شهريف: (به فههاد.) گويت لي بووه فههاد ئاغا؟ واته ده مه وي بلتيم...

فههاد: ئه دي هه موو ئه مانه مان باس نه كرد؟

شهريف: ديسان وه با باسيان بكه ينه وه... سبه ي به ياني...

فههاد: (قسه به شهريف ده پري.) سبه ي به ياني دييته ژووره كه ي من،

نه ييني رهنه گه سه وزه كه مت فير ده كه م، ئه و رهنه گه سه وزه ي كه له سه ر

رووي زه وي دا، له من به ولاوه كهس نايزاني...

شهريف: ئه وه ي قه له مي گولا له ش...

فههاد: باسي ئه وه مان نه كردوه

شهريف: ئي... ئه وه تا ئيستا باسي ده كه ين.

فههاد: زۆر باشه، نه ييني قه له مي گولا له شت ده ده مي... ئيدي، هي ديكه

نييه، شتي ديكه له من، شتي ديكه شم لي داوا بكه.

دايه ن: (به شهريف)، شهريف-ه كه م، ئاخ شهريف ي من، عه قل و بييرت

هه موو له لاي بويا خدايه، هه موو له قه له مدياه... له كاتيكدان...

شهريف: نه موت واز له م لا قرتيانه به ينه... دايه... ده...

(ري ده كه ن، شهريف به يه كجاري را ده وه ستئ.)

شهريف: ترپه ترييك هه يه؟

دايه ن: نه باه... مه ترسه... پياو بيت و...

شهريف: باشه، باشه...

(ري ده كه ن.)

شهريف: ده مويست شتيك لي بپرسم وه ستا فههاد، له وانه يه بيت سه ير

بيت، واته مهراقم كردوه، واته له دلندا به وه ي كه نه يتيه كاني

هونه رت له ده ست ده ده يت و... تووشي په ژاره نابي؟

فههاد: نه خيتر...

شهريف: زۆرت باوهر به خويه وه، بويه. له دلندا ده لتييت، ئه مانه م له ده ست

بچن چ ده بي، من چه نديني ديكه يان ده زانم، دا يانده يينم، له به ر

ئه وه يه.

فههاد: نه خيتر...

شهریف: که وای ئه ی بوچی؟

فهرهاد: تیگه یانندن درپژه ده کیشی... نه فره تی لیدا، تیگه یانندنیشی،

تیگه یانندنیشی دژواره...

(دایه ن ریگ له بهره ده می ئه و شوپنه دا ده وهستی که دوو لای بهره دی لئ

به یه ک ده گهن.)

دایه ن: هاتین...

(شهریف و فهرهادیش ده وهستن.)

دایه ن: من لیرانه دا چاوه ری ده کم، شهریف بو لای ده رگای ژووه ره وه

داده به زئی بو نوره ئیشک گرتن، ده ی، وهستا فهرهاد.

(فهرهاد له دوو لاه بهره که به ده وهستی ده گریت و ده ست ده کا به

کردنه وه یان، بهره ده که ریته وه.)

بهره دی دووه م - دیه نی یه که م

ژووری شیرین، ئه وه دیه نی یه که می بهره دی یه که می تیدا بو، شه وه،

شیرین به بی ئارامی ده سوو ریته وه، له و کاته دا که فهرهاد بهره که

ده کاته وه و دیته ژووره وه، شیرین پشتی له فهرهاد، فهرهاد ده وی...

فهرهاد: شیرین...

شیرین: (ئاو ده داته وه) فهرهاد.

(بهره و رووی یه کدی دین، به رامبه ره یه ک ده وهستن، به چاوی یه کدیدا

ده روان.)

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) بروانه فهرهاد، مه گره ده شی رووی مرؤف له

نه قشیش جوانتر بی...

شیرین: (خوی ده ویته ی.) سمپله کانی باریک باریک و ره ش ره شه...

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) تو چهند به ئاسانی به شیرین گه یشتی،

فهرهاد.

له کاتیکدا ده بوو چه ندین چپای به فرین به زینتی...

شیرین: (خوی ده ویته ی.) شانه کانی چهند به رین.

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) ده بوو ده شتگه لیگ بی...

شیرین: (خوی ده ویته ی.) جاریکی دی قۆله کانم ده گریته وه.

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) ده بویه هه والی له قولنگان بیرسم.

شیرین: (خوی ده ویته ی.) له گه ردنمه وه ماچم ده کاته وه.

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) ده بویه بکه ومه زیندانان.

شیرین: (خوی ده ویته ی.) له قۆله کانم ده مگریته وه و دیسانه وه له

گه ردنمه وه ماچم ده کاته وه.

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) ده بویه له گه ل له شگری زریپوش به شه ر

به اتیتایه... له کاتیکدا تو چهند به ئاسانی به شیرین گه یشتی...

فهرهاد.

شیرین: (خوی ده ویته ی.) تو سیوه که ت له و گرت، شیرین، یه که م جار تو

له وت گرت، پیت وت سهیری چاوم بکه.

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) مه گره ده بی رووی مرؤف له نه قش جوانتر بی.

شیرین: (خوی ده ویته ی.) تو ئه وه ت بانگ کرده ژووره که ت.

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) جوانی گه ره ئه ونده بی ده بیته زۆرداری.

شیرین: (خوی ده ویته ی.) تو نه ک سولتان، کچیکی هه ژار بوویتایه،

شیرین، ئایا دیسانه وه تو سیوه که ت فری ده دا؟

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) کورم فهرهاد، بوچی وه ها خه مباری؟

شیرین: (خوی ده ویته ی.) هه رگیز بیرم له وه نه کرده وه که کچیکی

هه ژاریم...

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) وهستا فهرهاد، وهستا فهرهاد، ئه م جوانییه

بوچی خه مبارت ده کا؟

شیرین: (خوی ده ویته ی.) ده بویه ئه وه ی سیوه که فری ده دا من بم و ئه وه ی

ده لئ ته ماشای چاوه کانم بکه هه ر من بم.

فهرهاد: (خوی ده ویته ی.) چهند به ئاسانی به شیرین گه یشتی فهرهاد،

داخو پی گه یشتی؟ گه یشتن به و چهند شیاه؟ چهند دووره لیت،

ریتگانگ هه موو نادیارن فه رهاد...

شیرین: (خۆی ده دویتنی). سمیلله کان باریک باریک و رهش رهش...

فه رهاد: (خۆی ده دویتنی). کورم فه رهاد، بۆچی وها خه مباری؟

شیرین: (خۆی ده دویتنی). قۆله کانم ده گرتته وه.

فه رهاد: (خۆی ده دویتنی). ئه وه تا له بهرده مستدا و خۆی به دهسته وه داوه،

دهی، فه رهاد...

شیرین: (خۆی ده دویتنی). قۆله کانم ده گرتت و له گهردنمه وه ماچم

ده کاته وه...

فه رهاد: (خۆی ده دویتنی). دهی فه رهاد، چاوه رپی چیتته؟

شیرین: (خۆی ده دویتنی). له گهردنمه وه ماچم ده کاته وه.

فه رهاد: (خۆی ده دویتنی). کورم فه رهاد چاوه رپی چیتته؟ دیسانه وه له

گهردنییه وه ماچی بکه.

(فه رهاد قۆله کانی شیرین ده گرتت و له گهردنییه وه ماچی ده کات،

شیرین دواي ماوه یه کی دیکه له نامیزی فه رهاد وه ده خزی، خۆی

ده خاته سه ر لاکیشه که، فه رهاد به پیوه ده مینتی، له بهرده می لاکیشه دا

له ناو سینیییه کی گه وره زیویندا سیوه دانراوه، شیرین دانه یه کی لی

هه لده گرتی و پیشانی فه رهادی ده دا..).

شیرین: ئه مهش سیوی ئه و داره یه که سیوه که یم تی گرتی، هه موو ئه مانه ی

ناو سینیییه که هه ر ه ی ئه و دره خته یه، (له سه ره خۆ ده ست ده کا به پاک

کردنه وه ی سیوه که). به وه ی که ناتوانی بییت، زراوم چوو...

فه رهاد: له بهرچی؟ له کاتیکدا...

شیرین: بۆ بیده نگ بوویت؟ وتت له کاتیکدا...

فه رهاد: له کاتیکدا ده موست بلیم، ده مزانی نۆزه ئیشکگری ده رگای

ژوو ره وه شه ریف بوو...

شیرین: به لئی...

فه رهاد: دایه ن کاره که ی ریکه مستبوو، قالدرمه یه کی نه یینی به ره و

ژوو ره که ت هه بوو...

شیرین: ده زانم، به لام هه رچه ندیک بییت...

فه رهاد: شه ریف، دایه ن، قالدرمه ی نه یینی... ئه مه نده کارساناییه، ئه مه نده

ئاسانییه، شتیکی جگه له ئاسانیس، ئه مه نده...

شیرین: (قسه به فه رهاد ده بری) تیده گم، به لام هه ر چۆنیک دیتت هه ر

وه ره. هاتنت به س نییه؟ داخۆ خۆشیی به یه ک گه یشتن، ری به

چۆنیه تی گه یشتن و چاره سه رییه ک نادا؟ بۆچی وه لام ناده یته وه؟

به من گه یشتن، شه ریف و دایه ن و قالدرمه ی نه یینی له بیر ناباته وه؟

فه رهاد: به تو گه یشتن، گه یشتنه به دنیا. بینینی پرووی تو، بیستنی

ده نگت، گرتنه وه ی تو، بینینی پرووی دنیا، بیستنی ده نگت، به دهستی

خۆم گرتنی دنیا یه بۆ من... به لام دایه ن، شه ریف، قالدرمه ی نه یینی.

ئه وانه که هیچیان له من نه ویستوو، ئه و تاریکییه، ته نانه ت

گیانیشمی، ته نانه ت سه ره به ستیشمی نه ویستوو که بۆی دابنیم و له

ده ستیان بده م، ناکری ئاسانی فیلباز له بیر بکه م، بیری لی بکه ره وه

شیرین، که بۆ گه یشتن به تو هیچم لی داوا نه کراوه.

شیرین: باشه، به لام، دایه نم وتی، بۆ ئه وه ی شه ریف رازی بی تو...

فه رهاد: (قسه ی شیرین ده بری). جا چییه، دوو نه یینی هونه ره که ی

بده می، ئه و هونه ره ی من که چیی دی به کاری هیچم نایی...

شیرین: گوایه چوار مانگه کارت نه کردوو.

فه رهاد: کارم پی ناکری... له و رۆژه وه... که فلچه به دهستمه وه ده گرم،

وینه ی گولاله ده کیشم ته ماشا ده که م گولاله که شایانی تو نییه...

ره شی ده که مه وه... ده بی هه موو دنیا بخه مه ناو یه ک دانه گولاله وه...

هه موو پرووناکییه کانی، هه موو ره نگه کانی، هه موو خۆشییه کانی،

هه موو خه مه کانی، دنیا... به هه موو ئومیده کانییه وه، واته ده بی تو ی

له ناو دابنیم، شیرین... دواي ئه وه ی که نه توانم تو له ناو گولاله دا

دابنیم، نه ققاشی چ بایه ختیکی هه یه...

شیرین: کهواته ناتوانی ئه رکی تاسه م بکیشی...

فههاد: من ده لئی؟

شیرین: به لئی تو... گهر ئه رکی تاسه مت بکیشایه، ده تتوانی من له ناو گولاله دابینی..

فههاد: گولاله چۆن وینه ده کیشری، ده زانی شیرین؟ ههر وه کو شیعر، ئاواز بۆ سروود دانان، رپیک وهک بیناکردن، ئاسن کوتانه وه، وهک خاک کیلان... واته نه قش کردنی گولاله ش رپو شوینی خۆی ههیه، یاسای ههیه، پیتودانگی ههیه... له کاتیکدا ئه و تاسه یه یه بهرامبه ر به تو ههستی پیده که م پیتودانگی نییه، قالبی نییه، سنور ناسی، کهوشن ناسی... ئه و نه ققاشه ی ده لئی: «من توانیم یاره که م بخه مه ناو گولاله مه وه.» بروام پین بکه شیرینه که م، ئه و نه ققاشه ی ده لئی «من توانیم یاره که م بخه مه ناو گولاله مه وه.» یان درۆزنه، یان له خۆبایی. یان هونه ره که ی به یاره که ی تیگه یشتوه، یانیش راستیه که ده زانیت و پپچه وانه که ی ده ره دا، یانیش ئه وه نده ی که تاسه به هونه ره که یدا ده ناخن، ئه وه نده به ژیری بیر ده کاته وه. ئیمه ئه گهر له هه زاردا یه کی تاسه مان توانی به گولاله ماندا بناخن... له هه زاردا یه کی... ئه و نه ققاشی بی بایه خ ده که ی...

(شیرین نیوه ی ئه و سیوه ی پاکی کردوه ته وه ده داته فههاد.)

شیرین: نیوه ی سیوئیک بۆ من و نیوه ی بۆ تو... بۆچی هیشتا به پیتوهیت؟

فههاد: لینگه ری، وهها به ره و روو با ته ماشات بکه م...

شیرین: بۆ له نزیکه وه نه بی؟ له نزیکه وه ناشرینم؟

فههاد: تو له نزیکه یسه وه و له دووریشه وه و هه میسه، له هه موو شویتیکدا، ئه وه نده ی ئه و زمانه ی پیتی ده دویت جوانی... شیرین.

شیرین: ناتوهی به ته که مه وه دابیشی؟. وهک له ناو چیمه ندا دابیشتی، به چۆک دادانه وه، چۆک له چۆک و پرووبه پروو؟

(شیرین دهستی درپژ دهکا، دهسته کانی فههاد دهگری، رایده کیشی و

بهرامبه ر یهک، رپیک وهک له مینیا تۆره کاندا ههیه، له سه ر چۆک

داده نیشن.)

شیرین: هه میسه ههر من یه که مجار سیوه که هه لده ده م؟

فههاد: تو سولتانیته.

شیرین: بیرم له وه کرده وه فههاد.

فههاد: کهواته بیرت لئ کرده وه؟

شیرین: بیرم لئ کرده وه، من نهک سولتان، خۆزگه کچیکی هه ژاری ئه رزه نی بوومایه.

فههاد: ئه و جا چیت ده کرد؟

شیرین: دیسان من سیوه که م هه لده دا، ئه وه ی که ده لئی سهیری چوانم بکه ههر من ده بووم.

فههاد: دلنیایت؟

شیرین: به لئی...

فههاد: خۆزگه کچیکی هه ژاری ئه رزه نی بوویتایه.

شیرین: چ ده گۆزا؟

فههاد: ده بویته هی من، به هه مووته وه بۆ من... له کاتیکدا تو سولتان و من نه ققاش (ماوه یه کی بی ده نگه). خراپم تیمه گه، وهک نه ققاشیک

خۆم به که م نازانم، نه ققاشیم به پاشایه تیی هیندستان ناگۆرمه وه.

شیرین: که نه ققاشی بی بایه خه؟

فههاد: له بهر ئه وه بی بایه خه، چونکه تاسه می وه کو پیتویست نه خسته ناو گولاله وه. به لام نه ققاشی، خۆشو یستنی چاکترین و جوانترینی فیر

کردم، خۆشو یستنی دنیا به ره نگه کانیه وه و به هیله کانیه وه و سه ر له نوئی ئه فراندانی.. ئه مه نه ققاشی فیری کردم، گولاله کانم...

شیرین: (قسه به فههاد ده پری). نه من سولتانم، نه تو نه ققاشی، نه سولتانیی من، نه نه ققاشی تو لا مه به سته، ته نانه ت

گولاله کانیشتم لا مه به ست نییه. تو فههادی و من شیرین... بمرفینه،

فهرهاد...

فهرهاد: چیت وت؟

شیرین: فهرهاد، من به بچ ناز کردن، بچ خوناندن، بچ په یوه ند و بچ مهرج ده لیم فهرهاد، فهرهاد، پیت ده لیم من گیروده دی تو، ده لیم بمبه، ده لیم بمرفینه، با هه لیبین، ئەمجاره یان دایه ن لیته نیبه و شهریف لیته نیبه، دنیا هه لیبستی قایل نابن، تهنیا قالدرمه ی نهیتی هه یه، ئەوهش ده سا پردی سیراته، ئەگه ر گیراین تو ده کوژن، یانیش له زیندانت ده نیتن، تا کو تایی ته مهنت هه ر له زینداندایه، هه موو ئەمهش بو ئەوهی بو تو بم. گیانه کم. له ده ستدانی سه ره سستی لی داوا ده کری، با هه لیبین فهرهاد.

فهرهاد: (مه چه کی شیرین ده گری). برۆ...

(که به ره و پیشه وهی شانۆ ری ده کن، فهرهاد له پر راده وهستی.)

فهرهاد: راره سته.

شیرین: چیه؟ بوچی؟

فهرهاد: ده بی نهینیی رهنگی سهوز و قه له م و قالبی گولاله بو شهریف بنووسم و به جیتی بهیتم. (فهرهاد که له سه ره پیستی مامزیک ده نووسی به ده سستی کیشی، به ده سستی چه په ی، هیشتا مه چه کی شیرین-ی گرتوه.)

فهرهاد: دایه ن مهراق ده کات و دیت، که نه مانبینی شهریف بانگ ده کا، ئەمه ده بیننه وه.

شیرین: مه چه کم به رده وه به ئیسراحت بنووسه.

فهرهاد: نه خیر.

شیرین: تازارم ده دهیت، نه خیر، ناییشی، مه چه کم به رمه ده.

(فهرهاد له نووسین ده بیتته وه. به شیرین.)

فهرهاد: با برۆین..

(دیتته پیشه وهی شانۆ، فهرهاد، به ده سستی که په رده داده داته وه، دایه یی)

له پر شیرین له نامیز ده گری.)

شیرین: (له نامیزی فهرهاددا.) ماچم بکه!

فهرهاد: نه خیر، ئیدی هی منی. تو ئە وهنده ی به هه لاتنه وه ماچت نه کمه هی منی.. (له راسته وه ده چه ده ره وه.)

کو تایی دیه نی یه که می په رده دووم

*

په رده ی دووم. دیه نی دووم

له سه رای میهمه نه بانوو-دا هۆلی تهخت لی دانان. کات ئیواره یه، هه موو ئەمانه له ماوه ی دیه نی دوومدا له پیشدا له زه رده ی ئیواره دا دواتر تاریک و پروون و ده که ویتته تاریکیه وه. میهمه بانوو و وه زیر.

میهمه نه بانوو بچ هیز له سه ره تهخته که یدا دانیشته وه. وه زیر به پیته یه، په نچه ره کراوه ته وه. ئاسمان ده بینری..

میهمه نه بانوو: (سه ری به رز ده کاته وه، به ره وه په نچه ره ده روانی.) ئەوا ئیواره یه.

وه زیر: به لئ گه وره م، مۆمه کان هه لیکرین؟

میهمه نه بانوو: نه خیر

(ماوه یه ک پیته نگی.)

میهمه نه بانوو: ساردی کرد یان من له رزم تی که وت؟

وه زیر: په نچه ره کان پیته بده م؟

میهمه نه بانوو: نه خیر، خه ریکم ده خنکیم.

(میهمه نه بانوو هه لده سستی، که له به رده می وه زیردا رهت ده بی،

ماوه یه ک سه ری ده ره وه ده کا، دایه ی به مجوره پشتی له وه زیره و

ده دوی.)

میهمه نه بانوو: شهریف و دایه ن دووباره بو لیپرسینه وه بانگ کرانه وه، وا

نیبه؟

وه زیر: به لئ گه وره م، عه رزم کردبووی..

میهمه نه بانوو: نازار نه دران، وا نییه؟ نازار نه دران؟

وهزیر: نه خیر... فهرانتان وها نه بوو؟

میهمه نه بانوو: دلنیایت که نازار نه دراون؟

وهزیر: بیگومان، گهورم، له کاتیکدا که به دست به نده تان بوایه..

میهمه نه بانوو: (ناور دده اته وه، سهیری وهزیر دهکا.) به دست تو بوایه...

به دست تو بوایه له میژبوو هردووکیان له چوارمیخه درابوو.. له میژ

بوو هردووکیان له ملیان درابوو...

وهزیر: گهورم، شایسته بوون، دهستیان له هه لاتنی هه لاتوو کانشیدا نه بی،

به ناو کوشکدا ناخینی نه ققاش..

میهمه نه بانوو: (قسه به وهزیر دهپری.) به دست تو بوایه.. به تو بوایه،

تا هه لهاتوو کانشیدا دهگیران.

وهزیر: (چاوه پری میهمه نه بانوو دهکا له قسه کانی بیسته وه. که لی

نه بووه وه.) دهگیرین، گهورم، بیگومان... دهگیرین... چوار سه د سوارم

خستوو ته دوویان... ئینجا به هه موو لایه کدا..

میهمه نه بانوو: (قسه به وهزیر دهپری.) به تو بی... به تو بی

هه لهاتوو کان به چل هیستر ده به ستینه وه و پارچه پارچه یان ده کهیت...

وهزیر: نه گهر به چل هیستری به ستینه وه و پارچه پارچه بکریت، هیشتا بو

نه ققاش هه که مه... به لام دهست له شیرین سولتان دان، من حه ددی

نه وه م نییه، گهورم.

میهمه نه بانوو: نه گهر حه ددت هه بی نه ویش... بو وه لام ناده یته وه؟ بوچی

دره ده کهیت؟ تو له راستیدا مه به ستت نه وه، شیرین... له راستیدا تو

له نه فرته له شیرین ده کهیت، بوچی نازانین؟ بوچی ته نیا جار یکیش

نه چووی کوشکه که بیینی. درویه؟ نه فرته کهت تا رادهی ناشکرا

کردن پیوه ته وه دیاره که چنه دل به کینه ییت! تو دوزمنایه تیت له گهل

شیرین- دا هه یه، وا نییه؟

وهزیر: به لی.

میهمه نه بانوو: مرؤقیکی چنه به دکاری...

وهزیر: تاکه شتیک که منی ده کرده مرؤقیکی چاک نه وه له دهستی سه ند.

میهمه نه بانوو: نه وهی تو ده کاته مرؤقیکی چاک جوانیی من بوو... من

خوم نه وه م به خشی، من به وم به خت کرد... (ماوه یه ک بیده نگ ده بی.)

له م سایه یه دا تو تاکه پیاویتی که بوته هه یه سهیری ده سوچاوم

بکه ییت. (پیده که نی.) به لام ده زانم، تو دوزمنی منیشی، نه فرته له

منیش ده که ییت، تو مرؤف نیت جانه وه ری.

وهزیر: نه وه تان له دهست دام که منی ده کرده مرؤف.

(میهمه نه بانوو وه لام ناداته وه، دیسانه وه رووی به ره وه په نجه ره

وه رده گپری، ماوه یه کی دیکه ش سهیری ده ره وه دهکا. دوایی هه ر پشت

له وهزیر ده دوی.)

میهمه نه بانوو: که مترین به دکاری له گهل هه لهاتوو کان بکرئ... چوار سه د

زیره که ی تو و، توش...

وهزیر: به لی گهوره بانوو مان... زیان له تاله موویه کی هه لهاتوو کان

ناکه وی... (ماوه یه ک بیده نگگی.)

میهمه نه بانوو: (خوی ده دوی نی.) ئیواریه کی چنه خوش ده بی...

ئیواریه کی چنه خوش ده بی خودایه... دنیا چنه جوانه...

(ماوه یه ک بیده نگگی... میهمه نه بانوو ناور دده اته وه و به چاوه کانی

وهزیر دا ده پروانی.)

میهمه نه بانوو: ده تزانی، وا نییه؟

وهزیر: چی، گهورم؟

میهمه نه بانوو: نه وهت ده زانی که منیش حه زم له فهرانده، وا نییه؟

وهزیر: هه ستم بی کرد بوو...

میهمه نه بانوو: له کاتیکدا گریمانیتی وها، له تو به ولاره به بیری

که سیتی دیدا نه هاتوو.

وهزیر: له پتی نامازه شه وه بیت بو شیرین سولتان و دایه ن ناشکرا

نەبوویون؟

میهمەنە بانوو: نەخێر... شەرم دەکرد، تێدەگەیی، شەرم دەکرد.

وەزیر: پیری زۆرزان، ژنیکی پالەوان... بەلام شیرین سولتان چۆن بوو و
هەستی نەکرد؟ هەبێ و نەبێ هەستی کردبوو.

میهمەنە بانوو: نەخێر.

وەزیر: ئەگەر خو هەستیشی پێ کردبێ، نەک هەست، تەنانەت دلنیاش
بیت...

میهمەنە بانوو: چەند خراب قسە دەکەیی، چۆن، وەکو فیکە بۆ ماران
لێدەدەیی وەها دەدوویت... لە ناخی منیشدا مارتیک هەییە، لە
شوێنیکی قوولی دلدا، پەپکەیی کردوو و دەنوێ... نەخێر، نانوی،
سەری بەرز دەکاتەو و گوێی لە با دەگری... من فریشتە نیم... هێشتا
بەم شتیوێهە، هەر فریشتە نیم، تێدەگەیی؟ نیم. ناو و دەم دەسووتی...
نازار دەچێژم... تێدەگەیی؟ نا... ئەیی وەزیری من، تێدەگەیی؟.

(میهمەنە بانوو دیسان روو لە پەنجەرە دەکاتەو، ماوێهەکی بێدەنگی،
قسە دەکا.)

میهمەنە بانوو: وتبوت پەتا بەناو شاردا بلاو بوو تەو. پێم وایە دوینتی
بوو؟

وەزیر: بەلێ، بانووی گەورەمان، خەلک لە نەخۆشییان دەتلینەو،
جاریکی دیکەش لە سەردەمی باوکتاندا ئەمە رووی دا بوو. نا ئەم
ناو لەم چاوغانەو بیت.

میهمەنە بانوو: هینانی ناوی بناری چیا ئاسنینیش بۆ شار لە توانادا
نییە...

وەزیر: نەخێر بانووی گەورەمان... بەرد لە چیاکەدا بەجۆرێکن، تەنیا هەر
یەک کەس دەتوانێ کاری لێ بکا، تاکە کەسیکیش بە سەد ساڵ
چیاکەیی پێ کوناودەر ناکریت. لەسەردەمی باوکی خودا
لێخۆشبوو تانیشتا گەلیک هەول درا.

میهمەنە بانوو: دەزانم. گەلیک هەول درا.

وەزیر: تا ئەم ئاوەش لەم چاوغانەو بیت... چاوگەکان نەک ئا و کیمیان لێ
دیت (میهمەنە بانوو، روو دەکاتەو وەزیر.)

میهمەنە بانوو: چیت وت؟ چاوگەکان نەک ئا، کیمیان لێ دەچۆرێ...
چەند سەیرە، دەقاو دەق وەکو ئەو قسەکەت کرد... پیاویکی چەند روو
ناشرینە خودایە، لەبیرتە کە بەمنی وت «دیسان ئەوئەندەیی من ناشرین
نابی.» هاتەو بیرت؟

وەزیر: بەلێ، بانووی گەورەمان.

میهمەنە بانوو: بۆچی ئەوت نەکوشت و ویستت خۆت بکوژی؟ چیی بە تۆ
وت، لەبیرتە؟ «تۆ نازانی چۆن خۆت بوی، وەزیر، تۆ وەک ترسنۆکان
دلدارێ دەکەیت، تۆ تەنیا خۆت خۆش دەوێ...» ئەمانەیی بە تۆ وت، وا
نییە؟

وەزیر: بەلێ بانووی گەورەمان

میهمەنە بانوو: درۆیە؟

وەزیر: راستە... بەلام ئیوێش نازان چۆن خۆشتان بوی، بانووی گەورەمان...
میهمەنە بانوو: من؟ نازانم چۆنم خۆش بوی؟ بۆ رزگار کردنی خوشکەکەم،
تاقانەکەم شیرینەکەم.

وەزیر: (قسە بە میهمەنە بانوو دەبێ.) خۆشوێستنی خوشکەتانتان
زانێ. تەنانەت هیچ خوشکیک خوشکی خۆی ئەوئەندە خۆش
نەویستوو.

میهمەنە بانوو: بەلێ وای وت، «هیچ خوشکیک ئەوئەندەیی تۆ خوشکی
خۆی خۆش نەویستوو. لەمەو دواش خۆشی ناوی.» (ماوێهەکی
بێدەنگی.) لەمەو دواش خۆشی ناوی...

وەزیر: ئیوێ زانیان چۆن خوشکەتانتان خۆش بوی، بانووی گەورەمان...
بەلام خۆشەویستی فەرهاد؟
میهمەنە بانوو: هی فەرهاد؟

وهزير: به لئى، بانووى گوره مان، خوښويستنى ته وتان نه زانى، ناشيزان.
ميهمه نه بانوو: وس... قسه مه كه.

وهزير: من بو ته وى له نازار رزگارم بې، بېرم له خوځوشتن كرده وه، بو
له دهسته دانى ته وى له دهستم دا، له پارانه وه و تلانه وه به ولاوه هيچم
له دهست نه هات. له كاتيكدا كه كوشتنى ته و نه فرت لى كراوش
هه بو... راسته... وهك ترسوكان دلداريم ده كرد، بانووى گوره مان...
ئىستاكه توش ههروه ها دلدارى ده كه يت، كچم، ته ونده ترسوكى كه
ناوئيرى ته وه به دهست بخه يته وه كه له دهستت داوه، ته ونده په روښى
ئاسووده يى ته وه يت كه له دهستى داويت، ناتهوئى نازارى بده يت.

ميهمه نه بانوو: وس ده لئيم، له راي خودا وس به.

وهزير: تو ته ونده ي خوښويستى شيرين ده زانى، ته ونده خوښويستى
فه رهاد نازانى، كچم... وهك ته وى شيرينت خوښوده ويست و جوانيت
به و به خشى... به فه رهاد؟

ميهمه نه بانوو: (قسه به وهزير ده بړئ.) خوښويستيم بو شيرين، يان
ده بى كه للى شيرين ببه خشم؟

وهزير: كه للى شيرين... نا، نه خير، ته گهر ده ته وئ ديار بيه كى وا خويناوى
مه به خشه... گهر ده ته وئ له نازاره رزگار بيته وه كه ده چيڅى، بو
ته وى لى هه لبييت، ته گهر ده ته وئ وهك من بكه... هه ولى خوځوشتن
بده... يانيس (له پر بيته ننگ ده بى.)

ميهمه نه بانوو: يان چى؟ بو بى دنگ بووى... يانيس چى؟

وهزير: ده توانى فه رهاد بكه يته هاوبه شى ته خته كه ت. ته م نه ققاشه هه ژاره
خوره تاوى سه لته نه تى تو، شيرينى زو له بېر ده با ته وه.

ميهمه نه بانوو: ته وه تو چى ده لبييت؟

وهزير: دواتر بېر له بوونى خوت بكه روه، ته و هيشتا لاوه، ته و هيشتا
بيست سالانه، جوانترين له شى نافرته تى هه مو و لاته كه هيشتا ته وى
تو به.

ميهمه نه بانوو: تو شيتى؟ تيكچوى؟

وهزير: شيرينيس هه نديك ناخ و توف دهكات و دوايى له بېر دهكات وه.

ميهمه نه بانوو: له بېر ناكاته وه.

وهزير: له بېر دهكا

ميهمه نه بانوو: له بېر ناك، هه رگيز نابى... فه رهاد له بېر ده كرى؟

وهزير: تو خوښه ويستى نازانى، كچم... ئيوه خوښه ويستى نازان، ته ي

بانووى گوره مان. (بيته نكيه كى دريژ.)

ميهمه نه بانوو: په نجه ركه كان پيوه بده، هه ست به سه رما ده كه م..

(وهزير په نجه ركه كان پيوه ده دا.)

وهزير: مومه كان دا بگير سترين؟

ميهمه نه بانوو: نه خير... بړ... ده مه وئ ته نيايم.

(له و كاته دا كه وهزير ده چيسته ده روه.) دا يه نم بو بنيره... شه ريفيش

نازاد بكه نه وه.

وهزير: فه رمانتان به جيه، بانووى گوره مان.

(وهزير ده چيسته ده روه، ميهمه نه بانوو ماوه يهك به بى جووله

ده مي نيسته وه، دواتر به ره و ته نيشت وهك پى رابكي شى يهك دوو

هه نگا و دهنى، پشتى به ديواردا ده دا و له م كاته دا:)

ميهمه نه بانوو: (خوى ده دوينى.) له شم هيشتا بيست سالانه، پورزه كانم،

زگم، مه مكه كانم، قوله كانم، گه ردنم... (سه يرى مه چه كه كانى خوى

ده كا.) مه چه كه كانم سپين، هيشتا وهك بيچووه كو ترن... ده توانى

ته وانه بگرى، به دهسته گه نره ننگ و درشته كانى خوت ده كرى

بيانا لا وينسته وه. بيان شكي نى، فه رهاد... فه رهاد... ته ي خودا يه چه ندم

خوښده وى... ته نيا بو ته و نا كه مه چه كه كانم بگرى، يان سه رى بنيتته

سه ر مه مكه كانم... ته وى ده يه وى، قسه ده كا، شيت بووه. ته نيا

گو شتم نييه... دل شمه، سه ر شمه.. تاسه ي بيستنى ده ننگته، بينينى

ده موجا و ته... خودا يه چه ندم خوښ ده وى، ئيستاكه... ئيستاكه... كه

هیچ ئومیددیکم نییە... چەند بێچارەم، بێچارەبیم لەوانەیە لە بێ ئومیددیمەوە بێ... دلم وەک زامیکی قوولە... چۆن بەرگە ی ئەم هەموو نازارە بگرم... خەریکم دەتۆیم... بکۆژن، وەک دڵە سەگتکی هار... بکۆژن، یانیس من ئەوان دەکوژم... شیرینەکەم، تاقانەکەم، خوشکەکەم، دەتکوژم... فەرهاد ئە ی خوشەویستم، فەرهادی هەموو شتییکم، خۆینی تۆ دەپۆیم. مەوێنە بە زەبیتان بە مندابیتهوه... خودایە چیم بە بێردا گوزەر دەکا... من بێر لەچی دەکەمەوه؟ دەبێ بێر نەکەمەوه، تەنانەت بێر لە بێر نەکردنەوهش... ئەو پرووناکییە ی سەر دیواری بەرامبەر چییە؟ دەبێ خۆرەتاوبی؟ دەبێ بێر لە هیچ نەکەمەوه، تەنانەت بێر لەو هەتاوهش کە لە دیواری بەرامبەر دەدا... فەرهاد... شیرین... شیرینەکەم... خوشکی خۆم، دەبواوە بێتە تاقانەم، من ئەوم رزگار کرد، من رزگارم کرد... من رزگارم کرد، من، من... دەبێ پەشیمان بوومەوه؟ نەخێر، ئەگەر ئەوئەندە جوان بێمەوه... فەرهاد... دیسان ئەوئەندە جوان بێمەوه، دیسانەوه ئەگەر داوای ئەو کارەم لێ بکەنەوه... فەرهاد، فەرهاد... ئەگەر هەر ئەو شتەم لێ داوا بکەنەوه، بۆ رزگار بوونی شیرین، من دیسان... ئایا پەشیمانم؟ تیشکەکە ی دیواری بەرامبەر دەتەنیتەوه، وەک شەکرای تووتێرک لەسەر دیواری... شەکرای بۆ بهێنم، تۆ حەزت لە شەکرای شاتووه. داخۆ پەشیمانم؟ پەشیمانم؟

(لەم کاتەدا دایەن دیتە ژووورەوه، لەلای دەرگادا بەترس و پەرتیشان، لەگەڵ میهمەنە بانوو دەدوێ.)

دایەن: سولتانەکەم
 میهمەنە بانوو: (رادەچەنێ، سەیری دایەن دەکا.) ئا... دایە تۆی؟ بۆ لەلای دەرگاوه وەستاوی؟ دە وەرە... زۆربان زویر کردی؟
 (دایەن، بەرەو میهمەنە بانوو دەچێ، کە لێی نزیک دەبیتەوه کێنووش دەبا، دەگری، میهمەنە بانوو دەستی دایەن دەگرێت و هەلیدەگری.)

میهمەنە بانوو: هەلسە... مەگری... مەگری، دڵتیم... مەگری.
 (میهمەنە بانوو لەسەر لاکیشەدا دادەنیشێ، دایەنیش لە زەویدا، لە خوار بێتەکانی میهمەنە بانوودا دەچەمیتەوه.)
 میهمەنە بانوو: لەژوواریکی دیکەدا، لەسەردەمیکی دیکەدا، دیسان من وەها دادەنیشم، تۆش دیسان وەها لە خوار بێتەکاندا بووی. چاودێری نەخۆشیکمان دەکرد. نەخۆشیک لە پێخەفی مردندا... نەخۆش چاک بوووه، بوو بە دلداری، بوو بە مەل، لە هێلانەوه هەلغری...
 دایەن: وەللا من گوناھم نییە، سولتانێ من، مەل لە موو باریکترە... بیللا گوناھم نییە..

میهمەنە بانوو: کەس گوناھی نییە... شەریفیش نازاد دەکەنەوه.
 دایەن: دەک ئەوهی دەستی بۆ دەبە ی بێتە تیشک، خودا تۆ...
 میهمەنە بانوو: (قسە ی دایەن دەپۆی.) نازار و ئەشکەنجەیان نەدایت خۆ، وا نییە؟
 دایەن: نەخێر.

میهمەنە بانوو: باشە، ئە ی تۆ چۆن، کە من لە باوہشی تۆدا لە دایک بووم.

دایەن: (قسە ی میهمەنە بانوو دەپۆی.) ئاخ جەرگم، ئاخ سولتانەکەم... ئاخ رۆلە ی خۆم... دایکایەتی، دلی دایک بەرگە ناگری. مندالیکی گیاندارت دەبێ، دلیکی وەک بەردی دەبێ... هەموو شتیکی لە دایک دەوی، وەک جووجەلە، وەک ئەو جووجەلانە ی هەرگیز گەورە نابنەوه، هەر دەبێ بیاندەبیت، هەر دایک دەبێ پێیان بێخشی، ئەبوانە هەمیشە هەر داوا دەکەن... ئەگەر شەریفی من مەراقی نەققاشی نبوایە منی بەوه ی کە «دایە دەمەوی نەهینی بۆیاخ فێریم.» تووش نەکردایە...
 میهمەنە بانوو: دەزانم... پەشیمانیت؟

دایەن: دەکری پەشیمان نەبەوه؟ هەزار جار، سەد هەزار جار پەشیمانم، زیادەپۆیم کرد. پیاویکی بێگانەم خزاندە ناو حەرەمتانەوه..

میهمه نه بانوو: ئەو دەست نییه... داخۆ لەو پەشیمانێی که یارمەتی شەریف داوە ئارەزووەکی بە دەست بهێنێ؟

دایەن: خۆ ئارەزووەکی هەر بە دەست نهخست... پۆلێی بە دەبەختی من... وەستا فەرهاد نەینییەکی لەسەر پێستە مامزێکدا نووسیووه وە جێی هێشتبوو... بەلام پێستە کەشیان لە دەست ئەستاندین.

میهمه نه بانوو: پێیان دەلێم و دەیدەنەوه...

دایەن: ئاخ سولتانهکم، ئاخ پۆلێی من... لە جیاتنی ئەوێ لە ملمان بەدەیت... (دەگریی.)

میهمه نه بانوو: مەگریی، مەگریی... تەنیا راستییەکیم پێ بلێ، بلێ پەشیمان نیم. بلێ کورەکم... شەریفم دیسان ئەگەر داوای لێ کردمەوه، نەک پیاویکی پێگانه بهینمەوه ناو سەرا، تەنانهت سەراکەشتان دەسووتینم و دەشپرووخیتم.

دایەن: خودا پێشمان نەداتەوه... من ئەوەندەش...

میهمه نه بانوو: (قسە بەدایەن دەبری.) دایە بەرخەکم، تکایە، بلێ پەشیمان نیم...

دایەن: پەشیمان... کە پێستە کەش بەدەنەوه شەریف.. تۆش لە گوناھمان خوش بیت و... ئەوێ هەرگیز نابەخشی... تۆ بەشیرین-ی خوشکت بەخشی... جوانیی خۆت نەبەخسرت... پەشیمانیت؟

(میهمه نه بانوو وەلام ناداتەوه، هەڵدەستیتەوه سەر پێیان، دایەنیش هەڵدەستی، میهمه نه بانوو دەچیت و پەنجەرەبەک دەکاتەوه.)

میهمه نه بانوو: وەختە بخنکیم. کێ ئەم پەنجەرەبەکی داخست..

(دایەنیش دەست بە کردنەوهی پەنجەرەکانی دیکە دەکات. میهمه نه بانوو لەبەردەمی ئەو پەنجەرەبەکی که خۆی کردییەوه وەستاوه و سەیری دەروە دەکا. قسە دەکا.)

میهمه نه بانوو: هەر تەنیا جارێک یە کدییان بینی؟

دایەن: بەلێ، تەنیا یەک جار

میهمه نه بانوو: دەزانم، وات وتبوو، بەلام بەلکو ترساییت راستییەکی بە وەزیر یان بەوانی دیکە بلێت. هەر چۆنیکیش بیت ئەوان پیاویشن و پێگانهشن، بەلام من، من تاتای شیرینم. شیرین هەموو شتیکی من... دەزانن... دەتوانن راستییەکی بە من بلێ. هەموو شتیکی وەکو خۆی بێ ئەوێ هیچ لێ بشاریتەوه دەتوانیت بە من بلێت. بێ ئەوێ هیچ شتیکی لە من بشاریتەوه.

دایەن: بەخودای یەک جار یە کدییان بینی... تەرمی شەریفم راموسم درۆ ناکەم.

میهمه نه بانوو: کەوابوو، تەنیا جارێک.

دایەن: بەلێ... یە کجار لە باخچە کۆشکدا یە کدییان بینیوه.

میهمه نه بانوو: دەزانم..

(ماوەیەک بێدەنگی، میهمه نه بانوو هیشتا سەیری دەروە دەکا.)

میهمه نه بانوو: تەواویک بوو ئیوارە.. خۆر ئەوەندە نەماوە ئاوا بپیتەوه.

(پوو دەکاتەوه دایەن.) یە کدییان زۆر خوشدەویست؟

دایەن: دەبێ بەو جۆرە بێ، بۆیە هەلھاتن... شیرین بە جۆرێک لێم دەپارایەوه و تکای لێ دەکردم و فرمیسکی وەک مرواریی بەسەر کۆلمەکانیدا دەهاتە خوارەوه...

میهمه نه بانوو: (قسە بە دایەن دەبری.) کەواتە یە کدییان زۆر خوشدەویست.

دایەن: زۆر... وەکو قومی... قومی وەها گیرۆدە یە کدی نابن...

میهمه نه بانوو: یە کدییان ماچ کرد؟

دایەن: نازانم...

میهمه نه بانوو: دواي ئەوێ فەرهاد چوو ژوورەوه، تۆ... دواي ئەوێ فەرهاد چوو ژوورەوه، تۆ چاودیریت نەکردن؟

دایەن: نەخیر... بەخودا چاودیریم نەکردن..

میهمه نه بانوو: یه کدیبان ماچ کردووه... یه کدیبان ماچ کردووه، و انییه؟
 به هر حال یه کدیبان هر ماچ کردووه... فهاد، گنم رینگ، به دهسته
 درشته کانییه و مه چه کی سپیی شیرینی گرتووه...
 (له پر قسه کانی ده پرت و له په نجره دور ده که ویتووه...)
 میهمه نه بانوو: تینوو بووم... گهرووم وشکه وه بوو...
 دایه: شه کراوت بو بهیتم... تو چه له شه کراوی شاتوو ده که یت...
 میهمه نه بانوو: نه خیر... ناو... ده بی لیره بی...
 (دایه له سوراحیی ناو ژووره که وه ناو ده هیتم و ده یدات... میهمه نه
 بانوو ناو که ده خواته وه.)
 میهمه نه بانوو: وه ک خوین شله تینه... دیسان په تا له شادا بلا بووه ته وه.
 دایه: شه ریفیشم ده یوت... ده لئین هوبه که چا و گه کانه... پرژتیک ده بی تم
 شاره بهم هوبه وه نغرو ده بی... (ماو هیه کی بیده نگي.)
 میهمه نه بانوو: که واته شیرین منی هر گیز خوشنه ده ویست.
 دایه: نه مه چون قسه یه که، سولتانی من... گونا هی کچه که هلمه گره...
 خودای هیه... گیانی به تو ده به خشی...
 میهمه نه بانوو: منی جی هیشت و هله هات... فهادی له من پتر
 خوشده وی...
 دایه: نه و خوشه ویستییه جودایه...
 میهمه نه بانوو: نه و خوشه ویستییه که ده لئی له خوشه ویستییه خوشک
 جودایه، که واته له خوشه ویستییه دایک و باوک به رزتره.
 دایه: به رزتر نییه، جوژیکی دیکه یه.
 میهمه نه بانوو: نه گه تو تووشی تم جوژه خوشه ویستییه بوویت که
 جوژیکی دییه، شه ریفیت به جی ده هیشت و هله هاتی؟
 دایه: من پیره ژنتیکم... دواي تم تمه نه...
 میهمه نه بانوو: نه گه گنج بوویتایه... باوکی شه ریف نه ک پار، که گنج
 بووی بمر دایه. نا نه وسه نه گه تووشی فهادیک بوویتایه؟

دایه: نازانم... چوزانم؟ له شادا پاکیزه ناویک هیه، میرده که ی ناسنگه ر
 بوو. پیتی ده لئین پاکیزه ی ناسنگه ر... بوو کی شه ش مانگه بوو که
 بیوژن بوو، زگیشی پر بوو... مندالئیکی بوو، کوپکی وه ک گوئی کی
 رووناکیی بوو... پاکیزه ی ناسنگه ر پرچی خوی کرده گسک و
 منداله که ی پیگه یاند... نه و نه خوازینی که ره وه ی هه بوو، شووی
 نه کرد. ته نانه ت گه وره ترینی زپرنگه رانیش داوای کرد...
 میهمه نه بانوو: گه وره ی دهسته ی زپرنگه ران فهاد نییه. نه گه فهاد
 له به رده می پاکیزه دا پیدا بوایه.
 دایه: نه و سه رده مانه فهاد له کوئی بوو؟ پاکیزه ی ناسنگه ر په نجا سالان
 بوو، نه فهادی نییه...
 میهمه نه بانوو: (قسه ی دایه نه پری.) فهادی نییه، یان فهادیکی
 دی، فهادی تووش نه هاتووه...
 دایه: واته. شیرین که هله هات کاریکی راست بوو؟ نیستا له وه تووره
 بوو بوویت که توئی جی هیشت و هله هات...
 میهمه نه بانوو: تووره نه بووم، دایه... یانیش با تووره ده بووم... سه رم لی
 شیواوه... دلره قی ناخی داگرتووم، مومه کان داگیرسینه.
 (دایه نه دست به هله کردنی مومه کان ده کا.)
 میهمه نه بانوو: لیگه ری... لیگه ری... نه وانه ش بکوژتینه وه که
 داتگیرساندن... ده مه وی دلره قی ناخم پر پر بکا... با دللم به رگه ی تم
 به سه رهاته ی نه گری... ده مه وی له ناوهرسته وه دوو که رت بی...
 دایه: (نه و مومانه ی کوژاندووه ته وه که دایگیرساندبوون.) خودا نه کا...
 (ماو هیه کی بیده نگي.)
 میهمه نه بانوو: دایه، داخو من نیستاش په سند ده کریم؟ ده کری خوشیان
 بویم؟ ده بی که سیک گیروده ی من بی؟ نالیم، په سند بکریم؟ بهم
 شیوه پیرییه مه وه.
 دایه: (قسه به میهمه نه بانوو ده پری.) که ده لئی نافرته بچی ته نیا

بریتییه له ده موچاو؟ عه قلی تو، بیری تو خو هیشتا له شت، کچی خۆم، له شت ههروه کو په یکه وایه... خودا هه یه، ته نانه ت له شی شیرینیش له لای ئه وهی تۆدا وهک سه روو داره بی وایه. پروانه، سولتانه کهم له شارد، زهرا ناویک هه بوو، کچی عه لیزادهی کاروانچی بوو... ئاوله تیکی دابوو... مشتییک نۆکت به روویدا بکردایه، دانه یه کی لی نه ده که وته سه ر زهوی، به مجۆره... ئه ویش له شیکی بوو... له به رده می ئه وهی تۆدا، به کالآ نه ده ژمیردرا، به لآم... خودا ئیدی له شیکی به ویش دابوو، پووزه کانی، مه رمه ر، ناوقه د، گه ردن... باوکیشی ده وله مه ند بوو... لاوان له یه کدییا ن ده داو شه ریا ن بوو له سه ری، ئه ویا ن ده یوت من خوازینییی بو ده نیرم، ئه میان ده یوت نه خیر من...

میهمه نه بانوو: که واته باوکی ده وله مه ند بوو؟

دایه ن: کاروانیکی به ره وه هیندستان ده چوو و کاروانیکی به ره وه به غدا... به لآم له به رده می گه نجینه ی تۆدا هی ئه و دلۆپیکی ناو ده ریا بوو... تو سولتانیکی گه وره و گرانیته... چاویکت له کام پیاو، له کام شازاده بیته... کرپوش بو به ریته نایا؟

میهمه نه بانوو: تۆش وهک وه زیر قسه ده که یته، دایه... به لآم من، تۆم ناچاری ئه م قسانه کرد، من به ره و کوئ ده چم؟ من به ره وچی...

دایه ن: (قسه به میهمه نه بانوو ده بری). شتیکی خراپم وت؟ دلّم شکاندی؟ خودا گیانم بستینی... من پیهره ئیکی بی ئه قلم... (ده گری).

میهمه نه بانوو: مه گری، وس به، وس ده لیم... شتیکی خراپت نه وت، نه خیر... خه تای منه... وس، مه گری، به رگه ی بینینی مرۆقتیک ناگرم که بگری... من به خۆم ده مه وی له سه ر زه ویدا دابنیشم و سه رم بنیمه نیو دوو ئه ژنۆمه وه، به نالینه وه بگریتم...

دایه ن: رۆلّم، سولتانه کهم، دایه نت به قوربانت بی... پیه کانت ماچ ده کهم

خۆت ئه وه نده ئازار مه ده. هه ر چۆنیک بیته هه ر ده ستگیر ده کرتین، نه زانییه ک بوو و شیرین کردی... گه وره له هه له ی بچووکان خۆش ده بین... فه رهاد بکه وه زیر و ماره یان له یه ک بیهره و، ماره هه موو خه وشیک داده پۆشیتته وه... دو عای ته مه ندریته ی بۆ ده که ن... زۆریش بۆ یه کدی گونجاون.

میهمه نه بانوو: زۆر شیای یه کدین؟

دایه ن: وهک دوو گیتلاس...

(له م کاته دا وه زیر دیته ژووره وه.)

وه زیر: ئه ی بانووی گه وره مان... هاتنه وه..

میهمه نه بانوو: (به بی هۆش). کی؟

وه زیر: شیرین سولتان و نه ققاش..

میهمه نه بانوو: له خۆبانه وه هاتنه وه؟

وه زیر: نه خیر... بانووی گه وره مان... ده ستگیر کران.

میهمه نه بانوو: هه ر ئیستا هه ردووکیان بهینه ئیره.

وه زیر: ته نیا شتیکتان عه رز ده که م...

میهمه نه بانوو: چی؟ ده ته وی چی بلئی... زووکه...

وه زیر: نه ققاش برینداره...

میهمه نه بانوو: چیت وت؟ فه رهاد برینداره؟ برینه که ی سه خته؟. شیت

بووی؟ تۆ ده لیتی چی؟

وه زیر: برینه که ی سه خت نییه، خه متان نه بیته، هیچ سه خت نییه.

میهمه نه بانوو: باشه، ئه ی چۆن ده بی؟ ئیمه چیمان به تۆ وت.

وه زیر: لیبوردن بفه رموون. بانووی گه وره مان... سواره کانم که

هه لاتوو هه کانیان گه ماروو داوه، نه ققاش به رنه گاریان بووه ته وه. له

نه ققاشیک چاوه پروان نه ده کرا بانووی گه وره مان، به لآم ئه و شه ی تانه

وهک رۆسته می کوری زال جه نگاوه. شیرین سولتانیشی له پشتی

خۆی سوار کردوو... به مجۆره بووه... له به ر ئه وه وه هابوو... دواتر

شیرین سولتان له ئەسپ بەریووتەو و توانیویانە نهققاش دەستگیر بکەن.

میهمەنە بانوو: شیرینیش بریندارە؟ کە لە ئەسپ بەریووتەو دەموچاوی...
وەزیر: (قسە بە میهمەنە بانوو دەپێ.) نهخێر، بانووی گەورەمان... تەنیا کلاووی ئەژنۆی هەندیک ئیشی پێ گەییوو... بەلام تەنانهت ناششەلێ... دەموچاویان، دەموچاوی جوانیان هیچی لێ نههاتوو... بیری وها نهفرمبون. هەردووکیان پێکەوه بهیتمه خزمەت؟
فرمانیکی وها تان فرمووه... بەلام ئەگەر جودا جودا...

میهمەنە بانوو: (قسە بە وەزیر دەپێ.) لهبەرچی؟

وەزیر: ئەگەر بەمن بێ... ئەگەر بە بنده تان بێ، گونجاوتر دەبوو...

میهمەنە بانوو: باشه... شیرین بهیتنه... زووکه... بۆ وهستاوی، دهی

دایهن: سوپاس بۆ خودا... سوپاس بۆ خودا

(وەزیر دەرچوو، میهمەنە بانوو رەنگدانەوه کانی سەر دیواری خۆر

پیشانی دایهن ددا.)

میهمەنە بانوو: سەیری ئەم تیشکانە بکە، دایه...

دایهن: تیشکی چی؟ له کوێ؟

میهمەنە بانوو: ئەمانە دەلێم...

دایهن: خۆرئاوا دەبیت و تیشکی دیاره.

میهمەنە بانوو: ئەگەر دتهوێ بڕۆ، دایه...

دایهن: خۆت دەزانی.

میهمەنە بانوو: بڕۆ... بڕۆ

(دایهن دەردهچێ، میهمەنە بانوو وهک شتییک که هەرگیز نهبینرایێ به تیشکی خۆری سەر دیواره که دا دەروانی، دهستی دهخاته سەر دیوار، تیشک دهکهوێته سەر دهستییهوه... دهستی دهکشیتتهوه، دیسان له سەر دیواری دادهنیتتهوه. لهم کاته دا شیرین دیتته ژوورهوه، سەیری ئەوه دهکا که تاتهی چی دهکا، شپوهی ههلبزکاوه.)

شیرین: تاته...

میهمەنە بانوو: (ئاوردەدانەوه، شیرین دەبینی.) شیرین، خوشکه کهم...

تاقانە کهم (میهمەنە بانوو پتر بهرهو شیرین دهچی و له باوهشی

دهگری.)

میهمەنە بانوو: ئەژنۆت زۆر نهییشا... ئەی شویتێکی دیکهت هیچی لێ

نههات. (شیرین له ئامیزی تاتایهوه دهخزی.)

شیرین: نهخێر... هیچ شویتێکم هیچی لێ نههاتوو.

میهمەنە بانوو: ئەژنۆت؟ سەریزیشک بانگ بکەم؟

شیرین: پتوبست ناکا... ئەژنۆم چیی دی، هەر ئیشی نییه.

میهمەنە بانوو: چەند زویر بووم، چەند ترسام.

شیرین: چونکه من زویرم کردی..

میهمەنە بانوو: (قسە بە شیرین دەپێ.) لینگه ری. لینگه ری، ئیمه ی

خوشکه گورهکان، هیشتا تاتا نیمچه دایکه کانی وهکو من...

شیرین: (قسە میهمەنە بانوو دەپێ و سەیری چاوه کانی دهکا.) به

تهمای چی له فرهاد بکە ی؟

میهمەنە بانوو: فرهاد؟ چیی لێ دهکه م؟

شیرین: به لێ

میهمەنە بانوو: هیشتا بیرم له وه نه کردوو تهوه... به لام نیگه ران مه به،

ئازاری نادم، (پێده که نی،) تەنانهت فرمانی له مل دانیشی

نادم.. تەنانهت ناخه مه زیندانی شه وه...

شیرین: باشه ئەدی چی دهکه ی؟ فرهاد، من... چیمان لێ دێ؟

میهمەنە بانوو: سەیره، وهک بلێی تاوانبار که من بم، وا منت خستوو ته

به لێ پرسینه وه وه.

شیرین: لێمان خۆش دهبی. به لام منیش خۆم به تاوانبار نازانم.

میهمەنە بانوو: من گوتم تۆ تاوانباری؟

شیرین: وهکو تاوانبار بم گوتم...

میهمه نه بانوو: باشه، تاوانبار منم؟

شیرین: نه خیر تاتا، تو ته نیا تاتا نیت، حوکمداریشی، ئیمه نهک له مائی تووه، له سه رای حوکمداریشه وه هه لئا تووین. حوکمداریش سوارهی له دواماندا نارد. هه لئا تووه کانی گرت... ملمان له موو باریکتره... میهمه نه بانوو: من تاتای تووم، ته نیا تاتا... که سوارم به دو اتاندا نارد نهک وهک حوکمدار... تاتا بووم... بو کوئی ده چوویت؟ ده بوو یته چی؟ قهت بیرت له وه کرده وه.

شیرین: نه خیر، بیرمان له وه نه کرده وه.

میهمه نه بانوو: نالیم بیرتان لی نه کرده وه، ده لیم بیرت لی نه کرده وه... شیرین: منیش ده لیم بیرمان لی نه کرده وه... که من چیی دی بیر ناکه مه وه، فرهاد و من، ئیمه بیر ده که ینه وه. یانیش بیر ناکه ینه وه. که من چیی دی هه ناسه نادهم، فرهاد و من، ئیمه هه ناسه ده ده یین، ده سا من... میهمه نه بانوو: (قسه ی شیرین ده بری). بوو یته ته مرؤ قیگی ته و او جیا واز... شیرینیگی ته و او جیا واز، تو ئه مه نده ده گو پیت... تو... شیرین: (قسه ی میهمه نه بانوو ده بری). ده سا من نیم، تاتا..

میهمه نه بانوو: ته نانهت ئیوهش نین..

شیرین: به لی، ته نیا ئه وه هیه...

میهمه نه بانوو: تیده گه م... زور باش تیده گه م... ده زانم له چ باریکدایت، چون خوشه ویستی ده که یته. ده زانم... خوشه ویستی واتای چیی، منیش...

شیرین: (وه کو کرووزانه وه یهک هاوار ده کا. تاتا...)

میهمه نه بانوو: چیی؟ چی بووه؟

شیرین: (باوهش به میهمه نه بانوودا ده کا.) تاتا... تاتا هه لبه ته کهس وهک تو خوشه ویستی نازانج، ئه وه من... ئه وه ئه م به دئم که... ئه وه ئه م خوشکه شت گه واهی... گه ر بتوانم قسه بکه م، بتوانم بیر بکه مه وه، گه ر بتوانم فرهاد خوش بوئ و له مائی تووه بتوانم هه لیم، گه ر بزم،

ئه گه ر بزم ئه مه به تو...

(میهمه نه بانوو، خوئی له ئامیزی شیرین- وه ده خزینی و قسه ی پی ده بری.)

میهمه نه بانوو: ئیستا واز له م قسانه به یینه.

شیرین: تو ئه و شته ی که هیچ ئافره تیک له هیچ ده میکدا به که سی نادا، به منت به خشی... تو خوشه ویستی له هه موو که سیک، له هه موومان... میهمه نه بانوو: تووش بوو یته هه ر وات نه ده کرد؟ بو وه لام ناده یته وه؟ له کاتیکدا من دلنیام، که تووش هه ر ئه و شته ت ده کرد... دلنیام... ده تکرد، وانییه؟

شیرین: ئه گه ر یه کسه ر وه لام نه ده مه وه... به هه له له من مه گه، تاتا، ئه گه ر یه کسه ر وه لام نه دایه وه، له وه وه یه که ها توومه ته سه رباریک درؤم پی ناوتریته وه، ناوه وم وا روونا که، وهک باخچه یه ک به هاری تیدا گه شایته وه... به لی تاتا، منیش هه ر ئه و شته م ده کرد... (ماوه یه کی بیده نگی.)

میهمه نه بانوو: تووش ئه و شته ت ده کرد... هه ر ئه و شته... دوایی؟ باشه دوایی تووشی فرهاد بوو یته، له و کاره ی که کردت په شیمان نه ده بوو یته وه؟

شیرین: راوهسته، با بیری لی بکه مه وه تاته... راوهسته بیر بکه مه وه... پرسیری چیم لی ده که ی... نازانم... نازانم...

میهمه نه بانوو: که ناوه وه ت وه کو باخچه یه کی به هار گه شا وه یه؟ که چیی دیکه درؤت نه ده وت؟ بیر بکه ره وه، ئه گه ر تو نهک وهک ئیستا به ده موچاویکی مرؤ فانه ی وه ها لاو و گهش و وه کو نه قش، وهک میوه، وهک سیبه ر نه بوو یته یه، ئه گه ر له سه ر ملتا، شپوه ی منت هه ل بگرتایه و تووشی فرهاد بوو یته یه؟ په شیمان نه ده بوو یته وه؟

شیرین: په شیمان... په شیمان ده بوومه وه تاتا... ده بووم.

(شیرین داده نیشی، ده ست به گریان ده کا. میهمه نه بانوو له ته نیش ت)

شیرین-هوه داده‌نیشی، ده‌ست به‌پرچیدا ده‌هینی.)

میهمه‌نه بانوو: بۆچی ده‌گرییی؟

شیرین: پیتم وایه تۆش په‌شیمانیت.

میهمه‌نه بانوو: من تووشی فه‌رهاد نه‌هاتووم که..

شیرین: چی ده‌بی با بیی، تا ئیستا که بیرم له‌مه نه‌کردوو ته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه

بووه که بیرم له‌و تازاره نه‌کردوو ته‌وه تو چه‌شتووته و چونکه من،

ته‌نیا بیرم له‌خۆم کردوو ته‌وه.. بۆیه..

میهمه‌نه بانوو: (قسه‌ی شیرین ده‌برئی.) مه‌گریی، مه‌گریی... من تووشی

فه‌رهاد نه‌بووم... من په‌شیمان نیم... (ماوه‌یه‌ک بیده‌نگی.) به‌لام له‌به‌ر

ئه‌وه‌ی تووشی فه‌رهادیش نه‌بووم، دلّم له‌باخچه‌یه‌کی به‌هاره‌ ناچی،

واته‌ درۆشم پی ده‌کری.

(میهمه‌نه بانوو هه‌لساوه‌ته سه‌ریی.)

شیرین: تو درۆ ناکه‌یت تاتا، ناتوانی درۆ بکه‌یت.

میهمه‌نه بانوو: ده‌توانم بیکه‌م... به‌لام چۆنیش... منیش بوومه مرۆڤیکی

ته‌واو جیاواز، شیرین... ده‌ستی یه‌کدیمان توند گرتبوو و ریمان ده‌کرد،

له‌پر بروسکه‌یه‌ک که‌وته نیتوانانه‌وه.

شیرین: چه‌ند سه‌یر قسه‌ ده‌که‌ی، تاتا

میهمه‌نه بانوو: نه‌ (چه‌ند سه‌یره) و نه‌ چه‌ند ترسناک... خو ئه‌گه‌ر بزانی

چه‌ند ترسناک بیر ده‌که‌مه‌وه.

شیرین: تاتا، فه‌رهاد؟

میهمه‌نه بانوو: مه‌ترسه... پیتم گوتی فه‌رمانی ئه‌وه ناده‌م که له‌ ملی فه‌رهاد

بدن، ئه‌وه‌نده‌ی که فه‌رمانی ئه‌وه ناده‌م له‌ ملی فه‌رهاد بدن...

شیرین: (قسه‌ی میهمه‌نه بانوو ده‌برئی.) منت خو‌شده‌وی... من بی ئه‌وه...

من نیم ئه‌وه‌یه... من...

میهمه‌نه بانوو: ئیستا تو برۆ... من له‌گه‌ل فه‌رهاددا قسه‌ ده‌که‌م... نه‌خپیر

بمیته... نه‌خپیر برۆ... ده‌بی ته‌نیا له‌گه‌ل فه‌رهاددا قسه‌ بکه‌م...

شیرین: دوا‌یی؟

میهمه‌نه بانوو: ئه‌گه‌ر به‌ده‌ست دایه‌ن بی ده‌موده‌ست ماره‌تان ده‌برئی و چل

رۆژ و چل شه‌و شاییتان بو ده‌گیترئی...

شیرین: تاتا گیان...

میهمه‌نه بانوو: گوتم ئه‌گه‌ر به‌ده‌ست دایه‌ن بی، نه‌موت به‌ده‌ست من...

کاره‌که هه‌مووی ئه‌وه‌نده‌یه که من چه‌ند له‌ کاروباری خو‌شه‌ویستی

تیده‌گه‌م... چه‌ند ده‌زانم...

شیرین: له‌ هه‌موو جیهاندا تو...

میهمه‌نه بانوو: ده‌سا برۆ... ده‌ی

(وه‌کو پال به‌ شیرینه‌وه بنی، له‌وه‌رگایه‌وه که بو حه‌ره‌م ده‌چی، ده‌ری

ده‌کات و ده‌گه‌ریتته‌وه..)

میهمه‌نه بانوو: (خۆی ده‌دوینئی.) من... له‌ هه‌موو جیهاندا.

(وه‌زیر دیتته ژووره‌وه.)

میهمه‌نه بانوو: تو... له‌وی، له‌لای ده‌رگاوه چاودیری ئیمه‌ت ده‌کرد، گویت

له‌وه‌ قسانه‌ گرتبوو که له‌گه‌ل خوشکمددا ده‌مانکرد؟

وه‌زیر: به‌لئی، بانووی گه‌وره‌مان.

میهمه‌نه بانوو: بیر له‌ شکاندنی شتگه‌لیک ده‌که‌مه‌وه، له‌ پارچه‌ پارچه

کردن و نابوود کردنی شتگه‌لیک، له‌ خوین رشتن... وا دیاره‌ خوینی تو

ده‌رپترم...

وه‌زیر: چه‌ند باش ده‌بوو، بانووی گه‌وره‌مان.

میهمه‌نه بانوو: فه‌رهاد به‌ینه.

وه‌زیر: منیش له‌ خزمه‌تتاندا بام؟ یان ده‌تانه‌وی ته‌نیا له‌گه‌ل نه‌ققاشدا بیت؟

ته‌نیا هه‌ردووکتان بن شیاوتر ده‌بی، بانووی گه‌وره‌مان.

میهمه‌نه بانوو: نه‌خپیر... ئیشک‌گره‌کانیش بابینه ژووره‌وه.

وه‌زیر: فه‌رمانتانه، بانووی گه‌وره‌مان.

(وه‌زیر ده‌چیتته ده‌ره‌وه، میهمه‌نه بانوو به‌ کاوه‌خۆ ده‌چیتته پیشه‌وه و

له سهر ته خته كه پيدا داده نيشي. چوار پاسه وان دینه ژووره وه. له دیوی ژووره وهی دهرگاوه دوه وستن. شانۆ تاریک و روونه، کاتیک پرده داده درپتته وه، ئەم تاریک و روونییه ته واویک تاریک ده بی. وه زیر و فهرهاد دینه ژووره وه. وه زیر نه بی هه موو پیاوه کانی دیکه چاویان له زهویییه. فهرهاد به پرتیکی تاییه ته وه دیتته پیشه وه و سلاو ده کا. (میهمه نه بانوو: وهک له ئاغه له وه مه ر بدزیت، خوشکه که مانت فراند، وهستا فهرهاد. سه ر یازمان کرده سه رتان، خۆت به دهسته وه نه دا. . فهرهاد: خۆ به دهسته وه دان ره وشتی ئیمه نییه، سولتانی گه وره م. میهمه نه بانوو: به شه ره اتی، مه گه ر تو نه ک ته نیا نه قش دروست کردن، جهنگ کردنیش ده زانیت. فهرهاد: ده یزانم سولتانی گه وره م. میهمه نه بانوو: تو مان به سه ر نه ققاشی سه رامان دامه زران، له کاتیکدا ته نیا جاریکی دی نه قشه کانتانمان نه دیتته وه. . فهرهاد: نه قشه کانتانمان نه بیینی؟ نه قشه کانی ژیر سوانه کانی کوشکه که ی شیرینیشتان نه دی؟ میهمه نه بانوو: نه خیر. فهرهاد: بو له بهر چی؟ میهمه نه بانوو: (قسه به فهرهاد ده بری). سه رت به رز بکه ره وه، فهرهاد. ته ماشام بکه. له سه ره وه تا نینۆکی پی سه یرمان بکه... (فهرهاد سه ری به رز ده کا ته وه. سه یری میهمه نه بانوو ده کا.) میهمه نه بانوو: نازارت بده ی... پیوسته نازارت بده ی، ده بی پیت بلین مردنیک بو خۆت هه لبریره... به لام هیچ مردنیک، بو من... بو ئیمه، ئیمه ی میهمه نه بانوو کچی شا سه نه م نه نازاره ی پیت چه شتین... بو من... نه شه ر مه زارییه ی به سه ر سه رامانتدا هینا... چه ند سه یر به روومدا ده روانیت؟ فهرهاد: ناره زووی کرپنۆش بردنی سه ر زهوی و ماچ کردنی داوینتان ده که م.

به وهی که مرۆقم، شانازی به وه وه ده که م که ئیوه ده بینم و لیتان راده مینم... نه وهی ئیوه کردتان، نه فریشته، نه دیو، نه درخت نه مه ل ده یكات، به لکو ته نیا مرۆف ده توانی بیکا. دلّم به پرتیکی به رگه نه گیراوه وه پر ده بی، چاوه کانم. . میهمه نه بانوو: (قسه ی فهرهاد ده بری). وس... به سه... چاوه کانت داگره... جاریکی دی بیینین سه یری روومان ده که یت، فرمان ده ده یین له ملت بدریت (ماوه یه کی بیده نگی). برینت سه خته؟ فهرهاد: نه خیر. میهمه نه بانوو: برینه که تیان تیمار کرد؟ فهرهاد: سه ر پزیشک-ی به نده تان کردی. (له م کاته دا له په نجه ره که نه وه، له دهره وه، دوور، نووزه ی قوول ده بیستری). میهمه نه بانوو: (به وه زیر). نه مه چیه؟ وه زیر: خه لکی شار مردووه کانیان ده لاویننه وه. عه رزم کردبوون، بانووی گه وره مان: په تا ته نیوه ته وه... میهمه نه بانوو: په نجه ره کان داخه ن... (وه زیر و دووان له پاسه وانه کان په نجه ره کان داده خه ن. لاواندنه وه نابیستری). میهمه نه بانوو: بینیت. وهستا فهرهاد ئیمه نه و مرۆفه نیین داوینی ماچ بکریت، به لام تو ش له ئیمه جیاواز نیت. تو ش هو لئ نه و مرۆفانه ت نییه که بو مردوو یان ده گرین. ئیستاکه تو بیر له هیچ ناکه یته وه شیرین نه بی (ماوه یه کی بیده نگی). شیرینت ده ده یینی وهستا فهرهاد، تو ئاماده یت؟ نه دی تو به رامبه ر به مه چی ده به خشی؟ تیا ده توانی چیای ئاسنین کوناو ده ر بکه یت؟ چیای ئاسنین کوناو ده ر بکه یت و ئاوه که ی بناری بگه یه نیته ناو شار؟ من نه مه بو نه وه نالیم چونکه نه وهی له کانییه کانی شاره وه هه لده قولئ ناو نییه و... کیمه، نه وه م

پەردەى سىيەم

پيشەكى

پير و لاو و ژن، پياوى خەلگى شارى ئەرزن، لەلای راستەو دەپنە پيش پەردەو. ھەندىكىيان مەشخەل بەدەست و ھەندىكىيان چراى ئەو سەردەمەيان بەدەستەو. ئەمانە لە چەپەو دەچنەو دەردەو، ئەم ئاپۆرە، كە لەلای راستەو بەدەر دەكەون، شەرىف و سەمەرقەندى لەلای چەپەو دەپنە پيش پەردەو. يەكسەو ھەنگا و دەپنە و رادەوستن. دەكشپنە لاو و سەپرى ئاپۆرە خەلگە كە دەكەن.

پياوى مەشخەل بەدەست: درەنگە... درەنگە...

ئەو پياوى لە تەكشەتە: ھېشتا سەعاتە رېيەكمان ماو... شەفەق ئەوئەندە نەماو.

پياوى مەشخەل بەدەست: بەر لە خۆرھەلاتن ناگەين.

ئەو پياوى لە تەكشەتە: ناتوانين دەموچاوى بېينين.

پياوى مەشخەل بەدەست: درەنگ ھاتين... درەنگ ھاتين.

سەمەرقەندى: ئەم خەلگە بۆ كۆي دەچن، وەستا شەرىف؟

شەرىف: دەچنە چياى ئاسنين... بۆ بېينين فەرھاد... ئەمرو دە سالى رېك بەسەر دەست بە كون كوردنى چياكەيدا رەت بوو.

سەمەرقەندى: ئەم باسە تا سەمەرقەندى لای ئيمە گەيشتوو. باوەرمان نەدەكرد... كەواتە راست بوو.

مىردى ژنە مندال لە باوئەكە: (بە ژنەكەى). ئەم زەحمەتە بە مندالى شەش مانگان دەدرى؟

ژنە مندال لە باوئەكە: (بە مىردەكەى). ھېچ شتېك بەبى زەحمەت كېشان نابى... با لە ئېستاكەو فېرى... كە ئەوم بوو كەم زەحمەتم

كېشا؟ رووى فەرھاد پېشانى ئەو دەدەم.

مىردى ژنە مندال لە باوئەكە: ماندوو بوويت... مندالەكەم بەدرى ھەندىكىش من ھەلېبگرم...

بەلاو مەبەست نىيە كە ئەوئە ھەلدەقولى كېمە يان ئا، بۆ ئەوئە بېيتە خاوەنى شىرىن، ئايا دەتوانى چياى ئاسنين كوناودەر بکەيت؟ ئەمەيە مەرجى من، ئايا مەرجەكەم پەسندە؟

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە...

مىھمەنە بانوو: ئەم كارە لەوانەيە پانزە، لەوانەيە بېست سالى بکېشى. بېست سالى...

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە...

مىھمەنە بانوو: لەوانەيە شىرىن ئەوئە نە سالى چاوەرپت نەكا.

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە.

مىھمەنە بانوو: تا چيا كوناودەر نەبى، تەنانەت پەنجەتووتەى شىرىنېشت پى نېشان نادەين.

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە.

مىھمەنە بانوو: دوور نىيە بەر لە تەواو بوونى كارەكە مېرىت...

فەرھاد: مەرجەكە تانم پەسندە.

(ماوئەكەى درېژ بېدەنگى، مىھمەنە بانوو لە تەختەكەيەو ھەلدەستېتەو سەر پېيان.)

مىھمەنە بانوو: زۆر باشە... برۆن...

(بە ئېشكگرەكانېشەو ھەموو دەچنە دەردەو، مىھمەنە بانوو خۆي بەسەر تەختەكەيدا دەدات و دادەنېشى، سەرى دەنېتە سەر باسكى و بە پرمەو دەست بە گريان دەكا.)

مىھمەنە بانوو: شىرىنەكەم، خوشكى من، تاقانەكەم... فەرھاد... فەرھاد...

پەردە

كۆتايى پەردەى دووھم

ژنه مندال له باوه شه که: نابې، نابې... بهری دده دیته وه.

پیاوی مه شخه له بده دست: دره ننگ هاتین... دره ننگ هاتین.

ئو پیاوی له ته کیه تی: شه فق ئه و ندهی نه ماوه دره که وئ... .

سه مه رقه ندی: (به شریف.) که واته له گه له خوردا دست به کار ده کاته وه،
تا خور ئاوا ده بی... .

شریف: کار ده کا.

سه مه رقه ندی: باشه، ئه م ئاپوره یه، ئه وانه ی بۆ بینینی فهاد ده چن، ئه گهر
به له خوره لاتن نه گه یشتن؟

شریف: گوئ بۆ دنگی گورزه که ی شل ده که ن بی بی ستن... دنگی گورزه
سه د باتمانییه که ی که کیوی پچ کون ده کا... دنگی که ته و تو که ته و او ی
دنگی گورانی و ئافه ریده و ئامرازه کان بی نی ته ئاراهه. ترسناک، به لام
ئه و تو جوان، که شتی وه هات نه بی ستین، خه مناک به لام پر ئومیدی
وه هات نه زانی بی... .

پیاوه کورته بالا که: (که له پشتی پیاوه بالا به رزه که وه داوینی ده گری و
رایده گری.) راهه سته سا... توش شیت بویت.

پیاوه بالا به رزه که: ده ست له داوینم به رده... .

پیاوه کورته بالا که: ده ئه م میلله ته نه زانه نازانی چ ده کا. خه ریکن پیاوه که
به پیغه مبه ر دابنن.

پیاوه بالا به رزه که: نه خیر، نه پیغه مبه ر، نه دپو و نه جنوکه، ناده میزادیکی
وه ک من و تو.

پیاوه کورته بالا که: گیر دده ی به رزه وه ندیی خویه ناپیاوه، که لله ره ق و
نه زان. به وه ی که هر ده بی شیرین سولتان بخوازی و بی ته زاوای
سه را... تو هه لسه و دست به کون کردنی چیا که بکه، ئه مه عه قلّه؟
به لام چا و چنوکی بهری چاوی گرتووه. کوره ئاخر ئه و چیا به کونا و دهر
ده کری؟

پیاوه بالا به رزه که: پیت ده لیم داوینم به رده (ده جوولج و خوی رزگار

ده کا.) من تو ده ناسم... که ئا و به چا و گه کاندای بچوړی، یه که م که س، تو
گورزه خوتی لی پر ده که بینه وه.

پیاوه کورته بالا که: ئاوی چی؟ ده ساله چاوه رپی ئا و ده که بن. ده سالی
دیکه ش چاوه روان بین بی سووده... تا ئه وسا کی ده مرئ و کی
ده مین؟ گوئ به شتی وه ها مه ده... ده ی بابگه رپینه وه.

(پیاوه بالا به رزه که پال به پیاوه کورته بالا که وه دهنی که ئه مجاره بیان
به قو لیدا لکاوه و ده ی خاته سه ر زوی، دپروا... کورته بالا
هه لده ستی ته وه، سه ر و له شی داده ته کی تی و ده گه رپینه وه، له لای
راسته وه ده چپ ته دهره وه... له م کاته دا.)

سه مه رقه ندی: (به شریف.) مه جنوون ده ناسین، به ئه وینی له یلاوه که و ته
ده شت و دهر، ئاخ و ئوفی کرد. جه رگی خوی به به ردی ره شدا دا.
پیمان و ابو دلدار ده بی و ابی... مل چه ماوه و چا و به فرمی سک... له
کاتی که دا فهادی ئیوه گریان و فیغان نازانی... .

شریف: به ده سکی گورزه سه د باتمانییه که یه وه نو سا و ته وه و چیا کان کون
ده کا. بۆ هینانی ئا و.

سه مه رقه ندی: سه یر و سه مه ره شه که... .

کچه لای یه که م: ئه گهر ئه مرؤش ده موچاوی نه بینم... .

کچه لای دووهم: من سالی پار بینیم... .

کچه لای یه که م: زور جوانه؟ ئه ویش تو ی بینی؟

کچه لای دووهم: کومه لیک خه لک بووین

کچه لای یه که م: گهر تو ی بدی بایه، له وانه بوو شیرینیشی له بیر بکر دایه.

کچه لای دووهم: گالته م پی ده که ی؟ هه... وه کو بلتی شیرینیش ئه و نده
جوانه؟

شریف: (به سه مه رقه ندی.) تو ئی ستاکه ئه م رپیه ت گرتووه (لای
راسته وه ی به رامبه ره که ی پیشان ده دا.) راست دهرؤی، مزگه و تیکت
دپته پیش، ئه وه ره ت ده که یت، به کولانی یه که می لای چه پیدا

دهرۆی، هەر لهوئى خانى عەلى زادهى لىيه، سلاو له كورپه كهت بكه...
لهوئى دهبى...

سه مه رقه ندى: باشه، ئهئى تو؟

(لهم كاته دا ئاپۆرهى خهلك له لای چه په وه ده چنه دهر وه و
سه مه رقه ندى و شهريف له بهردهمى په رده دا ده مینه وه.)

شهريف: من ده چمه لای فه رهاد. وه ستا به هزادى باوكى هه يه، ده ساله
خه م بو كورپه كهئى ده خوا، چونكه نه ققاشى به جئ هيشتوو به ههچ
جوړىك له فه رهادى كورپى خوئ نايته وه... په رهم قایل كرد، خه ربكم
ده بيه مه لای كورپه كهئى، بايى ئه وه شى تيدا نه ماوه كه به رگهئى تاسهئى
ئهو بگرئى. به سواریى ئه سپ ده چین و بهر له وهئى خوړ هه لبیت
ده گهين. دهئى سا به خودام سپاردن.

سه مه رقه ندى: نه خيتر، منيش ديم...

شهريف: وهره... ئينشاللا بهر له وهئى خوړ هه لبیت ده گهين و به يه كديتان
ده ناسيتم.

سه مه رقه ندى: من ته نيا به بيستنى دهنگى گورزه كه شى رازيم...
(ده چنه دهر وه.)

كوئايى پيشهكى

په ردهئى سيپهه. ديمه نى به كهه م

گردپكى چيائى ئاسنين، له لای چه پيدا و له بنه وه. لهو شوينه دا كه كانبيه كهئى
بنارى لى هه لده قولج و دهئى ئهو ئه شكه وه تهئى كه فه رهاد كارى تيدا
دهكات. دارستان، له دووره وه... بيشه، له نه خشهئى پيشه وه دا كه تا
دوورده كه ويته وه بچو و كتر ده بئ، يانزده دارچنار كه به ريزه چيندراون،
يانزده دار هيشتا نه مامن. فه رهاد ئهو رۆژه ئه وه يانئى چاندوو.ه.
تاريكو روونى بهرى به يانه. كه په رده ده كريتته وه فه رهاد هيشتا له
تهك ئهو يانزده مين داردها وه ستاوه كه هه ر ئيستئا چاندوو به تهئى، بو

پاك كردنه وهئى خوئى سه ر دهسته كانئى له پى به يه كدا ده سوئ و
دهر خته كان ده ژميئى...

فه رهاد: هه شت، نو، ده، يانزده... يانزده مين دار چنار مان چاند... ئه وه
ده چينه سالى يانزده مه وه... خوړ له هه ر كوئيه كدا بيت خه ربكه
هه لديته وه... (يانزده مه مين دره خت ده لاوينيته وه.) نه مامه گچكه تو
هه لده له رزيت، هه لده له رزيت، رۆله...

دارچنار: ده له رزم...

فه رهاد: هه نديكى ديكه دنيا گرم ده بيتته وه نه مامو كه كه م... سه عاتيك
ناكيئشى. هه ر كه خوړه تاو، بهر گه لا ورده كانت ده كه وئى...

دارچنار: نازانم داخو گه رمام ده بيتته وه؟

فه رهاد: دهئى... سا، ناز مه كه، گرم ده بيتته وه... بروانه ئه م باپيره يه ت كه
له سه ره پردايه، بهر له ده سالان ئه وم چاندوو... سه يري ئه م به ژن و
بالايه. كه ئه ويش له رو لاوازىك بوو وهك تو... له بهر ئه وهئى له گه ل
تو دا خه ربك بووين ئه ومان له بيير كرد كه ئه مرۆ هاتووين بو هه وائ
پرسينى دوستان.

(گورزه كه هه لده گرئى كه دابوويه پال دارچناره وه.) مه رحه با ئهئى گورزى
سه دبا تمانبى من... مه رحه با.

گورز: مه رحه با.

فه رهاد: (گورزه كهئى له سه ر زهوى داده نيئت و پالى پيوه ده دا، ريك وه كو
ئه وهئى كه له چاخانهئى گوندا سلاو له ده ورو بهر ده كا.) مه رحه با،
چيائى ئاسنين... مه رحه با مه لبه ندى ئيمه... مه رحه با.

چيائى ئاسنين: مه رحه با.

فه رهاد: مه رحه با، ئهئى ئه ستيرهئى ناهيد، هيشتا وهك له شه حوشتر له ويدا
به خاوى وه ستاوى، مه رحه با...

ئه ستيرهئى ناهيد: مه رحه با...

فه رهاد: مه رحه با ئهئى تاريكايى دره وشاوه مه رحه با.

دەنگە گەنم و خۆل بکە... ئەوان تەنیا بە گۆشتیان بە لەشیان
خۆشەویستی دەکەن. تەنیا بە دەستیان. بە دەمیان، بە چاوەکانیان... لە
کاتی کدا ئیوهی مەژۆ، بە دەلتان، بە خەیاڵتان، تەنانهت بە ئاوەزیشتان
خۆشەویستی دەکەن.

فەرهاد: راست دەکە، چیا ئاسنین، هیشتا نیوهمان ئەگەر لە چاوەکانمان.
لە دەمان، لە دەستمان دوور بێت. بە هەموو شتی کمانەوه دەمانەوی
بیگەینی.

چیا ئاسنین: ئەمە یە هۆی بە دەختیان.

فەرهاد: ئەوهی کە بەختیار شیمان دەکا هەر ئەمە یە... هەناسە سارد شیمان
و هیز شیمان هەر ئەمە یە...

هەناری دەم بە پیکەنین: (قاقایەکی دوور و درێژ).

خۆخی گرینۆک: (بە گریانەوه... لە پرمە دەدا).

فەرهاد: تۆ هەر پیکەنینی دەزانی، ئەی گۆلی دەم بە پیکەنین، تەنیا
پیکەنین. تۆش تەنیا گریان دەزانی ئەی خۆخی گرینۆک، تەنیا گریان...
بەلام ئیمە هەردووکیان دەزانی، پیکەنینیش و گریانیش.

چیا ئاسنین: وەستا شەریف هات؟

فەرهاد: وەستا شەریف هات، ئەی چیا ئاسنین؟ (هەڵدەستی). کوانی؟
تۆ... (شەریف دیتە ژوورەوه، فەرهاد بەرەو شەریف دەچێ). شەریف
بەختیاری.

شەریف: خێراندار بی، (باوەش بە یە کەیدا دەکەن). بزانی دەزانی کیم بۆ
هیناویت؟

فەرهاد: شیرین.

شەریف: نەختیر، هینانی شیرینم لە توانادا نییه؟

فەرهاد: ئەدی کیت هیناوه؟ خۆ ناکی...

شەریف: دۆزیتەوه، وەستا بە هزاد هیناوه... باوکت...

فەرهاد: باوکت؟ کوا؟ لە کۆتیه؟

(لەم کاتەدا بە هزاد و سەمەر قەندی دینه ژوورەوه، فەرهاد پیشوازی لە
باوکی دەکا. لە باریکی پەشۆکاوی ئەوتۆدا یە کە نازانی چی بکا.
دەستی ماچ دەکا.)

فەرهاد: بابە

(باوک و کور ماو یە کە لە یە کدی رادەمین.)

بە هزاد: هەروا تەماشای شپۆت بکەم و بوەستین، وەرە لە باوەشم بگرە، لە
باوەش گرتن و فراندن و لە پیتاویدا چیا کوناو دەر کردن، دەبی بە تەنیا
هەر بەشی سولتان شیرین بی؟

فەرهاد: (باوەش بە باوکی دەکا). بابە.

بە هزاد: (لە باوەشی فەرهادەوه دەخزێ). رادەستە... دە رادەستە... خەریکە
دەمخنکینی... ماشاڵا... لەوەتی وازت لە نەققاشی هیناوه و دەستت
بە بەردشکینی کردووه وەک ئاسنت لێ هاتووه. نەققاشیکی وەکو تۆ،
دیسان ئەوا کە لەم خۆینی تی دەزێ...

سەمەر قەندی: مەرحەبا... وەستا فەرهاد.

فەرهاد: مەرحەبا بەختیاری.

شەریف: (سەمەر قەندی دەناسینی). خەلکی سەمەر قەندە، تازه
گەیشتووه تە شاری ئیمە، بۆ بینینی چۆنیەتی نیگارکیشانی گولالە
لای ئیمە، هاتووه تە ئیره.

بە هزاد: تێگەیشستی، ئەی یاری دەدەری بەردشکین، کوری خەلکی لە
سەمەر قەندەوه هەڵدەستن و تا ئیره دین، بۆ بینینی گولالە لای ئیمە
دین و تۆش...

فەرهاد: بابە... دانانیشی؟ هەر بە پیتوویت...

بە هزاد: نەختیر... (ماو یە کە بێدەنگی). ئەو گورزی تۆم بدیبایە.

(فەرهاد گورزە کە دەهینی).

بە هزاد: دەلێن سەد باتمانییه... با بزانی ئەوهندە دەبی... بیته بزانی.

فەرهاد: پیتووی دیار نییه، بەلام لە راستیشدا وەها یە. هەندیکیش

قورستره.

به هزاد: تو هیشتا بدهری... هیشتا نه ونده پیر نه بووین. که تو بتوانی

هه لیبگری... منیش

(دهست ده داته گورزه که... دهیه وئ هه لیبگری، به لام هه نه ونده ی پی

ده کری له سهر زه ویدا بیجوو لیتته وه و بهس.) به راستیش گرانه.

(فه رهاد گورزه که به دهسته وه دهگری.) بو وه شانندی نه مه ته نیا

مه چهک نییه، مروث ده بی دلی وهک نه وهی توشی هه بی...

(فه رهاد گورزه که له جیتی پیشوویدا داده نیتته وه که دابوویه پال

دار چناره وه.)

به هزاد: (ته ماشای دهورو بهری دهکا.) ئیره زوریش ناخوش نییه.

سه مه رقه ندی: دیمه نی... ئاو و هه وای.

به هزاد: (قسه ی سه مه رقه ندی ده بری. روو ده کاته فه رهاد.) ده بزانه نه و

جییه م پیشان بده که بو هیتانی نه م ئاو له ناو به رده کانه وه، کونی

ده که یته.

فه رهاد: نه ئیره یه... بابه.

(هه موو پیته وه ده چنه به رده رگای نه شکه و ته که.)

فه رهاد: له ناو نه م نه شکه و ته دایه.

به هزاد: (سه ری ده باته ژووره وه.) له کونه ورچ خراپتره، هه ر ده پروا و ده پروا

و بنی نایه ت (سه ری ده هینیتته وه ده ره وه.) (شه ریف و

سه مه رقه ندیش ته ماشا ده که ن، دواتر باوک کوره به ته نیا جی

ده هیلیت و دوور ده که ویتته وه. له کاتی گف تو گو دا گه لای دار

لیده که نه وه له نیوانیاندا قسه ده که ن.)

فه رهاد: به ده سال، ریگه ی هه زار پیتم قوولتر کردو وه ته وه.

به هزاد: قسه ی پووج. له م کونه جانه وه ره دا... له م سهر چیا به دا... خه ری کم

بلیم دهک به لا-م له و کچه دا که شیرینی پی ده لیم. ناتوانم بلیم، کی

ده زانی، له وانه یه منیش یه کیکی وه هام تووش به اتایه، له وانه بوو

منیش وهک تو.

فه رهاد: باشه، نه ی دایکم؟

به هزاد: دایکت خودا لپی خوش بیته، چاکترین ژنیکی سهر پروی زه مین

بوو، به لام بهر له هه موو شتیکی دایک بوو. واته پیروژترینی ژنان...

به لام... (بیده نگ ده بی... ماوه یه ک بیده نگ.) تا مرد، هه موو پروژتیکی

بی نه وهی من پیته بزانه، ده هاته ئیره و ده وه ستا...

فه رهاد: به لپی.

به هزاد: بی نه وهی من پیته بزانه... له کاتی که دا من بو بینینی تو... هاتنیم...

له راستیدا نه گهر نه وه هاتنیا به لای تو من نه ونده که لله ره قسیم

نه ده کرد... نه و ده پروا کوری ده بینینی، من ده متوانی هه ندیکی دییش ریته

لی بگرم، ده لیم، لیم تیده گه یته؟

فه رهاد: تیده گه م بابه.

به هزاد: له باوه شمدا مرد، له باوه شی مندا مرد. به لام دوا و ته ناوی

کوره که ی بوو، وتی: فه رهاد و... کوژایه وه. (ماوه یه ک بیده نگ.) تو

که ی هه والی مردنی دایکت زانی؟

فه رهاد: بو پروژی دواتر... وه ستا شه ریف هه واله که ی بو هیتانم.

به هزاد: چیت کرد؟

فه رهاد: نه و پروژته کارم پی نه کرا. له ژیر دار چناره که دا دانیشتم، له ماوه ی

نه و ده ساله دا ته نیا نه و پروژته کارم نه کردو وه، له ژیر دار چناره دا

دانیشتم... زار زار گریام... وهک مندالیتیکی پینج ساله زار زار.

به هزاد: بیرت له مردن کرده وه؟

فه رهاد: بیرم لی کرده وه...

به هزاد: چون؟

فه رهاد: شتیکی پی بلیم، بابه. بیر له وه کرده وه که پروژتیکی ده بی ده مرم،

هیتزم پی ده به خشنی، له بهر نه وه نییه که ژیانم خوش ناوی، به

پیچه وانه وه له بهر نه وه یه که زورم خوش ده وی.

به هزاد: وه كو من. منيش وه هام... هه ره له م رووه وه ته مه نم حه فتا، كوره نهك حه فتا، شه ست، به لام كارم كو تايي نه هاتوه... (ماوه يهك بيدهنگي). ناو دپته ناو شار، وا نيبه؟

فه رهاد: دي... با به

به هزاد: خه لكي شار چه نديان تو خوش دهوي، نه گهه لپيان بپرسی، ته نانهت جاروبار له منيش بپرسی، تو وهك بلتي چيای ناسنين، نهك بو شيرين، له به ره وهوي كه نيمه به ناو شاد دهين.

فه رهاد: (قسه كاني باوكي ده پري). دوو كار تيكه لي يهك بوون، با به. ته نانهت واي لي هاتوهه بلتين داخو كامه يان پتر، مه سه له ي پتر بوونيش نيبه، واته وهكو بلتي نه وهي ده مه وي...
شه ريف: (له دووره وه قسه دهكات و دپته پيشه وه). وه ستا به هزاد، وه ستا به هزاد.

(سه مه رقه نديش له گه ل شه ريف- دا پيكه وه نزيك ده بنه وه.)

به هزاد: چيبه؟

شه ريف: ده تو سه يريكي نه م په لكانه بكه... (گه لاكاني ده ستی پيشاني به هزار ده دا). چ دارتيكه نازانم؟ به لام نه م گه لا يانه ي، نه م لا يانه ي دريژ بكريته وهه نهو لا يانه ي ديكه ي لي بكه ينه وه، ده توانين له وه نه قشانه ي ميحراهه كه ي تو دا به كاري به ينين.

به هزاد: نافه رين وه ستا شه ريف، رهنگه كانيشي رهنگه سه وه كه ي فه رهاد.. (روو ده كاته فه رهاد). كوره نه يني بوياخي رهنگي سه وهت به منيش نهوت. به وه ستا شه ريفت دا. نه ویش وهك مالدوزره وه مه غريبيبه كه له نيمه ي ده شاريته وه.

شه ريف: (بو نه وه ي بيكاته لاقرتي). تايا ده زاني، فه رهاد، چوزاني، بو نه وه ي پيم بلين وه ستا شه ريف، نهك شه ريف تاغا.

به هزاد: (قسه به شه ريف ده پري). له كو تاييدا ناچارت كردن كه بيلين... به لام به راستيش بوويته وه ستا... راستييه كه ي نه مه يه.

فه رهاد: منيش با سه يريكي نهو گه لا يانه بكه م... (گه لاكان له به هزاد وهرده گري). نه مانه... بو ميحراب ناشين.

شه ريف: له به رچي؟

فه رهاد: زور پانن.

شه ريف: نه م لا يانه شي لي كه م ده كه ينه وه...

به هزاد: نه م لا يانه ش دريژتر ده كرين...

فه رهاد: كه واته، بروانن (ده نوشتيته وه سه ره وي و به پارچه دارتيك چند نه قشيتك ده كيشي، نه واني ديكه ش لي گره ده بنه وه). نه م ميحراهه، وه هايه؟ نه قشه كانيش لي ره ده كرين، وايه؟ نه وه هه رچه ند راستي بكه نه وه و دريژي بكه نه وه ناي...

شه ريف: باشه، به لام

به هزاد: كوري من راست ده كا، وه ستا شه ريف... له وه زياتر كه له ره قی مه كه... شه ريف تاغات پي ده ليته وه... ها.

فه رهاد: (هه لده ستی). راه ستن من گوليكتان بو به يينم... (ده چي و گوليک لي ده كاته وه). نه وه تا.

به هزاد: جوانه

فه رهاد: ده مويست شتيك بلينم...

به هزاد: منجه منج مه كه، ده بلني بزائم.

فه رهاد: دواي نه وه ي ناو ده گاته چاوه گه كان. ده چم هه ره هيچ نه بي، يه كه م چاوه گه ي ناوي نزيك شار هه يه؟. نه قشي نه م گوله، له سه ره نهو چاوه گه يه ده كيشم. به ناوي چاوه گه ي چيای ناسينه وه. جاروبار بپر له وه ده كه مه وه.

به هزاد: نه وه يان بو من به جي به يله، چون ده بي نه ركي ناوه كه ش و نه قشه كه ش بخريته نه ستوي تاكه مروقيك، ده بي؟... خه مت نه بي من نه قشه كه ده كه م، ته نانهت نه قشيتكي وه هاي لي ده كه م كه گوله كاني چيا ناسينه كه ي تو، كه دواي ناوه ينان، بييت و ته ماشاي

بکهیت... (له پر وسکت ده بچي). به راست، نهوسا من له دنيا دا نامينم... هيشتا پانزده سالي دیکه ی دهوی، به لای که مه وه پازده سال، چاوت نه ترسي، نه ویش کوتايی دیت و به سهر ده چي... به لام من نهوسا له دنيا دا نیم... جا... با نه ب... نه نقشه کانم له و چا و گه دا ده میني که خور خورې ناوی پیدا دیته خواره وه.

شهریف: نانا... وهستا به هزاد، تو هيشتا بیست، بیست و پینج سال... به هزاد: (به رووی کورده کیدا راماره، قسه ی شهریف ده برې، به فهرهاد.) رارهسته بزانه، واوه بوهسته... تا روونا کتر ده بیته وه زهر دایی رووت ناشکراتر ده بچي... نامان روله... ده زانم گیروده یی کاریکی سهخته، پیانو زحمهت له خوویه ک رزگار ده بچي که گیری پیوه خوار دبی... به لام تو، به زور و زحمه تیش بچي، شپوهی کاتی کاره کت بگوره، شهوانه کار بکه، به روزه له بهر خوردا به سیره وه، هندی که له بهر خوره تا ودا بنوو... نامان روله... رووت زور زهرده...

فهرهاد: راست ده که ی با به... به لام به خوشت وت... زحمه ته.

به هزاد: ده زانم، ده زانم... منیش نالیم یه کسه ر... به رخه که م، روله که م... هندی که تا گات له خوت بیت، دهک خودا من بگری، ده سال سهرم لی نه دایت... دهک خودا گیانم ده رکیشی... ههر یه کسه ر ده ست ده که م به نه قشی چا و گه که ی تو... ده موده ست، به لکو منیش تا نهوسا نه مردم... به لام تو تا گات له... ئوف... ئوف... دهی سا با نیمه برؤین وهستا شهریف... با برؤین... ها نیستا خور هلدیته وه... با ده ست به کاره که ی بکاته وه، با برؤین... من دیسان دیمه وه، سبه ی همدیس دیمه وه، ئوف، ئوف... دهی، دهی سا... دهستم ماچ بکه، دهی نیمه ده برؤین.

فهرهاد: (دهستی به هزاد ماچ ده کا.) با به، دیسان دیته وه، وا نیبه؟ به هزاد: دیمه وه... دیمه وه... دهی، دهی سا، با ریبوار ری بگریته بهر شهریف: به خودام سپاردن سه مرقه ندی: بمینه به خیر، وهستا فهرهاد.

فهرهاد: به خوشتی و شادی. ریبه کی خوش... با به، سبه ی ههر ده بچي بیته وه.

(فهرهاد نهوان به ری ده خات، هیدی هیدی ده گهریته وه.)

فهرهاد: (به سهر پیوه پال به دار چناره وه ده دات و قسه ده کا.) تو، زهمانت پی ده لاین، زهمان، له تووی هه لتوقیودا، له بالی مه لدا، له پیپی میرووله دایت؟ له کوتیدایت ببه، په له تر به گورتر رت به، ههر روزه و خوریت به هیتتر بچي، تو ههر چنده به هیتتر رت بیت، چا و گه کان له ناو و من له شیرین-م نه ونده نریکتر ده ببه وه... زهمان: به پیریش و به مردنیش...

فهرهاد: تو نهو چیرو که بو نه وانه بلتی که له ژیان ده ترسن... تو به گورتر، ههسته وه تر هه لکه، نهو روزه نه ی که دین، لهو روزه نه جوانترن که له کوتایانان... (له م کاته دا شیرین دیته ژوره وه، فهرهاد، نهو نابینی. دوو ئافره تی له گه لدان و سهر بازی چه کداریشی له گه لدان. به ده ست ئامازه بو نه وانه ده کا، دوور ده که ونه وه. دواپی ههر وه کو جموجووله کانی دیمه نی دووه می په رده ی یه که م ته ماشا ده کريت. ته ماشای داره کان ده کا. دارسیوی لی نیبه. به ردیک له زهویبه وه هه لده گری و له شانی فهرهادی ده گری. فهرهاد ناو ر ده داته وه. شیرین ده بینی.)

فهرهاد: شیرین... (را ده کا و شیرین له باوهش ده گری. به یه کدا ده نالین، ماوه یه ک بهو شپوهیه ده میتیته وه و لیک ده بنه وه.) تو... شیرین... شیرین: من...

(فهرهاد دووباره شیرین له باوهشی ده کات و وهها توند به سنگیدا ده نوو سینیته وه که:)

شیرین: ناخ...

فهرهاد: (شیرین به رده دا.) گیانتم سووتاند؟ جتیبه کم شکاندی؟

شیرین: نه خیر... نه خیر... تو لیره دارسیوت نیبه... بو نه وهی له تو ی بگرم...

فهرهاد: (قسەى شيرين دەپریت و سەرى دەنیتە ناو دوو دەستییەوه، روو له خۆرهلات دەکا.) رووت له رووناکی بکه. بەرهو رووناکی وەرگەرێ... پتر، بەرهو رووناکی... خۆریش هەر هەلنەهات. خودا بیگرێ... راوهسته، با تەماشات بکه. راوهسته... (پەنجەکانی بەرووی شیرین-دا دەسوێ.)

ئەمە نیتوچەوانت، ئەمانە چاوەکانن، ئەمە لووت، دەسمت، چەناگەت... پەنجەکانم با دەموچاوت لەبەر بکن.

شيرين: فههاد...

فهرهاد: تۆم چۆن ناسییەوه، هەر که تۆم دیت و نەدیت، تەنانەت بەر لەوهی بشتبێم، کاتم نەما بۆ بینیت، هەر که هەستم کرد و نەکرد... له کاتی کدا...

شيرين: منت له بېر کردبووه؟

فهرهاد: تۆم لەبیر بکرده لێره کارم چی بوو؟ کارم له دنیادا چی بوو؟ قسە بکه. شتگەلێک بلێ. با گویم له دەنگت بچ، تەنیا دەنگت... چونکه بەرگەى ئەوه ناگرم له یەک کاتدا گویم له دەنگیشت بێت و بە دەموچاویشتدا بروانم. لێره دانیشە. (شيرين له سەر بەردیکی بەرز دادەنێ، خۆبشی له خواری پێیدا دادەنیشی. سەرى دەنیتە سەر ئەژنۆکانی کچه دا.)

شيرين: ئای که قسەم هەیه بۆتی بکه. نەک قسە، تەنانەت ئەو هەوالەشم پێ ناوتریتەوه که بۆم هیناویت (پرچی فهرهاد دەگرێ و سەرى بەرز دەکاتەوه.) هەوالێکی ئەوه ندە خۆشه که پرۆای پێ ناکرێ، بۆ تۆم هیناوه. بۆ هەردوو کمان، بۆ ئیمە...

فهرهاد: مەراقی هێچ هەوالێک، هێچ شتییک ناکەم. لەوانەیه بە دواى دە دەقیقه، یان دواى پێنج دەقیقه، بەوهی که بزانی چۆن توانیت بێیتە ئێره و بۆچی هاتی. ئەو هەوالە چیبە که پێتە؟ لەوانەیه لە مەراقان، لە خەمان، یان لە خۆشبیان بمر. بەلام هیشتا، ئیستا که. نامەوێ

هێچ شتییک بزانی، دەمەوێ رووی تۆ ببینم، دەنگی تۆم دەوێ، بۆنی تۆم دەوێ، دەتوانم دەست له گوشتت بدهم، ئیستا لەم کاتەدا جیاوازیم له گورگ، له دەنکه گەنم نییه.

(شيرين بیدەنگ دەگرێ.)

فهرهاد: دەگریتیت، بۆچی دەگریتیت؟

شيرين: له خۆشبیان

(شيرين پیدەکەنێ.)

فهرهاد: پیکەنیت

شيرين: له خۆشبیان

فهرهاد: من له ناخەوه، نە گریانم دێ، نە پیکەنێ، نە هاوار کردنی لێ هەلنەقولێ، هاوار بکه بلێم: ئەى چیا، ئەى بەرد، ئەى گورگ، ئەى مەل، مەرۆقینە با هەموو پیکەوه بەختیار بێن، مەگەر ئەمەرۆ چ رۆژێکە، تۆزێک بەر له تۆ باوكم لێره بوو.

شيرين: بیستووومه له چارهى منەوه له تۆزیز بووه، کهواته هات؟

فهرهاد: هات، بە تەمایە سبەینیش بێت... سبەینێ تۆ دیت... سبەینیش دیت، دوو سبەیش دیت.

شيرين: نەخێر...

فهرهاد: لەبەرچی؟

شيرين: هاتنی من پێویست نییه.

(دیسانهوه دەگرێ.)

فهرهاد: چیت وت؟ بوویت بەچی؟ دیسانهوه بۆ دەگریتیت.

شيرين: بۆ دە سالی خۆم، دە سال که به بێ تۆ بەسەرچوو. (پیدەکەنێ.) بومەتە ئاڤرەتۆکەیه کی چاوه فرمیسک، وا نییه؟ بەلام سا کۆتایی هات... کۆتایی هات، دەسا له یەکدی جیا نابینەوه. دابران، هەناسە ساردی، فرمیسک... کۆتاییان هات.

فهرهاد: تەواو؟ لێره... ئیدی لێره لەلای من دەمیتییەوه؟ بە رۆژ چیا

هه‌لده‌کۆلم، به‌شه و لیڤه کارده‌که‌م، له‌ژێر دارچناره‌که‌دا کۆشکێکت بۆ دروست ده‌که‌م. هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته‌کانی خۆم له‌بناغه‌یه‌وه تا نه‌قشه‌کانی.

شیرین: ئیسه، کۆشکێکی ئاماده و دروست کراومان هه‌یه، فه‌ره‌اد... به‌لکو تا‌که که‌موکۆپیه‌کی هه‌بێ ئه‌وه‌یه که هه‌موو شتیکت به‌ده‌سته‌ی خۆت دروست نه‌کردوه. به‌لام بۆ یه‌که‌مجار یه‌که‌دیما له‌وێ بینی... فه‌ره‌اد: تیناگه‌م که... من، که‌وا بێ به‌بێ ئاگاداری تاتات هاتووێته‌ته ئیڤه، نه‌خیر، یانیش، پرست به‌و کردوه... باشه به‌لام، چۆن ده‌بێ؟ ده‌پێم بلێ...

شیرین: ئه‌وه‌تا سا له‌مه‌راقان ده‌ستت به‌نیگه‌رانی کرد، به‌لام گوێ بگره، لێم گه‌رێ با قسه‌ بکه‌م... له‌ نووکه‌وه قسه‌ بکه‌م، ده‌بێ؟ له‌سه‌ره‌تا‌دا... بۆچی هه‌موو شتیکی به‌سێ وشه‌ نه‌لێم و ببیرمه‌وه... بێ جووله، به‌ بیرکردنه‌وه، ته‌نیا به‌بیرکردنه‌وه، ده‌سالی له‌ده‌ست چووم هه‌یه؟ ئیستا هه‌موو شتیکت له‌سه‌ره‌تاوه تیده‌گه‌یه‌نم، داخۆ هۆی به‌دریژی باس کردنی هه‌موو شتیکی ئه‌مه‌یه؟ یان ئه‌و سالی پر له‌ نیگه‌رانیانه‌یه که‌ لیڤه‌مان دانان، یان بۆ ئه‌وه‌یه که‌ جارێکی دی ته‌نانه‌ت باسیشیان لێوه‌ نه‌که‌ینه‌وه، به‌لام هه‌موو شتیکی له‌سه‌ره‌تاوه باس ده‌که‌م؟ گوێم لێ ده‌گری؟ ده‌توانی دان به‌خۆتدا بگریته؟

فه‌ره‌اد: به‌لێ.

شیرین: (ده‌سته‌کانی درێژ ده‌کا.) ده‌سته‌کانم بگره... جارێکی دی به‌ریان نه‌ده‌یته‌وه، ده‌سته‌کانم بگره. (فه‌ره‌اد، ده‌سته‌کانی شیرین ده‌گری و ده‌یانسوێ به‌ده‌موچاویدا.)

شیرین: که‌ تاتام مه‌رجی بۆت دانا زۆر زویر نه‌بووم. چونکه‌ ده‌بیتوانی بتکوژێ، یان بتخاته‌ زیندانه‌وه، ئه‌وه‌نده له‌تۆ دلتیا بووم که‌ نه‌ک ته‌نیا له‌خۆشه‌ویستیت، له‌عه‌قڵت، له‌هه‌بێزشت دلتیا بووم... چونکه‌ چاک له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا جه‌نگایت که‌ هاتبوون بمانگرن.

فه‌ره‌اد: ئیستا ش پشتم پێ ده‌به‌ستیت؟ له‌کاتی‌که‌دا له‌هه‌موو ده‌می‌ک پتر، به‌عه‌قڵ و به‌هه‌بێزترم...

شیرین: بۆچی وه‌ها خائینه‌ قسه‌ ده‌که‌ی؟ هه‌روه‌ها ده‌که‌یت، هه‌ندێک جار ده‌وه‌ستی و ده‌وه‌ستی و لا‌قرتیه‌ک په‌لاری‌ک ده‌هاوێژی وه‌کو به‌رد. به‌لام ئه‌م حاله‌شتم پێ ناخۆش نییه. ئیستا گوێم لێ بگره، چیم ده‌گوت، فه‌ره‌اد، وامده‌زانی له‌ماوه‌ی سالی‌که‌دا چیا‌ی ئاسنین... یان به‌دوو سال کوناودهر ده‌بێ...

فه‌ره‌اد: من ئه‌و به‌یه‌ک ده‌قیقه‌ کون...

شیرین: ده‌زانم... قسه‌م مه‌پره، دوا‌یی قسه‌ ناکه‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر ده‌نگم نه‌بیه‌ستی... هیچ شتیکی به‌تاتام نه‌وت. که‌مترین سته‌می‌کم نه‌بینی. فه‌ره‌اده‌که‌م بۆ من گه‌یشتن، به‌وه‌ی که‌ ده‌توبست ئازاریش بچێژی... بیه‌ر.

فه‌ره‌اد: ئازار چه‌شتن نییه، که‌س هه‌یه‌ چه‌زه له‌ئازار بکا. بۆچی من ده‌رویشی چله‌کی‌شم؟ به‌تۆ شایان بوون، تۆ به‌ئاره‌قه‌ی نی‌سوجه‌وان به‌ده‌ست خستن.

شیرین: به‌لێ راست ده‌که‌یت، به‌لام ئه‌وه‌م پێ له‌بیر ده‌به‌یته‌وه که‌ ده‌مه‌وی پیتی بلێم... له‌گه‌ل تاتامدا ته‌نیا جارێکی‌ش ئه‌م باسه‌م نه‌کردوه، ته‌نیا جاروبار له‌کاتی گریاندا من ئه‌وه‌م دیوه، جاروباریش ئه‌و منی بینیوه. بێ ئه‌وه‌ی هیچ شتیکی باس بکه‌ین... باوه‌شمان به‌یه‌که‌یدا ده‌کرد و ده‌گرابین.

فه‌ره‌اد: تاقانه‌ی من، رۆله‌ی من...

شیرین: تۆ هیچ نه‌بێ، تۆله‌ی داخی ده‌روونت له‌و چیا‌یه‌ ده‌که‌یته‌وه که‌ کونی ده‌که‌یت به‌لام من...

فه‌ره‌اد: تیده‌گه‌م. شیرینی من، تیده‌گه‌م

شیرین: کۆتایی سالی سێیه‌م بوو. له‌م لاو لاوه به‌گوێمدا ده‌درا که‌ چیا که‌ نه‌ک به‌دوو سال، به‌ده... پانزده‌ سالی‌ش کوناودهر نابێ... من بروام

نه ده کرد. داخو به ئاسانی باوهر به نائومییدییه کی وه ها دوور و دریژ ده کری، فه رهاد؟ کو تاییی سالی سییه م بوو، وه زیر... وه زیرت له بیره؟

فه رهاد: به لئی

شیرین: ده ترانی که دوژمنی من بوو؟

فه رهاد: ههستم به وه کردبوو

شیرین: هۆیه که ی؟

فه رهاد: ئه وه ش

شیرین: باسی چیم ده کرد، وه زیر بهر له مردنی به رۆژتیک، چونکه رۆژی دواتر دللی له لیتدان کهوت و... کهوت و مرد، به للام ده یزانی ده مرئی، ده موبست چی بلیم، بهر له مردنی، بو ئه وه ی خه م بداتی هاته کۆشک، دوو شتی پئی وتم...

فه رهاد: چی؟ چیی وت؟

شیرین: وتی تو ئه مه بزانه شیرین سولتان، چیا به بیست سالییش کوناو ده ر ناکرئی. من به خۆم بهر له وه ی له دایک بم، له کاتی باوکیشمدا هه ول دراوه، نازانم مردنی چهنده سیکی ژمارد، دوا بییش وتی «ئینشائه للا به فه رهاد ده که تان ده گهن. به للام ئه وسه ده موچاوتان له وه ی تاتاتان پیرتر ده بی. هه ر هیه چ نه بی له شی ئه و گه ش و لاوه، ئیوه، له شیشتان...». دوا بییش قسه که ی دیکه ی وت...

فه رهاد: ئه و چی بوو، قسه که ی دی؟

شیرین: ئه مه یان زۆر دواتر له گه ل تو دا قسه ی لیوه ده که یین. شتییکه په یوه ندیی به تاتامه وه هیه... رۆژتیک ئه مه ت پئی ده لیم که منیش و تۆش پیر ده بین. من باوهرم نه کرد، به للام به جوژتیک گومان که وته ناخمه وه... ئیستا وه کو گورگ ده مکرۆژی... له وه خراپتر، خراپتر... بیستنی ئه مه ی دووه میانه، بو ئه وه ی له وه مه رجه بگه رپته وه که تو په سندن کردبوو، ئه گه ر بیرم له وه بکر دایه بچم له تاتام پپارپتمه وه و بکرووزیمه وه لیم تووره نه ده بوویت، وا نییه؟ چی بکه م؟ جاروبار هیزم

تیدا نه ده ما، به للام ته واو، ده سا هه موو ئه مانه ته واو بوون. به پارانه وه و سکالای من تاتام له مه رجه که ی بگه رپته وه شتییکه و ئه و له خو بیه وه، نه تو، نه من لیتی پپارپینه وه و سکالای لی بکه یین، ئه و له خو بیه وه... ده سا چ حه قی ئه وه ی هه یه له خو بیه وه مه رجه ی وه ها بو تو دابنئ؟ مرۆقتیک به خو ی بو رزگارکردنی مرۆقتیکی دی، مافیکی به سه ر ئه و مرۆقه بو دابین ده کا؟ داخو به دغه کی ده که م؟ داخو هه ناسه سه ردیی تو منی کرده مرۆقتیکی زۆر به دکار؟ بو له سووتان رزگارکردنی مندالی دراوسییه که ت، ئه گه ر خو ت کرد به ناو ناگردا و کوپر بوویت، مافی ئه وه ت ده بی ده سا بلتییت ئه و منداله هه منه؟ تکایه وه للام به ده ره وه، فه رهاد، تکایه قسه بکه...

فه رهاد: بیر له وانه ده که مه وه که له پیناوی کاری گه ورده دا مردوون، بو وینه ئه وانه ی له پیناوی ئه وه ی ولاتیان له دوژمنان پپارپیزن مردوون.

ئه وانه، مردووه کان داوای هیه مافیکیان ناکهن.

شیرین: به للام ئه گه ر له ژیاندا بوونایه؟ به للام ئه وانه ی له گه ل دوژمناندا جهنگاون و نه مردوون؟

فه رهاد: بینگومان که قسه ی خو بان ده که ن و قسه کانیا ن بهر له هه موو که سیکی دیکه له گوئی ده گیرئی. به للام ئه و دۆزه ی له نیو تو و تاتادایه جیایه، مافی به ده سه ته ی تراویش، ئه گه ر بو زۆرداری به کار به یترئی، له ماف به ده ره ده بی... هه رچی بی، واز له مانه به یینه، واته ئیستا تاتات واز له و مه رجه ده هینئ که بو منی داناوه؟

شیرین: به لئی

فه رهاد: تو چی ده لیتییت؟

شیرین: به لئی، ده لیم، ده لئی، واز ده هینئ، دوینئ شه و ناردی به شوینمدا، له میژبوو به کدیما ن نه دیتبوو. من له م سالانه ی دوا بییدا خو م له و به دوور ده گرت. ئه ویش له وه ده گه یشت. له من هه لده هات، دوینئ شه و ناردی به شوینمدا، وتی. سه به ی له به یانییه وه بهر له وه ی خو ر هه لئی،

بچۆره لای فەرهاد، بەو بلێ، من لە مەرجی خۆم واز دەهێنم، وتی:
 زۆرم ئازاری ئێوه دا، لێم ببورن. بەلام نەدەگریا، چاوەکانی وەکو من
 نەبینن و ابوون. وەک لەگەڵ دیواردا قسە بکا وەها بوو. وتی ئەگەر
 دەتانهوی وەرن لەسەرادا دانیشن. گەر دەتانهوی لە کۆشکدا جیتی
 خۆتان بکەنەو... کۆشکت لەبیرە، فەرهاد؟ وەک کۆشکی بەهەشت...
 ئەو نەقشانەت لەبیرە کە لەژێر سوانەکاندا کیشاتن؟ من دە ساڵە
 ئەوەندەم سەیر کردوون، لەبەرم کردوون... باخچەکەت هاتەووە بێر؟ ئەو
 باخچەیهی کە سێوێهەم لێی کردەو و تێم گرتی... بەختیاریمان پێ
 رەوا بوو. وای نییە فەرهاد؟ زۆرمان چەشت. وای نییە؟ بێر لە چی
 دەکەیتەو؟ بۆچی تێم نائالیتی؟ وەک ئەوەی ئیستە تا شکاندن
 ئیسکەکانم نامگوشیتەو؟ چیت لێ هات؟
 فەرهاد: (هەلەدەستێ و کە هێشتا دەستی شیرینی گرتووە ئەویش
 هەلەدەگرێتە سەرپێ). وەرە تاقانەکەم، شیرینی من...
 شیرین: چەند سەیر ئەمەت وت؟ وەکو بلێی ئەوەی دەلێی نەزانی چیبە؟
 تۆ چیت لێ هات؟
 فەرهاد: وەرە ئەو جیبەت پێ نیشان بەدەم کە کاری تێدا دەکەم... لەپێشدا
 گورزەکەم ببینە... ئەوەتا...
 شیرین: (دەیهوی گورزەکەم بجوولێتێتەو کە دراوەتە پال دارچنارەو بەلام
 ناتوانی ببجوولێتێت). چەند قورسە... چەند بەهێزی.
 (بە فەرهاد-دا دەتالێ، لەلاملیبەو ماچی دەکا.)
 فەرهاد: (شیرین دەهێنیتە لای دەمی ئەشکەوتەکە). ئیستە ئەو شوپنە
 پیشانی تۆ دەدەم کە کاری تێدا دەکەم. ئەوەتا، لەناو ئەمەدا کار
 دەکەم.
 شیرین: فەرهادی من... لێرەدا... چۆن دەبێ؟ ئێرە، خودا گیانی
 بسەندمایە... پزگارم بووایە... بمردمايە... تووشی من نەهاتیتایە...
 هەموو ئەم شتانه لە رووی منەو بەسەرتدا هاتوو. (ئێجگار بێدەنگ

دەگریی).
 فەرهاد: مەگریی شیرینی من... بەراستیش چاوت پێ ئەسیرین بوو...
 دەپێتکەنە بزەم.
 شیرین: (پێدەکەنێ). بەراستی زۆر چاوە فرمیسکم؟
 فەرهاد: زۆر... ئیستە گوێ لە من بگرە.
 شیرین: گوێم لێیە...
 فەرهاد: بەردەکانم بە درێژایی هەزار پێ هەلکۆلیتە... واتە، ئاو هەزار پێ
 نزیکترە... ئیستە کۆمەلە بەردێکی ئەستووری دیکەم هاتەووە پێش...
 ئەویشم کە هەلکەند، ئاو بە دەشتدا دەپوات و لەو پێوە بەرەو شار.
 خەلکی شار ئیدی وەک ئەوەی ئەو ئیسوارەیه... وەک ئەو ئیسوارەیه
 مردوووەکانیان نالاولێننەو، کە لە تینوان وەک مێش بەردەبوونەو و
 دەمردن، هەموو دۆزەکە لە ئەستوورایی ئەو بەردانەدایە... بەلام من
 گورزەکە تۆزێ قورستر.
 شیرین: تۆ باسی چیم بۆ دەکەیت؟
 فەرهاد: باسی ئەوەت بۆ دەکەم کە چۆن بەردەکانم هەلکۆلی، چۆنیان
 هەلەدەکۆلم، باسی چۆنیەتیی گەیشتنی ئاوت بۆ دەکەم بۆ ناو شار...
 بەردەکان.
 شیرین: لەبەردەکان بە من چی، بە تۆ چی؟ یەک دەقیقە، تەنیا یەک
 دەقیقە نامەوی لێرە بوو ستم... دەی بابروین.
 فەرهاد: نەخێر
 شیرین: چی؟ وت نەخێر؟ تۆ دەلێی چی، فەرهاد؟
 فەرهاد: ئەم بەردەش هەلەدەکۆلم، ئاوەکە دەگاتە ناو شار، کێم نا، ئاوی
 سازگار و خاوین خاوین دەبێ بە چاوەکاندا بچۆرێ...
 شیرین: ئەو تۆ شیت بووی؟ پیت دەلێم تاتام وازی لە مەرجەکەیی خۆی
 هێناوە... تۆ تێناگەیی؟
 فەرهاد: ئەو مەرجەیی تاتات بۆ منی دانابوو... لەمێژە لە بێرم چووەتەو.

شیرین: منیشت له بیر...

فهراډ: نه خپړ... (شیرین له نامیژ ده گری). تو ناکړی له بیر بکړی... من که بژیم، چون دتوانم تو له بیر بکه م... گهر تو له بیر بکرډایه له میژه لیره نه ده مام... له بیر کردنی تو، له بیر کردنه وی دنیا یه، له بیر کردنه وی خوشه ویستی مرؤف و ئه و ئاوه یه که له چا و گه کانه وه ده چوړی، له کاتی کدا هه ر یه که له مانه م، رۆژ به رۆژ پتر خوش ده وی... واته تو، شیرین-ه که م رۆژ به رۆژ زیاتر، رۆژ به رۆژ له خو بو رده یی وه... شیرین: تینا گه م، هیچ شتی ک تینا گه م، فهراډ... نه خپړ، نه خپړ، تیده گه م، مه سه له ی ئا بو وه، ریزه، مه سه له ی که سایه تی مرؤفه، مه سه له ی ئه رکه، مه سه له ی کو تای پی هینانی کار تی که ده ستی پی کرابی، دۆزی ئه و مرؤفانه ی که بو ئه و مردو وانه یان ده گری پی له تینو وانه دهرن... باشه، به لام، هی ئیمه ش، دۆزیک هه ردو وکمان هه یه... فهراډ: دۆزی هه ردو وکمان، له دهره وه ی هه موو ئه مانه وه یه که ژماردن یان له و لایانه وه نیی ه تا قانه که م...

شیرین: تو ئیدی منت خوش ناوی... چپی دی منت خوش ناوی... داخو مافی ئه وه ت هه یه که خو مان، من، هه ردو وکمان بو ریزه دۆزیک، بو که سانی دیکه خه رج بکه ییت؟ بروانه چون خه ربکم پیر ده بم، بروانه هیله کانی رووم، بروانه.

فهراډ: (سه ری شیرین ده گری ته ناو دوو له پیی ه وه). لیره، له ناو وراستی ناوچه واندا هیل تی ک په یدا بو وه.

شیرین: که واته بینیت؟

فهراډ: بیگومان بینیم... هه ر که ئه و هیله م بین ی و نه بین ی، گیر دده ی ئه م هیله ی ده سال چاوه روایی من بووم، گیر دده ی هیل ی ده سال بیر له من کردنی تو بووم... با ئه و هیله ماچ بکه م... (ماچ ده کا). شیرین: به رم بده... (له نامیژی فهراډه وه رزگار ده بی، ده گه ری، یه کسه ر له گریان ده وه ستی). ده شگری تم و گوپی ناده ی تی.

فهراډ: تو ده گری ییت، من خه م ده خو م... من ته نیا جار تی ک گریاوم، که هه والی دایکم پی گه یشت.

شیرین: له کاتی کدا که دا بران ده تگری پی نی؟ منیش به مردو و ده ژمی ر دیم. فهراډ: له دنیا دا تو، من (ده رو به ر پی شان ده دا). هه موو ئه مانه ی ده یان بین ی... تا می تن، ده کری جودا بین ه وه؟ شیرین: ئه مانه هه موو لاف و گه زافن.

فهراډ: شیرین تکات لی ده که م، جار تی کی دیکه ش پی بکه نه. ئه گه ر نابه دل ی ش بی... تکات لی ده که م، ته نیا به خه نده شت، پی تو یستم به ته نیا خه نده شت هه یه تا ئه و را ده یه ی که نایزانی.

شیرین: چون ده زانم پی بکه نم؟ من که که و توومه ته ئه م حاله. فهراډ: ده پار تمه وه... چون خوش دده وی تیت... ئاخ چونم تو... تو چون، له دووره وه ش و له نزی که وه ش، هه موو کاتی ک له هه موو شو تی کدا.

شیرین: (به حال زه رده خه نه یه ک ده کات و قسه ی فهراډ ده بری). ئه مه ت جار تی کی دیکه ش به من و تبوو... به بیر تدا ها تو وه؟ فهراډ: ده ساله ئه وه هه موو رۆز تی ک ده لی تمه وه...

شیرین: من تینا گه م که... (ماو ده یه کی بی ده نگ ی). زوری پی ده چی؟ ئایا کونا و ده ر کردنی ئه م به ردا نه زوریان پی ده چی؟ فهراډ: نازانم... نازان ری... له دهره وه پی توانی ئه ستو و رای ی له توانا دا نیی ه... له ژیر گل دایه

شیرین: هه ر هیچ نه بی درؤم له گه لدا بکه، سالی ک، پینج سال... بل ی... نه خپړ... هه لممه خه له تی نه... ده سال چاوه ری تم کرد، تا مرد نی ش هه ر چاوه ری ده که م... (پی ده که نی). ... له م چیرۆ که دا هه ر که سه و هونه ری کی نواند، منیش چاوه روایی ده زانم... چاوه ری ده که م، چاوه ری کردنی تو فی ر ده بم... فهراډ... وه ک ئه و دایکانه ی کوریان ده چنه غه رب یی... به دان به خو دا گرتنه وه و به بی سکا لا کردن... ده گیانه که م سا ماچم که... له گه رده نمه وه ماچم که... دو ای ش له و هیله وه.

(فهراډ، گهردنی شیرین و هیللی نیوچه وانی ماچ دهکا.)

فهراډ: سبهی، یان دواى سالیك، یانیش جوزانم، دوو سبهی نایبیتته وه؟ شیرین: ناتوانم بییم، فهراډ... به توّم نهوت، تاتام وتی، نه گهر فهراډ دهمودهست کاره که ی به جی نه هیللی و له گه لتدا نه یی مهرجه که م لانه به م... وتی تا ئاو به چا و گه کاندای دئ، دیسان ته نانهت په نجه توو ته شت نابینئ، ئەمه شی له و کاته دا وت که من له ده رگاوه ده رده چووم، به دوامدا هاواری کرد. خودایه دهنگی چهند ترسناک بوو. فهراډ: باشه.

شیرین: (به دوا ئومیدیتکه وه.) تاتام وای وت، تیده گه ی؟

فهراډ: تیده گه م... باشه

شیرین: دیمه وه... فهراډ

(فهراډ دیسان دهیه وی به شیرین- دا بئالی، به لأم شیرین که ههست دهکا ئەوه جموجوولییکی مائئا واییه، سووکیتک پالی پیوه دهئی، دههوستئ، ته ماشای ناوچاوه کانی فهراډ دهکا. دوا یی دهگه ریتته وه. وه کو شیت به راگردن دهچیتته دهروه. فهراډ ماوه یه ک له و جییه دا ده مینئ که لیبه تی، دوا یی دهچیتته سهر به رده کان. به ولایه دا ده پروانئ که شیرینی لی بزر ده بی. له م کاته دا خو ریش له هه له اتندایه. له پیش هه موواندا ئەو ژنه ی که مندالی له باوه شدایه و میرده که ی و ئەو ئەرزه نییانه ی (خه لکی ئەرزهن.) که هاتوونه ته لای فهراډ. دینه پیشه وه ی شانۆ.)

ژنه مندال له باوه شه که: وهستا فهراډ

فهراډ: (ئاوړ ده داته وه، قه له بالغییه که ده بینئ.) به خیر بیتن.

ئەرزه نییبه کان: خیر انداری، وهستا فهراډ.

(فهراډ له سهر به رده کانه وه دیتته خواره وه و به ره و گورزه که ی دیت و ئافره ته مندال له باوه شه که پتی پی ده گری، مندالی باوه شی ده داته فهراډ.)

ئافره ته مندال له باوه شه که: کورده که م بو تو هینا... شه ش مانگانه... رووی

تو ببینئ، به نیازی ئەوه وه که له ئیستا وه فیر بی، وه کو تو ئازابی

فهراډ: (مندال که ی لی و ه رده گری.) ئەو له من ئازاتر بی... من ئەوه نده... من ئەوه ندهش ئازانیم... (مندال که ماچ دهکا، دهیداته وه به دایکی.

گورزه که ی ده گریته دهست، ری به ناو قه له بالغی ده ورو به ریدا ده کاته وه و دهچیتته ناو ئەشکه و ته وه. قه له بالغی، هه ندیک له سهر زه ویدا

دانیشتوون، هه ندیکیان پالیان به داره کانه وه داوه، شانویان پر

کردووه، له باریکی ریزو سه رسامیدان، دوا ی ماوه یه ک، له ناو

ئەشکه و ته وه دهنگی گورز ده بیستری...)

ئافره تی مندال له باوه شه که: (مندال که ی به ناو ئەشکه و ته که دا دهکا.)

دهنگی گورزه که ببیسته، کورم... دهنگی گورزه که ببیه...

(که دهنگی گورزه که به رده وام ده بی، په رده داده دریتته وه و- تا- په رده ی

دیمه نی دووم- ده کریته وه- که هه ندیک درهنگ ده کریته وه- له کو تاییدا

ورده ورده که بزر ده بی- ئەگه ر پیویست بو... موسیقا ده بیستری.)

کو تایی دیمه نی یه که می په رده ی سییه م

په رده ی سییه م. دیمه نی دووم

لهبارهي شانؤنامهي (فهراهد و شيرين)هوه

ئهو نووسينانهي خوارهوه لهو نامانهي (نازم حيكهت)هوه وهرگيراون كه سالي (١٩٤٨) بو (پيرايه)ي هاوسهري ناروون، زانباريي ئهوتو بهدهستهوه دهدهن كه پيئونهنديان به شانؤنامهي (فهراهد و شيرين)هوه ههيه. له بهرگي دووهمي ئهه چاپهه له بهردهستماندايه ناو و نيشاني شانؤنامهكه بهمجوره نووسراوه.

فهراهد، شيرين، ميهمهنه بانوو و ئاوي بناري كيوئى ئاسنين. ميژوو به نامهكانهوه نيبه، بهلام له ميژووي سهه زهرفهكانهوه دياره كه له نيواني (١٩٤٨/٦/١٤) و (١٩٤٨/٩/٦) دا نووسراون.

له نامه يهكي (١٩٤٨) ي نازم حيكهت-دا كه بو پيرايه ي نووسيوه دهلي:

دهمهوي به ناوي (فهراهد و شيرين)هوه شانؤنامه يهك بنووسم، چيروكي (فهراهد و شيرين) دهزاني، وا نيبه؟ من نيوي ئهه چيروكه وهك بناغه وهردهگرم، بابهتهكه به كورتي بهم شيوهيه دهبي: (شيرين)ي خوشكي (ميهمهنه بانوو) ي سولتاني شار، عاشقي فهراهد دهبي كه نه قشي كوئشكهك يان دهكات و فهراهديش عاشقي ئهه دهبيت. داينه ي شيرين ئهه به ميهمهنه بانوو رادهگهينه، ميهمهنه بانووش عاشقي فهراهد بووه، بهلام له نيواني ئهه خوئشهويستيه زوره ي خوشكهكي و ئهه عهشقه ي بهرامبهر (فهراهد) دا كه ههستي پي دهكا، دادهميئي، له كوئاييشدا بيانوو به فهراهد دهگرئ و له ههلوئستتيكي بي ئهه نجامدا، بهنيازي له ناو بردني فهراهد داوا كاريههكي به ئهركي بهمجوره ي دهخاته ئهستو: شيرين بهمه رجيك دهدهمه تو، ئا بو شار داين بكه ي، چونكه شار بيتاوي دهچيئي و پيوست دهكا له چيايكه وه ئا بو شار بهيئري. فهراهد مه رجكه په سند دهكاو به عهشقي شيرين-هوه دهست دهكا به ههلكوئيني چيا. له لايه كه وه چيا هه لده كوئي، له لايه كي ديكه وه وينه ي شيرين له سهه تاشه بهردهكاندا داده تاشي، ئهه كاره سالانيك دريژه

دهكيشي و ئهه عهشقه ي كه فهراهد بهرامبهر شيرين ههيه تي، بهه ناماچه دهگورپتهوه كه چياكه كوناو دهه بكات و ئاوه كه بو شار بهيئي، لهه بهينه دا ميهمهنه بانوو دهمرئ. ئاستهنگ له بهردهمي جووت بووني شيرين و فهراهدا ناميني، بهلام فهراهد به شيوهيهك پابهندي ئهه كاره ي خو ي بووه كه ناكري له نيوه دا جتي بهيئي. نه خوئشه، ماندووه، بهلام له ههلكوئيني چياكه دا بهردهوامه. له كوئاييشدا لهه كاته دا كه مزده ي هاتني ئا بو ناو شاري پيئدهگا... دهگاته ئاواته گه وه كه ي و له تهك كاره مه زنه كه يدا له نيواني باسكه كاني شيرين... دا دهمرئ. ئا بهمجوره چيروكي (فهراهد و شيرين)م كرده بناغه ي مه بهستيكي وهه. بهم شيوهيه كه بابهتهكه باس كرا، بهلكو وهه به كورتي كه باس كرا. له وانه يه زور روون نه بيته وه، بهلام ئهه بابهته، ههست دهكه م ئهه ونده بهه يزه، لهه پروايه دام بيسته كاريكي چاك. بو نمونه، بهه عهشقه وه كه بهرامبهر به مرؤقايه تي و بهرامبهر خير و خوئشي مرؤقايه تي، كوئشي عهشقي ههست پي كراو نيبه، بهلكو دهبي يه كيه تيبهك پيئك بهيئي. ههروهه پيم وايه ئهه پيئونه ييه ي نيوان مرؤف و سروشتهش وهك ويستوومه، بتوانم بهدي بهيئم، ئيستنا هه رجيبهك بلئم بوئشه، دهبي بينووسمه وه، بزائم چوئ دهبي؟

له نامه يه كي ديكه وه:

خوئشه ويستم، تا قانه كه م

چيروكي فهراهد و شيرين، دهقه كه خو ي بهه جو ره نيبه كه وهك جاري پيشوو بو م نووسيو ويئ. ته نيا نه ققاشيي فهراهد و ئهوه ي كه شيرين خوشكي فه رمانره وايه كي به ناوي ميهمه نه بانوو وه له گه ل كون كردني چيدا له لايه ن فهراهد وه بو رايكيشاني ئا بو كوئشي شيريني تي دا يه، ئينجا رووداوه كان دريژه دهكيشي و دهروا... ئه وانه ي من له سه ره وه باس م كردوون، له كتيم گواستووه ته وه، هه ر ئه وه نده.

له نامه ي داها توودا په رده ي يه كه مت بو ده نيئرم، چونكه له په رده ي يه كه م بوومه وه. ماوه ته وه پاك نووسي بكه م، بهه پيري هيزو تينمه وه و به

- (۵۴) میژووی ئەدەبی کوردی. بەرگی یەکەم. دانانی: د. مارف خەزنەدار.
- (۵۵) شازادە چکۆلە. رۆمانی میرمنداڵان. نووسینی: سەنت ئیگزوپیری. وەرگێرانی: ناسۆ عەبدوڵلا حەسەن زادە.
- (۵۶) حەمکت توفی. دانانی: د. مەسعود کتانی.
- (۵۷) حەیران. دانانی: غەفوور مەخموری.
- (۵۸) گەشتیک بە کۆماری مەهاپاددا. بیرەوهری: عەقید بەکر عەبدوڵکەریم حەویتی.
- (۵۹) نظام الأناضول الشرقية. الجزء الثاني. تالیف: اسماعیل بېشیکچی. ترجمة: شکور مصطفی.
- (۶۰) فەرهاد و شیرین. شانۆنامە: نازم حیکمەت. و. ل. تورکییەو: ئەحمەد تاقانە